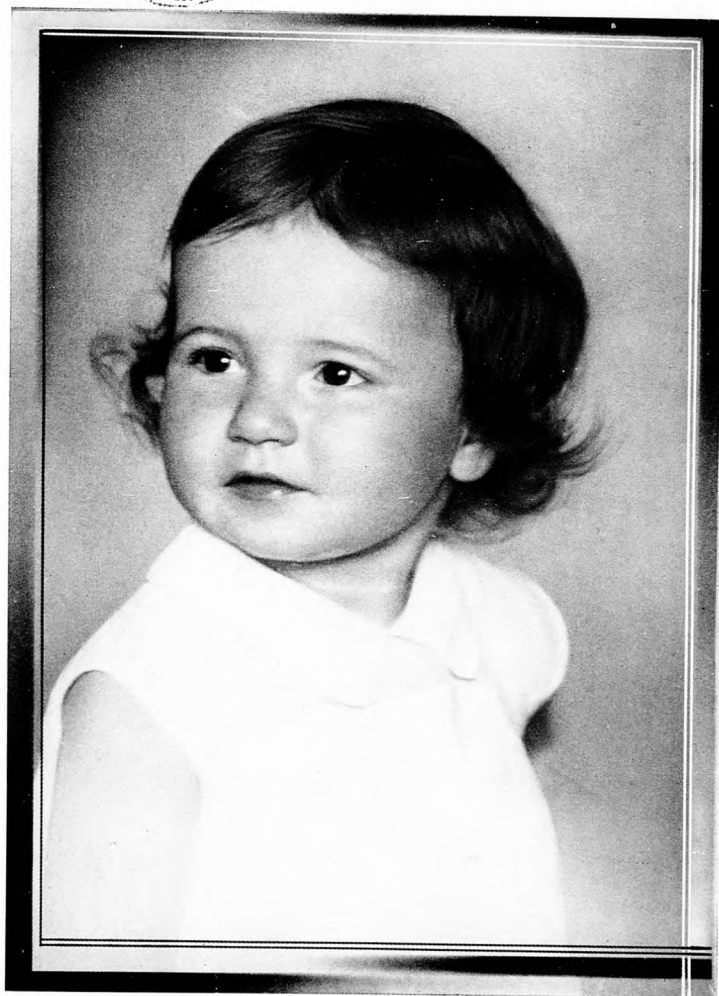


MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA



Veres udvari és kamarai fényképész. felvétele, Budapest

Reinisch Tivadarék leánykája: Bébi

ANYÁK NAPJA: MÁJUS 14

Amiben Magyarország vezet a föld kerekén

A MAGYAR NŐK MŰVÉSZI KÉZIMUNKÁJUKKAL A LEGELSŐ HELYET VÍVTÁK KI A VILÁGON. A RAGYOGÓ ÉS CSODÁLATOSAN VÁLTOZATOS SZÍNEZÉSŰ HÍMZÉSEKET ÉS FINOMMÍVŰ HORGOLÁSOKAT, AMELYEKET MAGYAR ELMÉK TERVEZNEK ÉS A MAGYAR NŐK ŐGYES UJJAI KÉSZÍTENEK, AZ EGÉSZ VILÁG MŰERTŐ ASSZONYAI ÍRIGY SZEMMEL CSODÁLJÁK



HORGOLJUNK!

egy rugalmasan erős selymfényű cérnával, amiből a leggyönyörűbb csipkék, ruhagyöngyöket, terítőket, fletmunkákat, betéteket készíthetjük otthonunk díszítésére. Mindeme munkákhoz használjuk a világhírdő COATS-féle »LÁNC« HORGOLÓ CÉRNÁT, amely selymfényű, rugalmas és könnyen dolgozható; fényét eredeti színét mosás után is híve megtartja és nem válik foszlóssá.

HIMEZZÜNK!

mert a színdús kézimunkák derűt, fényt varázsolnak otthonunkba és értékessé teszik háznunkat. ~ A hímzéshez használjunk CLARK-féle »HORGONY« MULINÉT. Több mint 300 pompás színből álló nagy választék áll rendelkezésünkre. A CLARK-féle »HORGONY« MULINÉ kitűnően mosható, sőt ki is főzhető anélkül, hogy selymfényéből és lágyágából veszítene vagy fakulna. Tökéletesen helyettesíti a selymet és olcsóságánál fogva annak árával össze sem hasonlítható.



„LÁNC” és „HORGONY”



fonalak mindennemű finom munkához.

Gyártja a J. & P. Coats, Ltd. és a Clark & Co. Ltd.
Kapható az egész országban minden kézimunkázóüzletben

Magyarországi főraktár

Angol-Magyar Cérnagyár RT. Budapest,
V., Visegrádi-utca 14.

MAGYAR URIASZÖNYÖK LAPJA

SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT

Főszerkesztő: KERTÉSZ BÉLA

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR: 1-ÉN, 10-ÉN ÉS 20-ÁN • SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. KER. JÓKAI-UTCA 37 (BERLINI-TÉR SAROK) TELEFON: AUTOMATA 107-23 • POSTATAKARÉKPENZTÁRI CSEKKSZÁMLA: 41.490 ELŐFIZETÉSI ÁR MAGYARORSZÁGON ÉS AUSZTRIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 24 PENGÓ, FÉLÉVRE 12 PENGÓ, NEGYEDÉVRE 7 PENGÓ. BELGIUMBAN, FRANCIAORSZÁGON, NÉMETORSZÁGON, SVÁJCIBAN ÉS OLASZORSZÁGON: EGÉSZ ÉVRE 30 PENGÓ, FÉLÉVRE 15 PENGÓ, CSEHSZLOVÁKIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 180 CSEHKORONA, FÉLÉVRE 90 CSEHKORONA, NEGYEDÉVRE 50 CSEHKORONA. ROMÁNIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 900 LEI, FÉLÉVRE 450 LEI, NEGYEDÉVRE 250 LEI, ANGLIÁBAN ÉS JUGOSZLÁVIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 40 PENGÓ, FÉLÉVRE 20 PENGÓ. AMERIKÁBAN EGÉSZ ÉVRE 8 DOLLÁR • EGYES SZÁM ÁRA 80 FILLÉR ELŐFIZETÉSI ÁRA A MAGYAR GYERMEKEK LAPJA INGYEN MELLEKLETÉVEL EGYÜTT ÉVI 24 PENGÓ

Élő szentek

Az Anyák Napjára írta: Papp Jenő

Anyi közöttünk a virágzó nő, hogy kell egy nap a rohanó esztendőben, amikor külön előttek hajlunk meg hódolattal, ti jószág édesanyák. Csak ezen a tiszta tavaszi napon érzi az ember, hogy milyen magasan álltok azok fölött, akikről a kegyetlen természet megtagadta a gyermeklédást és akik ragyogással, ruhákkal, ékszerekkel szeretnék pótolni a nőnek azt a földi ékességét, amit a gyermek jelent. A gyermek, aki egyszerre eltép benneteket a fényes lámpáktól, el a bálaktól, szabadságtól, a százféle mosolygó ifjúságtól és egy misztérium kálváriáján keresztül megszeríték az anya szó elé azt a jelt, hogy: édes. Jutalom-e nektek ez a jelt, vagy csak inkább balzsam arra a fájdalomra, amelyet átéltek? Csillapító szer, szerény elismerés és kopott palmaág, amelyet a világ talált ki, hogy valamivel kifejezhesse háláját irántatok. Háláját és megrendülését, hogy vállaltatok a nő isteni küldetését. Hogy megtöltitek élő tartalommal a világ ringó bölcsőit, hogy jeldőzőtök a gyermekért a sugárzó természet tökéletességét, a szabad órák szorgozását. Ti vagytok azok a mártírok, ti: fiatal anyák, akik egy síró, jajveszékélő, nyűgös és falánk utódért lemondtok a táncról, az udvarlók elkábító ostromáról, elmaradtok a dunai kirándulások csónakjairól, premierekről, korzkórl és a hiúság összes nagy vásáraitól, mert csak ti értitek meg, hogy mi mindent kell jeldőzni egy új életért.

És ennek a csecsemőnek két-három évtizedre van szüksége, amíg tisztában lesz azzal, hogy mivel tartozik az édesanyjának. A gyermek kécsőjka, amikor letörték első könnyeit, csak olyan, mint a szirmok hullása. A kamazok és csúri lányok hálája az édesanya jószágért kétes viszonzás, mert a tollasodó szárnyak napról-napra messzebb röptetik őket az anyai becézetés meletétől. A növekvés és nagyság első korszakában minden siker feledékenységét ültet el a gyermek szívében, saját erői elmagmoroztíják, az édesanyjának csak egy-egy rövid level jut, vagy sebtiben írt lap arról a feljelle ivelő pályáról, amelynek lábánál a hűtlenség, a távolodás és a közöny ellenére is ti álltok ott mosolygó szemmel, ti: ezüstös fejű édesanyák. A szenvedések és lázak egész légiója jut át a felnőttek telkén, amíg eljutnak odáig, hogy le tudnak végre borolni az édesanya nagysága előtt.

Meg kell tudni csendesedni ahhoz, hogy az ember a maga teljes fényében lássa az édesanyák önfeláldozását. Mikor az ember már tudja, hogy mi a munka, akkor indul meg mélyen, ha eszébe jut, hogy az édesanya érte kelt föl ezerszer a derengő hajnalokon, érte állt oda kenyeret dagasztani, érte hajolt le százszor a tűzre rakni, a varrógépet hajtani. S ha menyegzői mirtuszágát olykor megtalálja a vitrin drágaságai közt: csoda-e, ha egy pillanatra homályos lesz a két jószág nagy szeme, mikor arra gondol, hogy e szűzies korona feltevése előtt még egészen az önmagáé volt. S mihelyt fejére tették ezt a fehér ágat, eljegyezte örökre önmagát azokkal és azokért, akikért ezután élni fog. Csak érett fejfel tudunk meghatódni azon a végtelen szerénységen és egyszerűségen, ahogyan ők, az édesanyák örömeiket megvalóították, amíg mi a szoknyájuk mellett föl-cseperegünk. Csak most érezzük, hogy mit jelenthetett neki a fáradság, ha delután egy felőrára a diványra roskadt. Csak most jövünk rá, hogy mennyi volt benne az alkalmazkodás, mikor a szűkös viszonyok között is derűsen nézett fel apánkra és mint egy kiapadhatatlan dal: ő muzsikálta be jökédvel a csüggedt családí jészeket.

Nő maradt az egyhangúság és a szakadatlan küzdelmek között is, örök forrása a fénynek, simogatásnak és a vigasztalásnak. Nő, aki romlatlan, nő, aki mosollyal jött a világra és aki ezzel az égi adományával meg tudta szépitelni nekünk az egész durva vitagót. Nincs arra szó, amellyel ezért hálát adhatnánk neki, nem tudunk mi ezért jutalmat adni, — »fűstbe ment tere« ti minden gyermeki igyekezet, — elfelejtünk minden szép gondolatot és himnuszt, mikor ezen a napon elibe állunk és bocsássza meg nekünk, ha köszöntök, hálálkodások és szavak helyett lehajlunk átdott kezéhez és forrón, áldattal és megtisztult szívvel a tiz újját megcsokoljuk.

AZ ÜZLETI ÉRZÉK

Írta: GYOMAI GYÖRGY

A csirizszagú szerkesztőségi szobában vastagon úszott a füst. A piszkos, rogyant frásztalok mellett gondterhes arccal ültünk és a felelős szerkesztő előadását hallgattuk. Sikerül-e vajjon a műtét?

Nem csekélyebb dologról volt ugyanis szó, mint a kenyereünkről, az állásunkról, szóval a lapról, a vidéki város hetenkint kétszer megjelenő sajtójáról, mely a mostoha viszonyok és a piszkos versenytársak miatt a dicstelen kiululás előtt állt. Pénz sehonnan sem jött. Szerkesztőnk és kiadónk hiába szaladgált polgármestertől kezdve a miniszterig, hiába sírt, ájudozott, fenyegetőzött, egy fillért sem tudott felhajtálni. Természetesen mi is megpróbáltunk ez alatt minden emberi lehetőséget. Rendeztünk versenyeket. Pályadíjakat tűztünk ki remek díjakkal. Ötleteinkkel lázba hoztuk a várost. Híres pesti lapszakértők tanácsait bizalmasan kikértük. Utasításaitak hajszálpontosan betartottuk. Sajnos, a lapot a lejton megállítani nem tudtuk. Piszkos versenytársaink öröme egyre közelebb tolta elénk ijesztő arcát a vég. Ekkor, végső elszántságunkban határoztuk el, hogy ha mindjárt belepusztulunk is, de valahonnan új tőkét állítunk a lapba, s e vérfriessítő műtét után ujult erővel állunk szembe az élet orkánjával.

Hosszas nyomozás, lázas szimatolás, idegfeszítő hajszá után közgazdasági munkatársunk hitelesen megállapította és okmányokkal igazolta, hogy imádott szülővárosunkban él egy olyan úriember is, akinek pénz áll a szekrényében a kivásalt fehérneműk közt. Rendes, tisztességes pénz. Nem is megvetendő összeg. Rongy tízezer pengő. Egy vagyon.

Nosza, nekiestünk az ártatlan polgártársnak mind a hárman. Kinyomoztuk az előéletét a harmadik felmenő

ágig. Megállapítottuk, hogy elsőrangú anyag számunkra, mert az ujságról mindössze annyit tud, hogy papírra nyomják géppel.

Bemutattuk neki magunkat a kávéházban és ravasz haditerv szerint fogtunk hozzá a megpuhításához. Megittuk vele a pertut. Bemutattuk előkelő uraknak. Karanfogyva sétáltunk vele az utcákon. Pompás cikkekben magasztaltuk közigazdasági szaktudását. És lassan, óvatos pimaszsággal bedugtuk a fülébe a taplót. Hogy hát ma az öt világrész területén egyetlen pompás, dúsan jövedelmező, remek vállalkozás van még, ami biztosabb a halálnál is. S nagy szemforgatással, ötszörös becstelenség mellett a fülébe sügtük, hogy ez nem más, mint az, ha valaki betársul a mi lapunkhoz.

A sok célozgatás, erőszakoskodás, pénzügytani fejtegetés végül is oda vezetett, hogy tőkepénzes polgártársunkat három hét múlva nagynehezen rá bírtuk venni, hogy csirizszagú odunkban megjelenjen. Hárman tóltuk, húztuk befelé a szobába a nevezetes urat, életünk egyetlen reményét. S képzeltük, hogy a felhőszakadás enyhe utánpótlása annak a szóáradatnak, mely szerkesztőnk szájából már egy fél-órja ömlött a mosolygó nagytőke felé.

— Mert, méltóztatás tudni, kérek alássan, egy lap irtózatossá hatalom. Elképzeltetlen politikai hatalom, kérek alássan. A lap ítélelevenek és holtak felett. Életet, becsületet ad, de ha kell, szúr, vág, öl. Anyagi lehetőségei pedig egyenesen bámulatosak. Méltóztatással elképzelnem, kérek alássan, és ezt hiteles könyvekkel, okmány-

szertű iratokkal is igazolhatom, hogy a mi lapunk ötszörösen adja vissza a belé fektetett tőkét!

Kínosan feszengtek helyünkön ekkora hazugság hallatára és úgy futtuk a füstöt, mint induláskor az óceánjáró. Néha rápislantottunk a nagytőkére. Szól-e már valamit? Beadja-e a derekát? De kitűnő polgártársunk csak mosolygott, mint a fán az alma és hallgatott.

Jó óra múlva, mikor már szerkesztőnk minden érvből kifogyott s biztosak voltunk abban, hogy városunk szülötte azt sem tudja, fiú-e vagy lány, úgy agyon verte a tenger beszéd, elhangzott a nagy szó:

— Mindezekből pedig, édes öregem, megállapíthatod, hogy mi téged ebből a nagyszerű vállalkozásból nem akarunk kirekeszteni. Megengedjük, hogy a tőkédet gyümölcsöztess. Sajnos, elvi okok miatt egyelőre nem engedhetjük meg, hogy tízezer pengőnél nagyobb összeggel állj a lap rendelkezésére, de ez a rongyos pár pengő is oly bús nyereséget zúdít a zsebedbe, hogy negyedévenként zsákba méltóztatatsz hazahordani a pénzt, kérek alássan!

Az ajánlat után olyan csend lett a kis szobában, mint mikor az érettségiző diákok közé bevonul a tekintetes tanári kar. Még a szemünk sem mozdult. Úgy néztünk tőkepénzes barátunkra, mint a kigyóbüvölő a kigyóra és vártuk a nagy szót. Mi lesz? Élet, vagy halál? Bukás, vagy új élet? A nagytőke a halálos csendben szivarra gyújtott. Kigombolta a kabátját. Végignézett rajtunk.

— Az ajánlat igazán szép és izretlen. Örömmel elfogadhatják bárki.

— Éljen !! Nagyszerű !! — kiabáltak lelkesen.

— Sajnos, én nem fogadhatom el, — folytatta halkán.

— Miért? — csodálkoztunk rá egyszerűre mind.

— Azért, mert tudom, hogy bukás előtt álltok és be akartok csapni.

Ezt olyan őszintén, becsületesen a szemünkbe nézve és olyan egyszerűen mondta, hogy meghűlt bennünk a tüdő. S mielőtt válaszolni tudtunk volna, mosolyogva eltávozott.



Szinezett fayence madonna-szobor (Robbia)

— Szervuszatok!

Úgy ültünk ott, mintha villám vágott volna közénk. Vége tehát mindennek. Nincs segítség sehol. A szerkesztő az asztalra borult. Szinte sírt.

— Menjetelek utána! Ősszék agyon a gazembert, — suttogta fájdalmasan. — Vagy hívjátok vissza. Mielőtt felakasztom magam, hadd fojtsam belé a zugori életét!

E szelid óhaját természetesen nem teljesítettük. Kétségbeesve néztünk egymásra és vígasztalni kezdtük kenyér-adó gazdáinkat.

— Ne hagyja el magát, kedves szerkesztő úr. Legyen erős. Legyen férfi. Majd fordul ez még jobbra is. Nincs még elveszve minden.

Lemondóan legyintett.

— Itt már, fiaim, nem segít más, csak a halál.

Kint valami koppant.

Nyílt az ajtó. A küszöbön megjelent tőkepénzes barátunk gyűlöletes alakja. Mit akarhat? Pénzt ad? Megsajnál? Vagy mondanivalója van?

— Segíthet egy őszinte vallomás is, — mosolygott megdöbben és megkövesedett arcunkba. S mintha mi sem történt volna köztünk, nyugodtan visszaült előbbi helyére. — Ha megmondjátok becsületesen, hogy mi a bajotok, lehet, segíték rajtatok, — mondta komolyan.

Úgy néztünk rá, mint hóhérra a gyilkos az akasztófa alatt. S voltaképpen most figyeltük meg alaposan. Megállapítottuk, hogy tőkepénzes barátunk a világ legocsmányabb és legellen-szenvesebb alakja. Feje kopasz, s gömbölyű, mint egy óriás tők. Apró szeméből butaság, irigység parázslik. Tokája olyan vastag, mintha a melléhez tartozna. Mázsa természetén úgy áll a ruha, mint ázott madárijesztőn a rongy.



Leonardo da Vinci világhíró festménye:
Mona Lisa

nincs. A lapot a kutya se veszi. Nem Borzongott tőle a hátunkon a bőr. Lehet itt még segíteni? Nem késő már minden?

Tőkepénzes barátunk komoran szívarját. Egy árva szót sem szólt közbe. Csak az ujjait mozgatta, mintha számolna.

— Itt urak, vége mindennek, — mondta ki a halálos ítéletet, mikor szerkesztőnk elhallgatott.

— Nincs mentség?

— Nincs. Aki a lapotokba befektet egy pengőt is, az örült. Levehetitek a cég-táblát. Bármit csináltak is, megfojt benneteket a másik lap!

Ez kellett még nekünk!

Elszörnyedve néztünk a nagy tokára és a pici szemekbe. Tehát vége minden nek. Temethetjük a lapot. Mehetünk haza. Az utcára. A bizonytalanságba. Mert ez a hájtőmeg nem ad pénzt. Csirizzzagú szobánk olyan volt ezekben a percekben, mint a siralomház. Mi voltunk a halálra ítélték. S előttünk az élet és halál ura, a pénzrel, ki nem kegyelmez nyomorult életünknek.

— Természetesen becsületszavam adom, urak, hogy amit hallottam, senkinek sem fogom elmondani, — állt fel gazdag honfitársunk s az asztalhoz lépve, hájas kezébe vette kitérő lapunk egyik legutolsó példányát.

— Ez az a híres ujság? Ez nem bír három embernek kenyéret adni?

— Ez. — intettünk siránkozva.

— Nem csodálkozom rajta, — forgatta. — Nem látom sehol a nagydobot. Pedig ma minden üzletbe nagydob kell. Ma az emberek egyenesen megkívánják, hogy a fülükbe dörömböljenek. Az emberek olyanok, mint a hal. Csak azt a horgot kapják be, amelyiken tekintélyes nagyságú giliszta ficánkol. De amint látom, ti még a gilisztát is sajnáltátok az előfizetőktől

— Hogy érted ezt, kérlek alás-san? — törölgette homlokát a szerkesztő.

— Úgy, hogy belőled kitérő halott-kém lenne a bugaci pusztaban, de az üzlethez és az emberekhez annyit sem értesz, mint egy negyvenéves mezei jogász. Te pénzt akarsz kölcsön szerezni, fiacskám, pedig ide nem pénz kell, hanem sok, sok előfizető. Azok hozzák a pénzt. Érted? Tehát arra fektesd a fősúlyt, hogy dobol,

A hangja pedig állati rikoltás. Undok zörej. Ezt különösen akkor állapítottuk meg, amikor így szólt:

— Nos, kérlek, szerkesztő uram, halljuk a szép szót. De csak őszintén.

Felelős szerkesztőnk a torkához kapott. Arcán a bőr hét színben pompázott. Elvörösödött, elfehéredett, sárgult, zöldült. Azt hittük, megfullad. Aztán furcsán vigyorogni kezdett. De ez a vigorgás olyan volt, mint a korbács alatt lapuló kutya nyöszörgése.

— Kérlek alás-san, kedves öregem, az a sajnálatos félreértés, amely az előbb felmerült köztünk, izé, kérlek alás-san, remélem, nem rendíti meg azt a bizalmat, izé és kérlek alás-san, minden fenntartás nélkül elfogadhatod azokat, amiket most, izé, — kezdte gyszéjelen-tését kenyéradó gazdánk és halkan, lehajtott fejjel elmondott mindent, de mindent. Elmagyarázta, hogy az előbb csak tréfált. Az igazság az, hogy a tők szélén állunk. A nyomda perel. Pénz

is gyszéjelen-tés volt ez, hanem gyónás.

Lehet itt még segíteni? Nem késő már minden?

— Itt urak, vége mindennek, — mondta ki a halálos ítéletet, mikor szerkesztőnk elhallgatott.

— Nincs mentség?

— Nincs. Aki a lapotokba befektet egy pengőt is, az örült. Levehetitek a cég-táblát. Bármit csináltak is, megfojt benneteket a másik lap!

Ez kellett még nekünk!

Elszörnyedve néztünk a nagy tokára és a pici szemekbe. Tehát vége minden nek. Temethetjük a lapot. Mehetünk haza. Az utcára. A bizonytalanságba. Mert ez a hájtőmeg nem ad pénzt. Csirizzzagú szobánk olyan volt ezekben a percekben, mint a siralomház. Mi voltunk a halálra ítélték. S előttünk az élet és halál ura, a pénzrel, ki nem kegyelmez nyomorult életünknek.

— Természetesen becsületszavam adom, urak, hogy amit hallottam, senkinek sem fogom elmondani, — állt fel gazdag honfitársunk s az asztalhoz lépve, hájas kezébe vette kitérő lapunk egyik legutolsó példányát.

— Ez az a híres ujság? Ez nem bír három embernek kenyéret adni?

— Ez. — intettünk siránkozva.

— Nem csodálkozom rajta, — forgatta. — Nem látom sehol a nagydobot. Pedig ma minden üzletbe nagydob kell. Ma az emberek egyenesen megkívánják, hogy a fülükbe dörömböljenek. Az emberek olyanok, mint a hal. Csak azt a horgot kapják be, amelyiken tekintélyes nagyságú giliszta ficánkol. De amint látom, ti még a gilisztát is sajnáltátok az előfizetőktől

— Hogy érted ezt, kérlek alás-san? — törölgette homlokát a szerkesztő.

— Úgy, hogy belőled kitérő halott-kém lenne a bugaci pusztaban, de az üzlethez és az emberekhez annyit sem értesz, mint egy negyvenéves mezei jogász. Te pénzt akarsz kölcsön szerezni, fiacskám, pedig ide nem pénz kell, hanem sok, sok előfizető. Azok hozzák a pénzt. Érted? Tehát arra fektesd a fősúlyt, hogy dobol,



Orosz parasztleány



Múlt idők asszonya

trombitáj, ordíts az emberek fülebe. Húzz végig a szájukon tízméteres mézes-madzagot, hogy fizessenek elő a lapdra.

— Mindent megpróbáltunk már. Hiába.

— Igen, mert nincs bennetek üzleti szellem, — dobta le megvetően újságunkat. — Ti a pénz után futkostok, pedig ide nem pénz kell, hanem egy nagyszerű eszme, egy remek terv, mely idecsődítene vagy ötezer előfizetőt. Igaz?

Mit felelhetünk rá?

— Igaz.

Magunkban pedig arra gondoltunk, hogy ha nekünk ötezer előfizetőnk lenne, ezt a kivörösödött, tökféjú honpolgárt úgy kivágnók innen, hogy leverné a napot az égről.

— Figyeljetek rám jól, urak, — sétált hátrattett kezekkel. — Remek ötletem van. Pénz helyett ezt adom nektek kölcsön. Meglássátok, ez is megér tízezer pengőt. Sőt huszat is.

— Halljuk, — mozogtunk idegesen.

A nagytkö fontoskodva mutogatott az újsáival.

— Pesti mintára fogdossuk az előfizetőket.

— Hogyan?

— Sorsolást hirdetünk. Kisorsolunk a tisztelt előfizetők közt egy értékes tárgyat. Mit is csak? Várjatok. A ti előfizetőitek mind férfiak. Tehát kisorsolunk köztük egy remekbe készült, félig ezüstös vagy aranyos...

— Mit?

— Pipát!

Ezt olyan diadallal mondta, mintha legalább is egy mázsa szőnaranyat javasolt volna.

— Ez hülye. Tökéletesen hülye, — néztünk össze. — És még ez mer nekünk tanácsot adni?

— Ugyan kérlek, őrrül vagy, — mordult rá a szerkesztőnk. — Ez húsz évvel ezelőtt is rossz ötlet volt.

Kitűnő barátunk tovább labdázott az eszmékkel.

— Akkor kisorsolunk egy öltöny ruhát.

— Annak sem dől be már senki.

— Akkor sorsoljunk ki egy villát Siófokon.

— Már sokan megtették. Ez is ócska vicc.

— Akkor sorsoljunk ki egy hatemeletes palotát Pesten, az Andrásy-úton.

— Agyalágyult. Már azt is sorsoltak előtted rég.

Kínos csend feküdt a szobára.

— Akkor tudjátok mit, — ráncolta össze hétrétesen a tokáját kitűnő tanácsadónk, — lepipáljuk az egész országot. Megvadjítjuk a közönséget. Kisorsolunk egy ezerholdas uradalmat minden élő és holt felszereléssel, számadókanázzsal, pulikutáival, kukoricacsősszel egyetemben. Ezt csinálja valaki utánunk!

Majd leszédültünk a székről.

— Ember, meghibbantál, ez már sok, — nyögte félajultan kenyéradó gazdánk.

— Választhatsz, fiacskám. Vagy leszel dúsgazdag laptulajdonos, aki a laljiba zsebéből uradalmakat rittyant elő, vagy mehetsz a sároka cipőfűzőt árulni. Mi lesz a lap következő számának első oldalán?

— Vezércikk.

— Le onnan azt a vacakot. Ki kívánás a ti vezércikketekre? Ki kívánás arra, hogy Szolnokon a Kis Csahos című sajtó milyen tanácsokat ad az amerikai elnököknek? Az első oldalra felhívás jön! Ökölnyi betűkkel. Külföldi pénzcsoport vette át lapunkat! Szenzációs sorsolás! Milliós nyeremény, mely minden előfizetőt oldalba vághat. Ezerholdas uradalom a Nagyalföldön. Itt a kép. Az uradalom látkepe elülről. Itt a másik kép. Az uradalom képe hátulról. Az előtérben látható úriember, az uradalom kondása, amint pikulával a szájában kíváncsan várja, ki lesz az új gazdája. Ki lesz a boldog nyerdő. A sorsolásban mindenki részt vesz, aki ebben a hónapban előfizet lapunkra!

— Ember, te meghibbantál, — ugrottunk fel mind. — Ez kész lutri.

— A másoké is az.

— Miből fizetsz, honnan veszed elő az uradalmat, ha lejár a határidő? — rázta az öklét a szerkesztő.

Tőkepénzes barátunk úgy mosolygott, mint egy idomított angyal.

— Mit igazoltok? Hát láttatok már ti ebben a szép hazában olyan pályázatot vagy sorsolást, ahol a díjakat kiosztották? Kis együgyűek! Egyszerűen elhúzzuk az időt, ameddig lehet. A határidőket mindig messzebbre toljuk. A végén leközzöljük valami amerikai rablógyilkosnak az arcképét, hogy az ezerholdas uradalmat ez az úr nyerte meg. Leközzöljük a hálalevelet is, amit hozzánk fog írni.

— Ez erkölcszetenség! Ez kész család! — szörnyülködött a szerkesztő.

— Ez üzlet, fiacskám, ez az élet.

— A közönség el sem hiszi, — szólunk közbe.

— Nyugodtak lehetnek, elhiszi. A közönség mindent elhisz, a közönségnek apró ajándékok, kedves figyelmelek, amit valóban megkap, nem kellene, de elhiszi a beigért szalongarnitúrát, a hálósobaberendezést, az ezer holdat, amit soha meg nem fog kapni... — legyintett tökféjú barátunk és a szerkesztővel nekifűtött a felhívás megszövegezésének.

Másnap gyors felfogású szerkesztőnk zálogba vágta frakkját, cilinderét és rendkívüli kiadában, félméteres betűkkel jelentünk meg. Mi utolsó garasainkon rikkancsokat fogadtunk. Az utcánk teleszórtattuk a lappal. Minden házba, minden fülbe beordítottattuk:

— Ki akar nyerni egy ezerholdas uradalmat?!

És az eredmény?

Tizenötezer előfizetőnk van. Szerkesztőnk a saját autóján közlekedik. Főispánokkal, képviselőkkel komázik. Hangadó, félelmetes politikai tényező. Ha néha véletlenül szóba kerül a sorsolás, mosolyog.

— Ne féljete, gyerekek. Nem ütnek agyon benneteket. Sorsolás előtt beadunk az előfizetőnkre egy olyan tündérmesét, hogy rezgőcsárdásra perdül tőle meg a fülüök cimpája is.

— De ha nem hiszik el? Mi lesz akkor?

— Elhiszik, — legyint ilyenkor. — Tanuljátok meg, fiacskám, sajnos, én elég későn tanultam meg attól a tökféjtől, akit egykoron lapunkba társul akartunk, hogy a közönség mindent elhisz. A közönség olyan, mint a kisgyerek. Mindenre hallgat. Különösen hallgat pedig arra, aki szépet és sokat ígér neki.

Amiben szerkesztőnknek körülbelül igaza is van.



Jávai táncosnő

LEGENDA A BOLDOGSÁGRÓL

IRTA: JEAN RICHEPIN

A tapétás ajtó becsukódott a cégvezető daliás alakja mögött. A kisleány abbahagyta a gépelést. Sőhajtott egyet, aztán felállt s lassú léptekkel megindult az ablak felé...

A csukott ablakon keresztül tompán szűrődött be az utcai láрма. A leány odalépett, kitárta... Tava sz volt odakünn... valahol hársfa virágozott... édes, mézes illatot hozott a szél... Villamosok csilingeltek, autók túlkölteket, beszélgettek, vitatkoztak a nemtől emberek és ez a zürzavar a sievő embereks ahhoz, hogy elnyomjon egy halk, rekedtes hangot:

— *Boldogságot vegyenek! Boldogságot vegyenek!*
Van itt mindenkinek, fiatalnak, öregnek...
Olesón adom! Csaknem ingyen adom!
Boldogságot vegyenek!

A leány hallgatta. Úry érezte, soha sebb muzsikát nem hallott ennél a rekedtes hangnál. Az arca kipirult. A szíve hevesen dobogott. Előkereste a kopott kis erszényt. Kinyitotta... szemét elfutották a könnyek... az erszény üres volt.

A hang már egészen a ház előtt suttogett.

— ... olesón adom... ingyen adom...

Jaj, hamar-hamar, már el is haladt a ház előtt, már alig hallatszík a hangja... elmegy... elmegy a boldogsággal és soha többé nem jön vissza...

— Halló... halló, idejőjön... bácsi... nekem is...

Az öreg visszafordult. Csupa alázat volt és csupa ravasz mosoly... Már ott is állt a leány előtt az ablakban. Hogy jött ide? Ugyan ki tudná megmondani?... Egyszer csak ott volt... odatárta a leány elé egész káprázatos portékáját...

— Ni, hisz itt van... itt van ő, — sikoltotta a lány és már a kezében is tartotta a daliás cégvezető szerelmét...

— Na és mit fizet érte a kisasszony? — kérdezte az öreg.

— Jaj... nines pénzem, kedves bácsi... legyen szíves, várjon elsejéig... oadaom mind egy krajcárig... Nem sok, az igaz, de higye el, az anyámtól vonom el, az anyámtól, aki beteg és orvosság kéné és jó

ruha és egészséges lakás... de nem baj, boldog akarok lenni, magának adom...

— Nem kell nekem pénz... nem is adom érte... más kell nekem, hehe... az kell, ami je van a kisasszonynak... A fiatalságát kérem cserébe, — mondta és a leány megkönnyebbülve nevetett fel:

— Istenem, de vicces ember maga, bácsi... ugyan mit kezd az én fiatal-ságommal?

— Az az én dolgom, adja vagy nem adja?...

— Jó... jó, hát persze, hogy oadaom... hiszen a boldogság mindent megér...

* * *

Az öreg már el is tűnt. Belépett a cégvezető. A nap rásütött a leány hajára. Olyan volt, mintha színaranyból szőttek volna. A szeme ragyogóan kék volt, mint a tavaszi égbolt, a termete fiúsan karcsú... a cégvezető izmos karja ráfonódott...

* * *

A legény ott gubbasztott az istálló sarkában.

— Mit, ez nem élet így! Pénz kéné... pénz, pénz és megint pénz... A pénz boldogság... és az az átkozott öreg ül a pénzén... azt mondja:

— Amíg én élek, az enyém a pénz, ha meghalok, úgyis a tiétek lesz...!

— Ha meghalok... de ki tudja, meddig él még... valahogy siettetni kéné... Ott tartja a feje alatt a zsákban... Nem kéné sok, csak egy ütés... és meglenne a pénz, az élet, a boldogság...

Odakünn az udvaron valaki suttogett... egy rekedtes hang... ismeretlen, mégis ismerős... egyre erősebb lett a hangja:

— Boldogságot vegyenek!

A legény egy lépéssel kiünn termett az udvaron. Vak fekete éjszaka volt, jóformán semmit sem látott, de a rekedtes hang most már a fülebe suttogetta:



— Olcsón adom! Majdnem ingyen adom...

És odátárta a portékáját... A legény mindjárt meglátta, mi az övé belőle, már ki is ragadott egy apró szerszámot, egyetlen ütés vele és megvan a pénz, élet... boldogság...

— Hogy adod, öreg?...

— Ingyen... még provizóit se kérek a pénzből...

— Na ne viccelj, öreg, mert... — kiáltotta dühösen a legény és már fel is emelte az öklét.

Az öreg ügyesen kitért az ütés elől és a legény füléhez hajolt:

— A lelked nyugalmát kérem... érted? A lel... ked nyu... galmát!

— Te vén bolond... nesze, vidd, még ráadás is adok, ha akarod...

* * *

A legény egyedül állt a vak éjszakában, egyedül azzal a furcsa kis szerzámmal... és megindult. Macskéléptekkel ment és bent a szobában fel-emelte a karját...

A többi már könnyű volt...

* * *

Az aranyos homokban pici fiú játszott. Apró lapátkával homokot kotort össze, párnás kis kezével megtapasztotta, kagylót nyomott a közepébe. Körültepette komolyan, majd hirtelen iramodással odaszaladt a heverőhöz, amelyben az anyja fektült még az imént.

Most idegen nő nyúlt el benne. Behúnyt szemmel, olajtól fényes arccal várta a nap barnító sugarait.

A kisfiú ijedten nézte egy percig, a szája fájdalmasan lefelé görbült és kitört belőle az zokogás...

Az anyja egy kies sziklán ült benn az öbölben. Izmos, karcsú férfi nyúlt el a lábainál. A tenger lágyan duruzsolt... a férfi még lágyabban...

Az asszony hallgatott, összeszorította az ajkát, az arca hol kivörösödött, hol elsápadt, látszott rajta, hogy küzd magával.

A parton kíváncsi nénik, bácsik, furdóruhás csunya idegenek vették körül a kisfiút. Az egyik nagy gummiállatot nyomott a kezébe, a másik furcsa grimasz vágott, hogy megnevettesse...

A fiúcska eltolta magától a gummiszörnyet. Típett-topogott körbe-körbe, szeméből már kiapadtak a könnyek, de még mindig szívzaggatóan kiáltozta:

— Mama... mama...

A szép mama még mindig tanácstalanul bámult a hullámokba. Majd hirtelen ijedten felugrott:

— Jaj... Dédé ottmaradt... egészen megfélekedtünk róla.



Tavaszi ébredés

— Aline, drága, maga nagyon ideges, nézze, tudjon nagystílus lenni... hát mondja, igazán nem akar boldog lenni?

Egy csónak úszott arra, kenderkóc szakállú öreg hajós ült benne s egyre kiabált valamit rekedtes hangján:

— Hallgasson csak, mit kiabál az öreg? — figyelte fel az asszony.

— Boldogságot vegyenek... Olcsón adom! Csaknem ingyen adom!

Az asszony összereszt, közelebb húzódtott a férfihoz.

A férfi odaintette, az asszony félős kíváncsisággal várta.

Az öreg odaöntötte elébe minden kincsét. Volt ott hatalom, béke, gazdagság, megelégedettség, szépség, erő,



hírnév, lelki harmónia... családi boldogság... az asszony tovább turkált ideges ujjakkal...

És kihúzta a sok csillogó kincs közül a bűnös szerelmet.

A férfi már nyitotta is a pénztárcáját, amely vizálló tarsolyban a nyakában függött.

— Köszönöm, — felelte az öreg, — nem fogadhatom el, a hölgy fizet...

— Nincs pénz nálam, bácsi, akkor vissza kellene adnom a portékát...

— Nem kell pénz nekem, ad helyette valamit... mondjuk... mondjuk, a gyermeke mosolyát...

— No, azt odaadhatja, kedves, a gyermekek annyi mosolya van, jut belőle ennek a bácsinak is...

— Jó, hát legyen a magáé, ha akarja, — szólt most már nevetve az asszony...

* * *

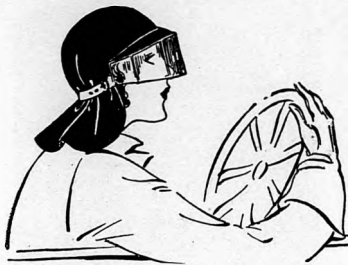
Az Operából tódult kifelé a fényes, előkelő emberáradat. Saljapint hallották... Saljapint, a hang felistenét. A hangja beszállt a szívekbe, vágyakat korbácsolt fel, érzelmeket keltett életre... parányi ihletet lopott a szürke, hétköznapi lelkekbe...

A sötét sikátorokon keresztül apró emberke igyekezett a kivilágított épület felé. Nagyon sietett, alig bírta a lába. A válla is roskadozott már, temérdek sok volt a portékája...

— Hamar, hamar... még csak néhány perc... tyűh de jó vásárt csinálók... kapkodni fogják a portékámat... az ördögbe is, ki ne akarna mámoros fejjel egy kis boldogságot!...

Már ott volt, elvegyült a tömegben... suttogva kínálta a portékát: — Boldogságot vegyenek!

A rekedtes hang megütötte a füleket, nem tudtak közömbösen elmenni mellette. Az egyik szerelmet vett tőle. A másik hírnevet. A harmadik azt akarta, hogy második Saljapin legyen a fiából... olyan



boldog volt, hogy megtalálta az öreg kosarában, úgyszólván nem is tudta, mit adott érte... később jutott csak eszébe, hogy az élete nyugalma adta oda cserébe...

Kapós volt a portéka, ürült a zsák... szerencse, hogy hamar megtelt újra... tolongtak az emberek, egymás kezéből kapkodták az árut... Mámoros, holdfényes volt az éjszaka, Saljapin bűvös hangja még ott csengett a fülekben... mindenki boldog akart lenni... és mindent megadtak a boldogságért... *

* * *

— Boldogságot vegyenek!... Olesón adom! Csaknem ingyen adom!

Fekete tömeg állt az utcáson. Valamennyien sirtak, jajgattak, kiabáltak... Voltak köztük gazdagok, szegények, ifjak, öregek... valamennyinek a szeméből patázkodtak a könnyek...

A járdá szélén rongyos, halotthalvány fiatal nő ült, parányi gyereket szorított sovány melléhez.

—... jó anyám volt, tisztességesen felnevelt. Előkelő bankban volt állásom... elbuktam... azt hittem, jögom van a boldogsághoz... azt hittem, mindent odadobhatok érte... s a vége... a vége, hogy már hónapok óta itt állok az utcáson... napok óta nem ettem... és ma holnap a kezem közt hal éhen a gyermek...

— Boldogság... ugyan... hazugság... azt hittem, a pénz boldoggá tesz, megöltem az apámat érte... most nem találok sehohlyan... mást csuktak le helyettem... de mit érek vele, hiába menekültem meg a börtöntől, a lelkem elől nem menekülhetek...

— Én is hittem neki... én is hittem a boldogságnak, odadobtam érte a gyermekem mosolyát...

— Én az egészséget adtam érte...

— Én az életem nyugalma... — Gázság, rászédés, becsaptak... keressük meg, aki rászédett minket... öljük meg, tépjük szét... nincs boldogság...

Megindultak felemelt ököllel, hogy bosszút álljanak. Sokáig mentek, nagyon sokáig... szürke városokon, virágos réteken haladtak keresztül, látták itt is, ott is a csalfa öreget, aki rászédte őket, de úgyesen mindig elsiklott előlük.

Ahogy mentek, vándoroltak, egyre többen lettek, már végtelen sorban vonultak, hangos szóval kiáltották:

— Rászédtek minket... vigyázatok, emberek... hazugság az egész... nincs boldogság...

Valahol egy nagy város határában, a virágos árok partján ült egy ágról-szakadt öreg ember. Szürke kis verebek úgrándoztak előtte az út porában, néha fecske ívelt át merészen a kék égen, valahol pacsrítva énekelt. Egy mélyedésben még csillogott egy kis pocsolya, a tegnapi zivatár emléke...

Az öreg ember csillogó szemmel nézte a verebeket, a kék eget... a hajladozó fűszálakat és mosolygott, úgy mosolygott, mintha csak boldog lenne...

Odaérték hozzá, rátámadtak:

— Mit mosolyogsz úgy, öreg?... Úgy teszel, mintha boldog lennél...

— Hát persze, hogy az vagyok... már miért ne lennék?... Hiszen élek és az élet olyan szép...

Egyszerre tört fel a sok sóhaj az ezernyi torokból:

— Micsoda? Hogy az élet szép?

— Persze, hogy szép... a nap jó melegen süt, a jó Isten uja, valamennyi sugara, megsimogat, hogy erőm legyen a vándorláshoz, addig simogatja a földet, amíg virágba borul. A madárkákat dalra ihleti, a pillangók szárnyára tarka színeket fest... leküldi az egész ragyogó napot, beleteszi egy parányi feketé pocsolyába, hogy necsak az égen lássam, hanem még itt lenni, a sáros földön is...

A sírók, a boldogtalanok csodálkozva hallgatták...

Egy apró emberke furakodott a tömegbe, rekedtes hangján a fülükbe súgta:

— Kérdezzétek meg, kitől vette a boldogságot? — És sokkal halkabban folytatta, úgyhogy senki sem hallhatta:

— Valószínűleg lopta, mert semmit sem fizetett érte...

— Honnét vetted a boldogságot? — kérdezték egyszerre többen.

— Hogy honnét vettem? Ejnye, de nevetségesek vagytok... A boldogság bennem van...

— Benned van? Hol... hol van, mutasd meg! — kiáltott közbe egy dühös, rekedtes hang.

A tömeg is rázendített:

— Igen, mutasd meg, minket nem lehet becsapni... mutasd meg, hol van a boldogság...

— Ejnye, ejnye, már hogyan mutathatnám meg... hiszen mondtam már, bennem van... hiába vetem le ezeket a rongyokat, úgysem látjátok...

— Mutasd meg... add elő! — üvöltötte a rekedt öreg és a tömeg vele ordította:

— Mutasd meg... add elő... látni akarjuk a boldogságodat, amiért nem fizetted semmit...

Már egészen szorosan körülfogták, öklök emelkedtek a levegőbe...

— Essetek neki, tépjétek szét, keressétek meg benne a boldogságot...

És a csalódottak, a boldogtalanok nekiestek, körömmel, foggal tépték le róla az eleven húst, hogy megleljék benne az igazi boldogságot...

A kenderkóc szakállú apró ember kárörvendve állt odébb...

Franciából fordította:

K. Lányi Piroksa



Modern stízor

(ERMA terve)

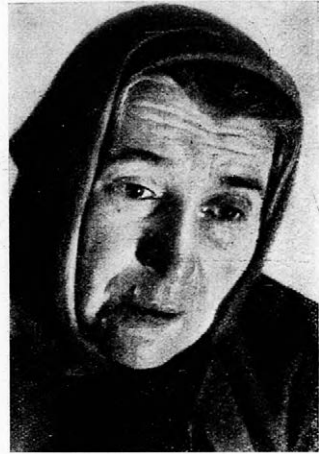
Anyák napja

Nem, nem egy nap... Csak jelkép, csak emlékeztető. Mert van-e az esztendőnek egyetlen napja, a napnak egyetlen órája, az órának egyetlen perce és a pernek egyetlen pillanata, mikor az anya nem gondol a gyermekére, a családra, az otthonra s mindazokra a kötelemekre, amelyeket oly földöntúli boldogsággal teljesít az anyaszív. Ez a gyönyörű májusi ünnep, amely virágok nyílásával, gyümölcsfák lombosodásával, sugsugaras molsolyával, éltető langy szellőjével minden színpadias díszletnél ragyogóbb keretbe foglalja az Anyák Napját, csak mutató a jóságból és a hűségéből, a szeretetből és az odaadásból, amely minden anya lelkének Istentől való drága ajándéka. S az ünnepre felvonuló anyák országvilág valamennyi anyaszívét példázák, szóltatják meg a gyöngédségnek azon a meleg hangján, amely rádióhullámok nélkül is eljut az északi sarktól a déli sarkig, szélső keletől távoli nyugatig, hogy ezt a mi olykor kihűlni látszó, szerencsétlenség-től sorvado földgömbünket a Szeretet aranyzálaival vonja be.

A toll, mely e sorokat szántja, önkéntelen ritmusra lendül, a szem, amely a leírt betűket követi, a férfias meghatottság feltöltül s kibuggyanni nem tudó könnyeivel telik meg s a száj, amely az'anya szóra

megvonaglik, strófát akar énekelni, himnuszt Őhozá, minden földi lények közt a legmagasztosabbhoz, legrajongottabbhoz, az Anyához. Zengjék ezek a rímtelen sorok, dicsőtisek ezek a himnikus szavak a Tisztaságot, a Jóságot, az Áldozatkésztséget, e hármás erény egyetlen s egyedülvaló foglalatát: az Édesanyát.

Tisztaság az édesanya lelke, aminthogy a kised is, akit világra hoz, maga a földre csöppent ártatlanság. Fájdalmas molsollyal hajol gyermeke fölé, akinek kék szemében a nagy »mindene tündököl és a nagy »semmi szunnyad. Hogy a ragyogást nem tompítja-e le majdan az élet, vagy hogy azok a semmibe bámuló, hunyorgató gyerekrezemek nem fogják-e egyszer százezrek és milliók lelkét felgyujtani, — ki tudja! Az anya csak néz, néz, mosolyog és reménykedik. Amit a Teremtés kívánt tőle, odaadta a testéből, a veréből s amit az emberiség kívánt tőle, odaadja a lelkéből, a szívéből. Ne mondjátok, hogy az anyatejfel egyebet is szívhat magába az ember, mint tiszta érzést. Az anyatej éltető nedű és nem méreg. Szaggassátok ki a szótáratokból azt a megdondatlanságot, hogy vannak bűnösök, akikbe az anyatej csöpögtette a bűn miazmáit. Jussanak eszetekbe a krisztusi példázatok bűnbeesett asszonyokról, akiknek éppoly drága az ő magzatjuk, mint a selymes takarókkal védett, illatos olajokkal kengetett királynőknek. A gyermek semmi mást nem örököl az anyjától, mint a jóra való hajlamot, s aki ezt tagadná, magának a Természetnek egyik őstörvényével kerül szembe, hiszen az anyai ösztön sohasem a jóságtól, hanem a gonoszságtól, sohasem a becsülettől, hanem a becstelenségtől, sohasem a gyöngédségtől, hanem az erőszakosságtól félti a gyermekét. Az anyák soha semmiféle népnél nem uszították kis gyermekeiket hitvány eslekedetre, gyűlölködésre, embertelenségre. A gyermek, fájdalom, a felnőtt sok kárhozatos példaadását látva, durvul el és válik azzá, akinek meglett



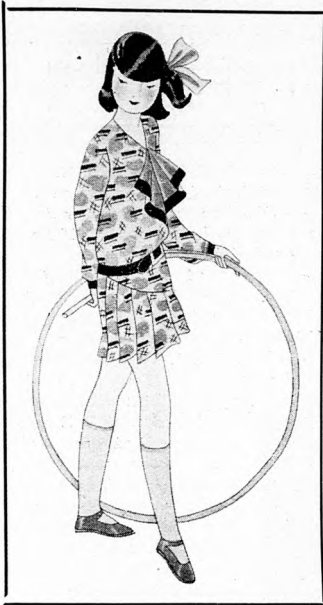
A szenvedés

korában látjuk. Ez nem anyai hatás. Ez a környezet átkos hefolyása.

Jóság, anyai jóság, veled csak anygokl versenyezhetnek, téged csak az irgalom örök forrása, az isteni kegy műlhat fölül. Szórszállhasogató cinikusok természetes önzésnek mondják ezt a jószágot, ösztönnek, amely a jövő nemzedéket védi a mindenfelől leselkedő kísértésekkel és veszedelmekkel szemben. Ámde ha valóban önzés, miért van az, hogy az anyaszív a legúszosabb megpróbáltatásokat is kivészo nélkül szenved el, fájdalmat és sértést, bántalmat és üldözést is vállalva, csakhogy megóvja kicsinyeit? Az önzés mindig egy szemlyre vonatkozik, egy szemlyben halmozódik fel. A gyermek önálló életet él, ha tehát az anya kiterjeszti rá védő karjait, ha szüntelen gondozással és féltéssel veszi körül, ha a fárasztó nappalok után az éjszakai nyugalmát is odaadja neki. ezt a nagy-nagy jószágot nem anyai önzésnek, hanem — éppen ellenkezőleg — anyai önzetlenségnek kell neveznünk. Élég, ha arra a kevés kivételre utalunk, amely fájdalmas zordonsággal igyekszik lerázni magáról az anyaság terheit — és megvan a legélesebb cölölat az anyai önzésről szóló felületes elméletre. Az anyaszívet különben sem lehet hideg tudományos vizsgálat göröcsöve alá helyezni. Azt csak egy másik szívvel lehet felmérni és — megérteni. Az önzést rendszerint az a szokása jellemzi, hogy szabadulni akar a kötelességektől. Az anyák viszont boldogan vállalnak magukra kötelességeket, abban a tudatban,



Anyai szeretet



hogy gyermekeiknek használnak. Sőt: igen gyakran tudatosság nélkül, tisztán anyai érzésüktől hajtva. A fáradhatatlan munka, amelyet övéikért és övéik helyett végeznek, a kifogyhatatlan figyelem és gondosság, amellyel minden lépésüket kísérik, — a csetlő-botló kisbabától az élet frontján hadakozó emberig, — az a szünet-szakadatlan aggodás, amely nem elégszik meg az előzetes tanácsadással és az utólagos feddészel, hanem gondolkodás nélkül siet segítőkézül a bajbajutott mellé: mind együttvéve is csak halványan érzékelteti az anyai jóságot.

Aldozatkészség . . . Ikertestvére a Jóság. Aldozatkészség — az önfeláldozásig. Gondolj az anyára, aki eszelősen rohan be az égő házba, hogy megmentse kisdedét . . . és rászakad a mennyezet zsarátnoka. Gondolj a másikra, aki gyermekeit áhítva, szinte feláldozza gyöngye szervezését s halállal váltja meg gyermeke életét. Gondolj arra, aki egész nap nehéz testi munkát végez, hogy egy kis tejet meg kenyeret vihessen haza éhezők kicsinyeinek. És gondolj minden anyák minden áldozatára, amely kiapadhatatlan, mint a tenger vize és olyan szép, olyan tündökletes és fenséges, mint májuséjszakán a csillagok milliárdjaival fenyekedők égboltozat. Hűségért hűség, jóságért jóság, áldozatért áldozat jár. Tudunk-e vajjon elég hálát és jócselekedetet felmutatni az anyáknak? Le tudjuk-e róni

földi életünkben a szív töméntelen adósságát és nem bánt-e olykor a lelkiismeret, hogy a felhalmozott tartozások miatt már-már magunk előtt is pironkodunk, megfelelőkezve a legszentebb emberi kötelességről, amely Isten szolgálata mellett köte-

lez: az Édesanya iránt való áldozatosságról és alázatosságról . . . Vessen számot mindenki magával az Anyák Napján. Az anyai szívré, az anyai szív jótéteményeire gondolva, mindenki meg fogja találni a maga szívét.

VILÁGHÍRÚ FESTŐMŰVÉSZEK ÉLETEBŐL

RAFFAEL

Az olasz reneszánsz ünnepelt festőjét két biboros éles szavakkal merte kritizálni, amiért egyik festményén Péter és Pát apostolok arcát túlságosan piros színűnek ábrázolta. Raffaelt bántotta a két biborosnak, akik a festéshez egyáltalán nem értettek, illetlenül beavatkozása és kritikája, miért is ezt válaszolta:

— Ne méltóztassanak ezen meglepődni és csodálkozni! Én a két apostolt ugyanis olyannak festettem, amilyenek most lehetnek a Mennyek Országában, amikor a szegény pirja futja el orcájkukat, hogy ilyen két tehetségtelen ember kezébe van letéve egyházuk sorsa és jövője!

RUBENS

A nagy holland festőművész dicsősége tetőfokán nagystílusú életet kezdett élni. Kortársa volt egy Brendel nevű alchimista, aki irigykedve nézte a festő pompás anyagi helyzetét és szerette volna a saját érdekében kihasználni. Elmesélte tehát Rubensnek az ő nagyszerű és szerinte: eredménnyel kecsegtető ideáját, amely biztosan elvezet az aranyesináláshoz és felszította a festőt, hogy vegyen részt és legyen társa ezekben a munkálatokban. Rubensnek kellett volna a laboratóriumot fölléptetni és mindent bevásárolni, ami szükséges az aranyesinálás művészetéhez. Cserébe ezért Brendel felajánlotta a várható és szerinte: biztos jövedelem felét. Rubens nyugodtan végighallgatta az alchimista áradó előadását, aztán mosolyogva így szólt:

— Kedves barátom, mi szükségem van nekem erre? . . . Régen föltaláltam én már az aranyesinálás művészetéhez szükséges eszközöket. És pedig a saját művészetem eszközeiben: a palettában, a festékben, a vászonban és az ecsetben! . . .

MICHELANGELO

A reneszánsz gigászi mestere a Sixtus-i kápolna jálára festett *Utolsó Ítélet* című halhatatlan alkotásába belefestette — és pedig az elkárhozottak tömegébe — teljesen hűien és mindenki által felismerhetően annak a

biborosnak az alakját, akit határtalanul gyűlölt. A kardindítás az őt ért sérelem miatt panasszal fordult a pápához. A szentatya a panaszt elutasította és ezt írta a beadvány szélére:

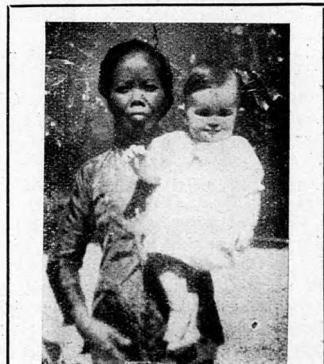
— Módom van ugyan arra, hogy megmentsek valakit a purgatórium szenvedéseitől, de nem a pokoltól!

JORDAENS

A nagy holland festő rendkívül szerette az italt, egyúttal azonban a világ legszorgalmasabb művésze is volt. Sokkal korábban megjelent műtermében, mint tanítványai és még azoknál is lelkesebb odaadással dolgozott. Az orániai herceg, akit rendkívül sokra becsülte a művészt, figyelmeztette a művészt, hogy mind a két túlzás — úgy a munkában, mint az ivásban — veszedelmes következményeket vonhat maga után.

— Kedves barátom, — mondta jóakarattal a herceg, — ön a saját vesztébe rohan. Egy szép napon vagy a korsó ital, vagy a sok munka miatt össze fog esni. Ne feleddje el a közmondás igazságát hogy: addig jár, a korsó a kútra, amíg eltörik!

— Akkor engem nem jenyegtet semmi vesztély, — nevetett Jordaens. — Mert az én korsóm nem a kútra jár, hanem a boros hordóhoz!



Dr. Oszeszkó Gyula orvos kisleánya Emma, malájai dadájával (Sangri, India)

G. HEATH:

SORSOK SZIMEFÓNIAJA

2.

Féher hómezőkön, piros, sárga, kék ruhákba öltözött rohanó emberek. A muzsika harsogva ontja a tüzes indulókat, elegáns szánok előtt vidáman szedegetik lábukat az apró, izmos lovak. Prémbundás hölgyek és urak kipirult arccal, csillogó szemmel élvezik a rohanás gyönyörűségét. A hegyoldalokról véget nem érő karaván siklik lefelé a hosszú sítalpakon, bobszánkón és ródlin ülő fiatalok kacagása és sikoltozása hallatszik. A csillogó jégpálya néhány helyére vastag szőnyeg van borítva, azon apró asztalok állnak és a kényelmes karosszékekben elnyújtódva kis kabátban ülnek és élvezik a különös gyönyörűséget, hogy mialatt nyári melegben fürdetik testüket, körülöttük vastag jégpáncél és méteres hó borít mindent. A színek orgyája ez, a levegő rengeteg oxigénje szinte mámorossá teszi az embert, mint a pezsgő és a szívek a boldogság ritmusát muzsikálják.

Még néhány évtized előtt borzongva olvastuk a hideg, zuzmarás tél rémségeit, ma pedig kedvesebb és divatosabb dolog a téli üdülés, mint a nyaralás. A pénz és fényűzés mosolygó és gondtalan paradicsommá változtatta az Alpesek hómezőit. Ilyen magasra nem hallatszik fel a városok embert őrlő lármája, ezernyi nyomorúságból szövődő jajkiáltása, bankbukások, panamák, léépítések pokoli koncertje. Ide menekül a pénz és a gondtalanság, mikor pihenni akar. Itt nincsenek fekete árnyként leselkedő valutabíróságok, üzleti kellemetlenségek, idegesítő telefonok. A pénz végre teljes dicsőségében ragyoghat fel, kitombolhatja hatalmát, lihegve és fáradhatatlanul változik át minden percben más gyönyörűséggé. Úrrá lesz az arany és hivalkodva hívja párbajra a fontokat, dollárokat, márkákat, pengőket. Ki tud többet költeni? Kinek telik több fényűzésre, kinek van

négy-ötszörös lakosztálya, ki rendel esténként a bárban a legtöbb pezsgőt, kinek szikrázik a legnagyobb briliáns a fülében, ki a legdrágább bunda, ki adja a legtekózlóbb borraivalókat, ez itt az izgalmas, véget nem érő harc örök kérdése. A Pénz, amely a városban óvatosan és álserényen viselkedik, leveti álarcát, nem szégyenli magát, hiszen végre a maga társaságába jutott, nemeli fel, hogy túlságos feltűnést kelt.

Persze, azért itt sem zavartalan a boldogság. Kaiser Mina asszony például, Kaiser Alfréd kereskedelmi tanácsos és gyáros felesége, sóvárgva nézte a buffet-asztalra tett hatalmas csemegés tálakat, melyeken óriási tengeri rákok kínálták izes, rózsaszín húszakat és mellettük ezüst szészékben zöld és aransárga pikáns mártások, kaviáros halmocskák, libamájpástétomok, töltött szarvasgombák és más hasonló fincsiklódo falatok kísértették az erősen molett hölgyet. Kaiserné majdnem meghalt a jó ételért, de félt, hogy még jobban elhízik. Hősies harcot vívott, hogy egy-két centiméterrel keskenyebb legyen a csípője, minden reggel masszírozta magát, alig mert valamit enni, a szeme szinte kopogott az éhségtől, az eredmény azonban lesújtó volt. Egy grammot sem fogyott. Sőt!... De erről ne beszéljünk.

Ne mondjuk el, hogy a legutolsó mérlegelés félkiló hízást állapított meg.

— Tulajdonképpen mindennek te vagy az oka! — mondta Kaiserné mérgesen a lányának.

— De mama! — tiltakozott Olga, miközben egy kaviáros szendvicset tűtetett el. Neki viszont semmimert ártott. Akármennyit evett, sovány maradt.

— Attól hízom, hogy sehoval sem viszel el magaddal. Persze, a mai lányoknak kényelmetlen az anyai gardírozás. Egyedül viszont sehoval nem mehetek, mert egy lányos mamának nem lilik férfítársaságban kirándulni. Ez csak a lányok joga. Egész nap itthon ülök, bridszlelek és hízom. Mondhatom, legfőbb ideje, hogy lemenj a nyakamról...

— De mama, hiszen te nem is szeretsz sielni és a ródlira sem mersz ráülni!

— Csak mondd ki nyíltan, hogy nem áll jól rajtma a nadrág, hogy nevetek rajtma, mert egy kicsit kövér vagyok. Mintha nem volnának itt sokkal kövérebbek. Például Ollenék. Az asszony legalább tíz kilóval súlyosabb.

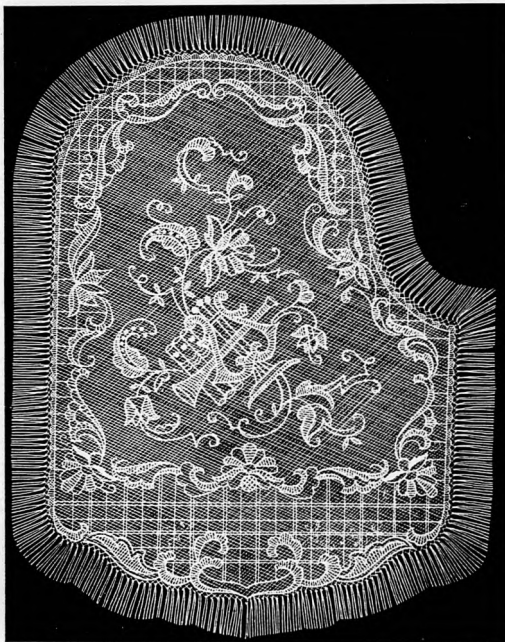
— De hát miért nem megy a papával?

— A papa nem jön. A papa fáradt. Tudod, hogy pihenni jött ide. Es azután legyünk őszinték, fiam, azt hiszed, olyan nagy gyönyörűség itt is folytatni az otthoni életet? Nekem elég odahaza hallgatni a szociális előadásokat a munkáskérdés megoldásáról. Engem nem érdekelnek a munkások, a bérleszállítások és a hasonló érzelmes históriák. Ennél élvezni akarom még azt a néhány évet, amely még hátra van a fiatalaságból...

— Oh, a mama még olyan fiatalos! — Meghíszem. Csak nem akarok szólni. Nincs nap, hogy az urak ne halmozódnának el bókokkal. Senkiksem hiszi el, hogy a lányom vagy. Azt gondolják, nővérek vagyunk. Meg kell esküdnöm, hogy elhagyják. Sőt, de nem akarlak pukkaszteni...

— Azt hitték, hogy te vagy az én lányom?

— Azt nem, de hogy én vagyok a fiatalabb nővér. Ez azért van, mert bennem még mindig több a leányos



Tüll zongoraterítő

(Wieg Testvérek terve)

báj. Te persze büszke vagy arra, hogy fiúslány vagy. Vad, szilaj, önálló. Elég baj ez nekem. Ezért nem kapsz férjet, dacára az óriási hozományodnak...

— De mama, hiszen nagyon jól tudod, hogy kéthetenként kérik meg a kezemet. Csakhogy én alaposan megnézem, kinek leszek a felesége.

— Ugyan. En azt hiszem, neked nincs is szíved. En a te korodban már legalább két tucat fériba voltam szerelmes és apához is csalódott szerelem miatt mentem férjhez. Hogy megbosszantsam utolsó ideáomat, aki azt hitte, hogy sohasem fogom elfelejteni. Csak azért is negyvennyolc óra alatt eljegyeztem magam a papával...

— Hidd el, mama, én is el tudok képzelni olyan férfit, akivel negyvennyolc órán belül eljegyezném magamat.

— Például kivel?

Olga szippantott cigarettájából, a füstöt lassan kifújta és úgy válaszolt:

— Hát például Hartzenfeld herceggel!

A mama most már komolyan mérges lett.

— Istenem! — kiáltotta és kezét az ég felé emelte. — Miért vertél meg ilyen buta lánnyal? Ez a te szerencsétlenséged. Hogy ilyen fellegekben járj vagy. Épen rád vár a herceg. Ennek, fiam, nem imponál a pénz. Tudod mit fizet csak a lakásáért naponta? Megkérdeztem a portást. Százötven schillinget. És figyelted, mit költött tegnap a bárban? Ez, fiam, nem nősül rangján alul...

Olga egyáltalában nem zavarta édesanyja elszörnyedése.

— Nekem tetszik a herceg, — mondotta nyugodtan; — és meg fogok vele ismerkedni. A herceg csak tegnap érkezett, egyelőre senkivel sem ismerkedett, csupán csapatszemplét tartott. Ma azonban már okvetlenül táncolni is fog. Délelőtt a jégpályán megismerkedett Steinbach Edvin gróffal és dr. Heirnoth követéségi tanácsossal. Mindkét úr a társaságunkhoz tartozik és ma este be fognak mutatni a hercegnek...

— Olga, — mondta a mama vészjóslóan, — ne bocsátkozz kalandokba. Hallgass rám. Menj feleségül dr. Bergmannhoz. Berlin legnagyobb ügyvédi irodájának tulajdonosa, igazságügyi tanácsos és fülöp szerelmes beléd. Látod, ide is utánad jött.

— Majd gondom lesz rá, hogy holnap visszamenjen Berlinbe. A férjhezmenésemet rám kell bíznom, mama. Most megyek a fodrászhoz, azután pihenek, estére nagyon szép akarok lenni...

És nem is hallgatva anyja további megjegyzéseire, elietett. Kaiserné elkiseredve

sóhajtott és kétségbeesetten nézett körül, mint aki segítséget kér. De seholsem látott segélycsapatot. Ellenben a rákos tálak csábítóbbak és kedvesebbek voltak, mint valaha. Kaiserné belátta, hogy most már úgyis minden mindegy. Kivett egy jókora adagot és olyan elszántan nyelte le az első falatot, mint amilyennel a veronálpasztillát veszi szájaiba az öngyilkosjelölt.

*

A hatalmas hall esténként megtelt estélyi ruhás hölgyekkel és szmokingos férfiakal. A délelőtti sportolások után délután alvász, azután ötórás táncos tea következett. Ez volt a kisebbik multság, amely csak bevezette az estit. A nyolcfogásos fejedelmi vacsora után kezdődött a bár-élet. Bécs leghíresebb jazz-banije muzsikált és hajnalig tartott a tánc. A bár és a szálloda díszes étterme volt a csatár, ahol a nők nagy mérközése folyt. Mindenki mindenkiről pontosan tudta, hogy hányadik estélyi ruhájában jelent meg? Egy ruhát legfeljebb kétszer illett felvenni. Voltak, akik in-

kább elutaztak, semhogy harmadszor is felvegyék a már bemutatott estélyi ruhájukat. Öreg hölgyek hóféhér, mélyen kivágot toalettekben táncoltak. Hortenzia bárónő például egyenesen Dürer híres Haláltáncára emlékezett. A hatvanötéstudós, csontvázra fogyott idős hölgy hihetetlenül hosszú és vékony csontkarja úgy kapaszkodott táncosába, mintha el akarná ragadni. Fonnyadt bőre krémekkel, púderrel és zománczással volt fehérre varázsolva, vállcsontjai hegyesek és ijesztők voltak, karvaly orra mögül furcsa tüzzel villogtak elő szemei. Ezen azonban senkisémm ütközött meg. A milliomosok világában nincs korhatár, mindenki fenéig akarja habzsolni az élet örömeit, az arany hatalmával állítják meg a kort és reszkető kézzel próbálják fénybe, ragyogásba felhőzni az elmúlás tragédiáját.

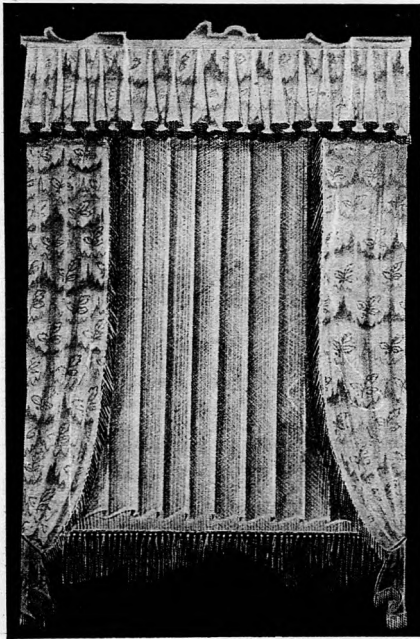
Olga hosszas fontolgatás után rózaszín ruhája mellett döntött. Sokáig vizsgálta magát a tükör előtt.

Az estélyre induló nő tulajdonképpen sohasem készül el. Ha órákat töltött fürdő- és öltözőszobájában, akkor is még mindig talál valami igazítanivalót. Olga maga

is meglepődött, hogy mennyire izgatott. Egyébként elkényeztetett, fásult lány volt, gőgös és elbizakodott, tele mérhetetlen nagyravágyással. Általában lenézte a férfiakat, tisztában volt azzal, hogy szerelem nélkül fog egyszer férjhez menni, ha már megúnja az örökös flörtöt. Huszonnyéves volt, lelkeben sok gyűlölet és keserűség halmozódott fel. Irigyelte és egyben gyűlölte barátnőit, akik boldogan mentek férjhez. Nem tudta elviselni a mások szerencséjét, amely megcsúfolta magányosságát. Olga kérkedett azzal, hogy nem szerelmes, lenézi azokat a férfiakat, akik után két kézzel nyúlnak a többi leányok és nagyon hatásosnak és előkelőnek vélte ridet és fölényes zárkózottságát. Barátnőinek kacagó boldogsága és gyermekhancurozástól hangos otthona azonban megzavarta. Nem akarta belátni, hogy nekik van igazuk, hogy ez az igazi emberi boldogság és még kevésbé volt hajlandó elismerni, hogy azok a barátnői, akiket magánál sokkal értéktelembnek tartott és azok a férfiak, akikkel ő csak félvállról beszélt és gúnyos mosollyal kosarazott ki, sokkal boldogabbak lehessenek, mint ő. Ezt felháborítónak találta és minden alkalmat megragadott, hogy apró gúnyos, epés megjegyzésekkel fejze ki lenézését sokat dicsőített családi életük felett.

Arra gondolt, hogy micsoda riadalom támadna, ha csakugyan férjhez menne a herceggel. Hogyan sápadoznának az irigységtől, hogyan fagyyna ajkukra a dicsékvés. Ez igen! Ez már házasság! Kegyelmes asszony les, hercegnő!

Ez a gondolat felizgatta és egyben egészen különös érzéseket mozgatott meg



Modern szárnyfűgőny és tüllszőr (ERMA terve)

benne. Életében először érezte, hogy szeretni tudna egy férfit. Féltekenyen és szenvedélyesen. Hogy a körmeivel, fogával tudna érte küzdeni, hogy senkinek nem engedné át. És hogy ezt a férfit meg akarja szerzeni magának...

Megrezzent, mikor édesanyja lépett a szobába. A derék asszony egészen kipirult mérgeben.

— Ugyan siess már! — szólt Olgára. — Vagy azt akarod, hogy éhen haljak?

*

A herceg ajkán gúnyos mosoly ült, arcán keserű szatira tükröződött, mikor Londonban készült legújabb divatú szmokingjában az egyik asztal mellé telepedett. Észrevette, hogy szándékosan a terem legfeltünőbb helyére ültették. Attrakció lett belőle, kirakatba tett látványosság. Mindenfelől indiszkrét pillantások röpöktek feléje. A hölgyek a legkülönbözőbb színjátékokat produkáltak. Némelyek valósággal megmerevedtek, hidegek és fenségesek lettek, nyilván abban a reményben, hogy a herceget igazni fogja ez az előkelőség, kíváncsi lesz, hogy kik ezek a jeges istennők? Mások viszont a pajkos és rajongó bakfisjt játszották, átmosolyogtak páholyába és úgy kapták el a fejüket, ha a herceg feljűk fordult, mint a tettenért gyerekek. Zavart és izgalmat tettek, száféle módon jelezték, hogy szívesen vennék közeledését. Mindenki egy fokkal élénkebb, mozgékonyabb volt, mindenki a hercegi asztalnak játszott.

Hartzenfeld Tibor herceg más körülmények között már régen végigudvarolta volna a hölgykorszút. De most, hogy parancszoára került ide, ösztönserőien gyűlölte valamennyit. Egészen másképpen érez a férfi, ha kötelezettség nélkül, kedvére válogathatja táncosnőjét, mintha tudja, hogy feleséget kell választania. Még a normális férfit is megrémíti; megzavarja ez a gondolat. Hát még azt, akinek megparancsoiák, hogy nősüljön!

Egy boy lépett a herceg asztalához és alázatosan jelentette:

— A telefonhoz kériq főméltságot!

A herceg meglepetten sietett a telefonfülkébe. Löwenfeld hívta fel Bécsből.

— Bocsánat, hercegem, hogy a telefonhoz kérétem, de megbízottam éppen most értesítet arról, hogy főméltságot nagyon rosszul mulat. Egyedül ül az asztalánál. Aggódom, hogy ilyen körülmények között van-e értelme annak, hogy ott maradjon Semmeringben? Nem óhajt holnap hazajönni?

Hartzenfeldnek a torkáig dobolt a szíve. Ismét érezte, hogy teljesen az átkozott uzsorás karmaiban van, hogy nincsen menekülése és végig kell csinálnia az ellen-szerves komédiát.

— Csak semmi izgalom, kedves Löwenfeld, — válaszolta nyugalmat erőltetve. — Előbb seregszemlét tartottam. Félóra mulva rohamra indulok.

— Bravó! Csak erőlesen előre!

— Meg lesz elégedve velem. Ellenben figyelmeztesse kémjét, hogy amennyiben nyakoncspím, könyörtelenül megpofozom. Nem tűröm, hogy figyeltessen!

— Jó... jó! Csak semmi izgalom, hercegem!... Majd ezt is elintézzük. Ön szavát adja, miszerint mindent elkövet, hogy négy héten belül megnősüljön és ez esetben...

— Hajlandó kémjét visszahívja Bécsbe? Köszönöm! Nem adom a szavamat.

Vagy bízik bennem, vagy máris végeztünk...

A központ jelezte, hogy lelt a három perc.

Löwenfeld még beleharagsota a telefonba:

— Nyugalom! Jó éjszakát!

A herceg sápadt volt az izgalomtól és ne ment azonnal vissza a terembe.

A fülkéhez támaszkodva várta, hogy egy kissé lecsillapodjon felindulása. Egy pincér haladt el mellette, kezében cocktailles tálcat egyensúlyozott. A herceg élesen nézett végig rajta. A fiúnak feltűnően intelligens, érdekes arca volt, nyílt homlok, szellemes orr, lágyan ívelt élénk piros szája és a mozdulataiban is volt valami tudatos fegyelmeltség.

A herceg emlékezett arra, hogy ez az ember ma már a jéppályán is elkorcsolyázott mellette, akkor is enni- és innivalókat vitt a pályán reggeliző vendégeknek. Es maga sem tudta miért, az a gyanúja támadt, hogy ez a pincér Löwenfeld kájmeje, aki figyeli őt. Magándetek-tív, aki ezzel az állruhával leplezi igaz-i mivoltát. Igen, most már világosan emlékezett arra is, hogy a pincér lopva többször utána nézett. Ez a felfedezés egyszerre megnyugtatta.

Most már tudta, hogy kivel áll szemben. És elhatározta, hogy kegyetlen leckében fogja részesíteni.

Visszament a terembe, ahol a jazz már javában muzsikálta a divatos slágerketek.

A herceg megpillantotta Steinbach Edvin grófit és hozzásietett.

— Délelőtt, — mondotta, — néhány szép hölgyvel láttalak sielni. Nem mutatnál be nekik?

— Boldogan! — válaszolta a gróf és körülnézett. De abban a pillanatban zavarba jött. — Az ördögbe is, — mormogta, — erről egészen megfeledek-keztem. Bocsáss meg, kérlek, néhány pillanatra oda kell mennem annak a rózsaszínruhás, fekete hölgynek az asztalához. Megértem, hogy velük töltöm az estét. De majd kimentem magamat...

— Ki az a hölgy?

— Kaiser Olga. Kaiser német nagyiparos leánya...

— Ah? — a herceg mosolygott. — Kérlek, mutass be neki!

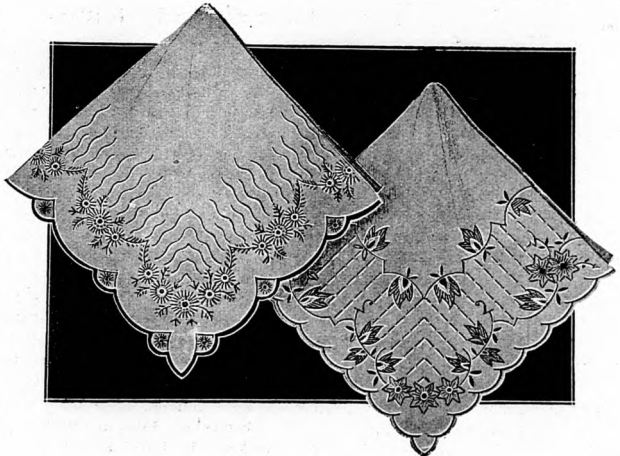
Steinbach gróf meglepetten nézett a hercegre.

— Tetszik nekéd?

— No nem, semmi különösebb szenzáció, de miért zavarnám meg a programmat? Ha megírted, hogy velük leszel, én is csatlakozhatom.

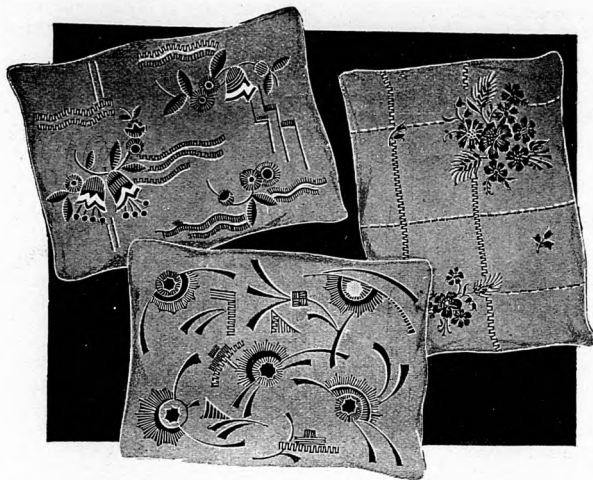
— A hölgyek boldogok lesznek! — jelentette ki Steinbach gróf nem túlságos elragadtatással. Mert a gróf, akinek birtokai körül meglehetősen zavarok mutatkoztak, néhány nap óta komolyan arra gondolt, hogy feleségül veszi a milliomos lányt. Es tisztában volt azzal, hogy a herceg veszedelmes vetélytárs még akkor is, ha nem akar nősülni. A kérdés elől azonban nem lehetett kitérni.

Olga szeme felragyogott, mikor észre-vette, hogy a két férfi együtt közeledik asztaluk felé és izgatottan súgta anyjának: — Győzelem, mama! Ide jönnek! Csak



Kerti terítők

(Wieg Testvérek terve)



Kerti párnák

(Wieg Testvérek terve)

légy előkelő, az Istenre kérélek, ne beszélj az evésről! És te, apus, most az egyszerű nem morogj az arisztokrácia könyvelmésége ellen!

— Nem szeretem, lányom, hogy a szüleidet oktatom! — egyezte meg Kaiser, aki úgy látszik egyáltalában nem volt megtisztelve attól, hogy a herceg őket akarja kitüntetni társaságával. Józán, szorgalmas, egyszerű ember volt, aki szegény sorsból küzdötte fel magát. Nem tetszett neki, hogy a vendégek mind az ő asztaluk felé bámultak, hogy megzavarták derűs, nyugodt szivarozgatásában. Kaiser már régóta tisztában volt azzal, hogy őt egyáltalában nem érti meg a családja. Felesége és leánya természetesnek találják, hogy minden szeszélyüket teljesíti, hogy aranyban fürdeti őket, de fogalmuk sincsen, hogy micsoda gondot, idegtépő munkát, lelki háborgást jelent annak előkérítése. Hiszen most sem annyira pihenni jött a Semmeringre, mint inkább ki akart menekülni abból a viharral fenyegető, nyomott atmoszférából, amely otthon körülvette. A politikai helyzet bizonytalansága, a vám- és valutanehezőségek, az egyre jobban elharapódzó munkásmozgalmak nem sok jóval bíztattak. Kaiser tisztában volt azzal, hogy minden erejét és ügyességét össze kell szednie, ha meg akarja állni helyét az általános összeomlás közepette.

Olga és a felesége azonban mindezzé édeskeveset törődtek és különösen ebben a pillanatban akadt fontosabb gondjuk, amikor a herceg asztaluk elé ért és Steinbach gróf bemutatta:

— Hartzenfeld Tibor herceg!

A herceg üdvözölte a társaságot és Olga felé fordult:

— Szabad kisasszonyom... egy tangót!

meg, amely minden pillanatban más témát érint, de mindent csak felületesen. Könyvekről, színházakról, társasági emberekről, érdekes pletykákról, programtervekről esik szó és közben mindenki elhallgatja azt, amit tulajdonképpen mondani szeretne. A herceg a Rivieráról beszélt, Juan les Pins ragyogó kaszinójáról, ahol a világ legizgalmasabb kártyacsatáit vívják. Mesélt afrikai vadászatairól és indiai utazásáról. Olga percről-perce szerelmesebb lett és megkérdezte a herceget:

— Nem volna kedve holnap a Schneeberge kirándulni? Felsőes alpesi nap-sütésünk lesz! Őt szánkó indul a Panhansból...

— Szívesen! — mondotta a herceg.

— De hiszen holnap érkezik Betti! — vetette közbe Kaiser. — Illene, hogy megvárd a szállodában!

Olga vépiros lett. Milyen tapintatlan a papa. Nem érzi, hogy most sokkal fontosabb dolgokról van szó, mint Betti érkezéséről.

— Majd anyus lesz szíves Betti fogadni! — mondotta kényszeredett mosollyal, de közben titokban szigorú, szemrehányó pillantást vetett édesapjára. — Betti ügyis fáradt lesz a hosszú utazástól.

— Betti kisasszony talán a húga vagy a barátnője? — érdeklődött a herceg.

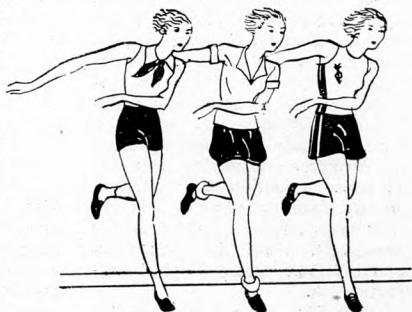
— Nem, az unokahúgom. New-Yorkból jön. Tulajdonképpen nem is emlékszem már rá. Három éve járt utoljára Európában...

— Az édesatyja a fivérem, New-York egyik leggazdagabb vállalkozója. Kitűnően spekulált és ma legalább hatszor olyan gazdag, mint én!

Két gyilkos, mérges pillantás érte egyidejűleg Kaisert. Olga és Mina ásszony mint az éspiskígyók meregették rá szemüket. Kaiser most kapott csak észbe, hogy valami szörnyű ostobaságot mondhatott, de nem tudta, hogy mit? Elkeseredve gondolt arra, hogy az ember sohasem ismerheti a nők titkos cselszövéseit, céljait, gondolatait. Ő egyenes ember, kimondja, amit gondol és egyáltalában nem érti, hogy mi titkolni való van abban, hogy a fivére New-York egyik leggazdagabb embere? Erre csak büszke lehet a család!

E pillanatban megint feltűnt az az ellenszenves pincér, aki sehogysen tetszett a hercegnek. A Kaiser által rendelt pezsgőt hozta.

A herceg nagyon szeretett volna felugrani és hozzáválni a pezsgős üveget. A gazember most már jelentheti, hogy Hartzenfeld Tibor munkába lépett és megkezdte a hozományvadászatot. Ah, igen, az oroszlán-, tigris- és elefántvadászat után ez a vadászat is egészen izgalmasnak kínálkozik.



E pillanatban kinyílt a bárajtó és a küszöbön egy útbundás, fiatal, szőke leány jelent meg. Körülnézett és mikor Kaiseréket megpillantotta, hangos örömkialtásba tört ki:

— Alfréd bácsi... Mina néni! — kiáltotta és nem törődve azzal, hogy úti ruhában van és egyik kezében még kis kézitáskáját lógatja, viharos temperamentummal az asztalhoz rohant és megélelte, megcsókolta a megrökönyödött nénit és a boldogan mosolygó bácsit. Azután Olgához fordult és néki is a nyakába akart borulni, de Olga jédten tiltakozott:

— De Betti, tönkretesz az új ruhámat és ne haragudj... de így mégsem lehet beállítani a bárba...

— De amikor úgy örülök nektek! — mondotta Betti és szinte ugrált örömeiben. — Meg akartalak lepni benneteket, nem töltöttem az éjszakát Bécsben, hanem az esti gyorssal még idejöttem. Alig vártam, hogy újra együtt legyünk... Jaj, bocsánat! — kiáltotta hirtelen, amint a herceget megpillantotta, aki mosolyogva és meglepetten állt mellettük. — Ugy-e, nem haragszik, hogy megzavartam egy percre a társalgásukat? Már itt sem vagyok, kérem, rohanok a szobámba...

— Hartzenberg Tibor herceg! — hajolt meg a herceg

— Kaiser Betti New-Yorkból! — nyújtotta kezét Betti. — Remélem, látni fogom még. De már rohanok a szobámba... a viszontlátásra bácsi, néni, szervusz Olga, jó mulatást, herceg!

És éppen olyan sezelesen, mintahogyan érkezett, kiviharzott a bárból.

— Elragadó kislány! — mondotta a herceg, amint utána nézett.

— Én inkább úgy találok, hogy kissé nevelten! — válaszolta Olga, aki alig tudta viselkedni a felháborodását.

Az iménti jókedve egészen elmúlt. Előtte elegáns, metszett üvegből készült széles nyílású kecses pohár állt, amelyben valami zöld színű alkohol foszforeszkált. És Olga arra gondolt, milyen jó lenne, ha most unokahuga, ez a bájos aranylegyecské rászállna a pohár peremére, belekóstolna az édes méregbe, belehullana és szépen elmerülne. Folytatjuk.

Az olvasás gyönyörűségéről

Az olvasás tulajdonképpen nem más, mint — utazás. Messzi ismeretlen világba, vagy csak ide a közelbe, viszza a múltba, vagy előre a jövőbe: — röpi bennünket a fantázia vonata, amelynek ablakán keresztül csillogó szemmel bámulunk. Odakinn egy eddig ismeretlen világ van, más a színe, mint a mi világunké, mások az emberek és mások a sorsok, mint amik keresztül-suhantak hétköznapiainkon. Az olvasás feltárja előttünk a kort, amely a miénk, vagy amely a miénk volt, az író keze azonban megfog és messzibbe visz, olyan utakra, amiket nem vetünk észre, olyan mélységekbe, amikről tudással se bírunk. És még a saját világunkat is más szemmel nézzük, mint egy új világot, meglepetésekben részesülünk, amikről kiderül, hogy mindennap közöttük botorkálunk, pedig azt hittük, hogy végtelen távolságban vannak fölünk. A meszséség, ahová az író vezet és az »én« közöti távolság jelentéktelenné zsugorodik. Különösen ma, amikor a tényleges utazás majdnem mindnyájunk szemében elérhetetlen álom csupán, kétszeres jelentőségűek a könyvek, amelyek összekapcsolnak a világgal, amely megismertetik a valóság minden gazdagságát, kiszélesítik tudásunkat és lelki életünk legmélyebb erőit mozgásba hozzák.

A vonzóds, amely a ma emberét a

történelmi tárgyú olvassmányok felé vonzza, két érzésben alapszik. Az egyik: egy idegen ruha varázsa, más század ismeretlen szabása, a romantika sokatlan színei és eltérő erkölcei. A ma nyomasztó gondoljai és szürke hétköznapijai elől menekülünk ebbe az idegen, halott világba, amit új életre keltenek a könyvek. Átengedjük magunkat az illúziók bűvöletének, amiket a legvalószínűbb valóságnak képzelünk. A másik vonzerő pedig az, hogy ráeszmélünk az élet, a történelem, az embersorsok — minden katasztrófális hullámszűk dacára is — örök egyformaságára, amiből aztán bizakodást, reményt és hitet merítünk a saját életünk gondviharai közöttben.

Olvasás közben teljesen egyedül vagyunk — és mégis állandó, feszült ézigalmas kapcsolatban minden emberrel, minden korrall, az egész világgal. Látszólag teljesen elmerülünk az élénk társul világban, a valóság azonban az, hogy soha nem olyan éber az öntudatunk, mint éppen olvasás közben. Életünk szigorúan lezárt ablakablábi váratlanul fölnyílnak és azt a kis munkát, amibe ez a lelki átfarmolás kerül, deris nyugalom és kiegyensúlyozott harmónia alakjában kapjuk ezerszeresen vissza. Tudásunk és képzeletünk aratása közben egy emberszív dobogását érezzük, az író szívének dobogását, amelyhez oly közel

kerültünk, hogy az olvasás pillanataiban annak legkisebb rezdülését is megérezzük.

A társaságból

Nagyságos Asszonyom, bizonyára örömmel tetszett tudomásul venni, hogy a kor követelményeinek megfelelően, május 5-től kezdve a budapesti rádió is bevezette a reggeli tornagyakorlatokat, amelyek mindennap reggel fél 7 és fél 8 között történnek, Kmetykó János, a kitűnő torna- és sportpedagógus vezetésével. Reméljük, hogy úgy Nagyságos Asszonyom, mint az egész magyar közönség örömmel veszi a budapesti rádió korszerű újítását. — Boldog búzkeséggel jelentjük, hogy Losonczy Lajos ref. lelkész, akinek zene-szerzői zsenialitása mellett éppen a M. U. L. szállt először sikra, a budapesti stúdióban rendezett szerzői estjével azt a kivételes, meleg és őszinte sikert aratta, amit zenekari alkotási teljes joggal megérdemelnek. A szerzői esten Nagy Margit és Csőka Béla operabékesek működtek közre. — A Központi Katolikus Kór kamaratermben rendezett magyar művészeti briliáns műsorából is kimagaslott Szigethy Sándor énekművész fellépése, aki mélyzengésű és melegsármányalású hangján szebbnél-szebb magyar nótákat énekel és páratlan énekművészetével úgy a hozzáértő szakemberek, mint az egész előkelő nagy közönség elismerését és lelkes tapsát vipta ki.

Örömmel jelentjük, hogy Weber Stefike, pécsi kedves előfizetőnk és kőcsi Horváth László m. kir. honvédfőhadnagy jegyét váltott. — Gaal Sándor, királydíjas karagya és néje, Bokrosy Mária leányát, Elzát elfegyverzte dr. Kohári József orvos Veszprémben. — Őszinte jókívánságainkat küldjük.

Felhívom Nagyságos Asszonyom figyelmét Antal Dezső műépítész »A telepítés műszaki vonatkozásai« című, számos képpel és rajzjal ellátott füzetére, amely a nagyközönség számára is érthető módon foglalkozik a telepítés, építkezés és falurendeles korszerű problémáival, amelyből különösen azok kapnak számszerű tanácsot, akik építkezés előtt állanak és ebben a kérdésben nemcsak a saját érdekeiket, hanem a korszerűség követelményeit is szem előtt tartják.

Három megrendítő halálesetről is kötelességem beszámolni. Nagy Anna, a mezőhegyesi szövetkezet könyvelőnöje, kedves előfizetőnk, rövid kínos betegség után váratlanul elhunyt. — Nyilas (Neumann) Gyula, márv. főművezető, életének 58. évében rövid, de súlyos szenvedés után, Győrön, visszaadta nemes lelkét Teremtőjének. — Hermann László banktisztviselő, élete az évben, Vasvározt hirtelen elhunyt. — A gyászoló családoknak őszinte részvétünket küldjük.

A tea legendája

Egy ősrégi japán legenda szerint D a r m a, indiai királyfi, egyike a legnagyobb buddhista szenteknek és hittérítőeknek, annyira elmerült mesterének tanításaiba, hogy fogadalmat tett: teljesen megfosztja magát az alvástól és a pihenéstől álmától, hogy minden idejét megszakítás nélkül a legkigyakorlatoknak és az imádkozásnak szentelhesse. Éveken keresztül lemondott minden pihenésről. Egyszer azonban, teljes kimerültségében, mégis elszunnyadt rövid időre. Amikor megborzadva felébredt, tulajdon szemhéjait levágta és összetiportta, hogy soha többé ez a gyöngőség el ne hatalmasodjék rajta. Amikor aztán újból imádkozni kezdett, meglepődve látta, hogy levágott szemhéjaiból furesza alakú, eddig még ismeretlen növény nőt a földön.

Ez volt a teabokor. D a r m a, isteni sugallat következtében, főzetet készített a bokor fiatal leveleiből és megitta. Boldog örömmel állapította meg, hogy a szívével sokkal könnyebbnek érzi és szelleme valósággal újíjazsülett. Most már semmi akadályra nem lesz, hogy legkigyakorlatait és imáit megszakítás nélkül folytathassa. Az új, csodálatos hatású növényből főzött italt megismertette környezetével és tanítványával is.

A japán legenda szerint tehát így kezdődött a tea karrierje. Ez a legenda azonban sokkal újabb keletű, mert a tea jótékony és kellemes hatását Kelet népei, főként a kínaiak, már az őskori időkben ismerték. A legenda azonban annyit mindenesetre bizonyít, hogy milyen kivételesen sokra értékelték a teát Japánban, ahol isteni sugallattal hozzák összefüggésbe.

Valljuk be, a tea egyike a legkellesebb és a legkevesébb ártalmas, él-

vezetet nyújtó italoknak. A tealevelek koffeint és éterikus olajakat tartalmaznak, amiknek aromájukat köszönhetik. Ezenfelül pedig fehérjetartalmúak is.

A legkitűnőbb tealeüvevények Kína földjén, különösen Dél-Kínában találhatók. Ez a teabokor hasonlatos, sőt rokonságban van az Európában is otthonos kaméliával, örökzöld, lándzsalakú levelekkel hajt és finom illatú, fehér virágokat nyit. A lépetett leveleket lassan hervadni hagyják, aminek következtében összezsugorodnak, aztán mestersegsé hűnek teszik ki, aminek következtében megfeketednek. A modern tealeüvevényeken azonban már sodró és szárító gépek is vannak, amik aztán ezt a hosszadalmas eljárást 1—2 nap alatt elvégzik. A kínaiak a saját használatukra készült teához rózsza-, jázmin- vagy narancsvirágokat is vegyítnek, ami még pompásabb aromát ad a főzetnek. Ennek az elkészítésénél azonban vigyáznunk kell arra, hogy ne rontsuk el és ne tegyük fzetlenné. A különböző népek különböző módon és különböző pótlékok hozzáadásával készítik teaitalukat. Ázsia primitív népei, különösen a mongolok és a tibeti nomádok, egyébként silány teájukból liszt, hagyma, vaj stb. hozzáadásával egész edekes

italt állítanak elő. A japánok valóságos kultusz csinálnak a teafőzésből, valóságos ceremóniát, amely vallási eredetű. Japán és Kína teaházai a társadalmi és kulturális élet központjai.

Európában még alig három évszázados a tea multja. Észak-Indiából került hozzánk és a hollandi piacokon jelent meg először a XVII. század elején. A londoni kávéházakban 1650-ben szolgálják föl az első teákat. Oroszországba is csak ebben az időben került, csakhogy a kínai szomszédság következtében.

Néhány keserű, de igaz szó

Nem volt és nincs olyan zsarnok, aki máglyahalálra ítélhetné a — tüzet.

Aki magas lóra akar felülni, annak ezt a lovat előbb — meg kell szereznie.

Sok embernek minden és mindenki iránt van szíve. Csak éppen — egyetlen szívük nincsen.

Az emberek legnagyobb része teljesíti azt, amit megígér. Csak éppen azt az egyetlen ígéretet nem váltja be, amit a többi ember várna tőle.

Ha ösztintek akarunk lenni önmagunkhoz, be kell ismernünk, hogy — semmik vagyunk. De a semmi előtt a semmi jelenti a — mindent.

Sok emberről azért hisszük, hogy jó, mert még nem volt alkalma ennek bebizonyítására. Ha ez az alkalom véletlenül mégis eljön, majdnem mindig csalódást okoz.



ASSZONY

(Apámnak)

*Amig a sivár földön valaki
akad, aki szeret,
nincs okod rá, barátom, hogy lehajtsd
csüggeden a fejed.*

*Mert lehet, bajban megritkul hamar
barátaid sora,
de egy asszony, ki igazán szeret,
nem hagyhat el soha.*

*Asszony, — tudod te, mit jelent e szó?
Lelkednek egy fele.
Táged szeret magában is, te meg
övele vagy te.*

*Ha elvész mindened is, benne még
mindened megmarad,
ő otthonod, templomod, csillagod
a megvert ég alatt.*

*Egy Istened, egy asszonyod ha van,
bármilyen mostoha
sorsod, ne csüggedj! bennük ott ragyog
hajnalod záloga.*

Rónay György



Prof. dr. S. Harvey (Glasgov):

A természet bölcsebb, mint az ember!

Az emberi agy számára megfoghatatlan és szinte a csodával határos, hogy természet-anyánk, a mi életünk könnyebbé tételére, az erők milyen harmónikus kiegyensúlyozottságát alkotta meg az egész világot. A természet gondoskodik arról, hogy a fák ne hőhessenek az égig, hogy mindazok a teremtményei, amelyek többi gyermekei számára veszélyesek lehetnek, ne hatalmasodjanak el oly mértékben, hogy ez a veszély valóban be is következzen. Csakhogy... az ember gőgje, túlokossága, kíváncsisága, sóvársága, őrdög tudja miye. sokszor felborítja ezt a harmónikus egyensúlyt.

A legjellemzőbb példa erre a *Jamaika-sziget* sorsa. Ez a sziget valószínűleg paradicsom volt, amíg nyugati kultúra meg nem zavarta békés harmóniáját. Hajók kötöttek ki partjain, hogy magukkal vigyék nagyszerű terményeit. Ez még nem lett volna baj, csakhogy az európai hajók ebbe a paradicsomba hurcolták a — patkányt, amely hallatlan mértékben elszaporodva, a sziget káprázatos faunáját és flóráját teljes pusztulással fenyegette. Mit talált ki erre az ember? Indiai mungókat telepített oda, amelyek halálos ellenségei a patkányok-

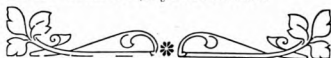
nak. A mungók szintén elszaporodtak, a patkányokat valóban ki is pusztították, sőt egyéb kártékony állatokat is megsemmisítettek, — de tönkretették a teljes gyümölcsstermet és kiirtották a sziget mesebeli madárvilágát is. Most aztán Jamaika-sziget tele van mungókkal, de egykori híre és szépsége odavan.

Néhány év előtt a szovjetkormány háromezer pár nyulat hozatott a sziberiai steppekre és szabadon bocsátotta azokat. Így akarta állatokkal benépesíteni ezeket az óriási területeket. Az eredményről egyelőre még nem tudunk, de teljesen elég, ha az ausztráliai tapasztalatokat vesszük alapul. 1851-ben ugyanis Ausztráliába vittek két tucat nyulat. Néhány év alatt — 30 millióra szaporodtak és olyan károkat okoznak a vetésekben, hogy a farmerek állandó nyúl vadászatot kénytelenek rendezni, hogy a természet legalább egy részét megmenthessék.

Ugyancsak Ausztráliában történt. Él itt egy különös ragadozó madár, amit a bennszülöttek »nevető számar« nak neveznek. Amíg bevándorlók nem kerültek Ausztrália földjére, semmi baj nem volt ezzel a madárral. A be-

vándorlókat azonban nyugtalanította a »nevető számar« furesa lármája és ki akarták pusztítani. Eredményes munkát végeztek, viszont hallatlan mértékben elszaporodtak a — mérges kígyók. A kormány természet-tudósokból álló bizottságot küldött ki a kérdés tanulmányozására. Kiderült, hogy rendkívül fontos a »nevető számar«-nak minél erősebb szaporodása, mert ezek pusztítják a mérges kígyókat. Most aztán törvény tiltja egyetlen »nevető számar« lelovását.

Számtalan példa van, ami mind hasonló az előbbiekhöz. Ezekből a példák közül nyilvánvaló, hogy valahányszor az ember, akár nyereségvágyból, akár önzésből, akár sportból korrigálni akarja természet-anyánk bölcs alkotásait, mindig veszedelmet zúdít a saját nyakába. Mert a természet bölcsőbb, mint az ember. Minden ilyen erőszakos cselekedet alkalmával saját kárunkon tanuljuk meg, hogy a fák nem nőhetnek az égig és hogy ne akarjuk, ne merjük kontár kézzel megzavarni a természet csodálatos harmóniáját, a természeti erők tökéletes kiegyensúlyozottságát, amely tulajdonképpen a mi érdekünkben teremtődött meg és amelyet csak tisztelni és csodálni szabad, mint a legfelsőbb Gondviselés megnyilatkozását.

**Axiomák az ifjúságról**

Az új bornak formni kell. Ki akadályozhatja meg ebben az ifjúságot? Ezt az erjedést nem szabad meggátolni. A mustból úgysis bor lesz és az ifjú is magától megkomolyodik.

*

Az ifjúság tapasztalatlan és képtelen arra, hogy kifejlessze saját egyéniségét és ezért enged meg magának olyan cselekedeteket, amiket érett észszel kikerülhetne.

*

Az ifjúság agyát töltjük meg méltó tudással, de ne őrítsük ki szívükből a felhevülés és lelkesedés borát. A bírálóképesség úgysis magától megjön, az évek múlásával.

*

Ha az ifjúság gyors elhatározását és lelkes tüzet az öregkor bölcsességével egyesíteni lehetne, sokkal boldogabb és szebb volna a világ és az élet. Minthogy azonban ez megvalósíthatatlan, vigyázzunk arra, hogy a lelkesedés tüzeit ki ne oltuk. Az öregkor józan bölcsessége úgysis bekövetkezik.



KÉK SOROK

IRJA: EGYED ZOLTÁN

Milyen érdekes: az ember este még nem vett észre semmi rendkívült, nem oszudott rá semmi különösebb változásra, a világ olyan volt, mint tegnap, tegnapelőt és azelőtt. S reggelre, mikor kilép az utcára, ámulva veszi észre, hogy a ják lombba borulnak, a Bazilika kis parkjaiban nyílik az édes bazsarózsza s hogy a színhéjára valami járó forróssággal tűz már a nap.

Nincs benne semmi kétség: vég, érvényesen út a tavasz.

*

A kék sorok első tavaszi jegyzetei között találok a következő kis adatot. Egy finom és érdekes grófné a napokban együtt vacsorázott egy divatos étteremben a Waggon Lits társaság egyik igazgatójával. A grófnét ismerem. Argonautája a saját életének: kergeti, hajszolja, üldözi autón, expresszen, bizonyára lóháton, sítalpakon, sőt gyalog is önmagát, örökké be van csomagolva mindene, hogy utánairamodhassék a saját életének, — ha az szokik előle. Milyen stílusos volt tehát ezúttal, hogy a Waggon Lits igazgatójával szüpirozott.

*

Közbevetve hamar egy részlet egy párizsi telefonbeszélgetéséből: Patou a múlt héten összesen huszonnégy óráig tartó aukciót rendezett a modelljeiből, kiárusította az összes téli esztélyi ruhákat három és négyszázfrankos áron. A publikum formálisan összeverekedett a ruhákért, amelyek egy-két hónappal ezelőtt még ugyanannyi ezer frankba kerültek, mint amennyi száz frankért most árulták őket...

*

Mindenki tudja, ha nem is nagyon beszélnek róla, — ez viszont Patou mes-

terről jut eszembe — hogy Pesten majdnem minden héten nyílik egy olyan női ruhaszalon, amelynek főnöknője társasági hölgy, méltóságos vagy legalább is majdnem méltóságos asszony. Ezek a dámák a változott viszonyokra való tekintettel s a munka nem szégyen felkiáltással nem is mellék-, hanem főkeresetre akarnak szert tenni akkor, amikor barátai társaságuk hölgytagjaira számílván, maguk akariják megkeresni azokat az összegeket, amelyek eddig büdzséjükben igen magas tételeket reprezentáltak. Most legújában két olyan legismertebb pesti dáma nyitott együtt divatszalonot, akik azelőtt halálra kínozták a szalonokat, rettegtek tőlük minde-



niút, ahová csak betették a lábukat. Na, most majd visszakapják...

*

Veszélyben a montecarlói bank! — írják a Rivieráról valakinek, aki az idén először nem tudott a Cote d'Azur-re lelatogatni, holott huszonöt esztendeje minden esztendőben pontosan megjelent Montíban, hogy holbiztos szisztemájával a bankot jetrobbantsa. Egy tizenkét tagú társaság ugyanis, amely azt állította, hogy végre sikerült azt a bizonyos holbiztos roulett-rendszert feltalálnia, hat hete minden áldott nap pontosan ugyanannyi nyereséggel kel fel a játékasztaltól. A bank — amelynek alkalmazottai előtt nem is titkolják, hogy rendszerrel dolgoznak — már két hete figyelte a játékaikat, de rendszerük lényegére mind- eddig nem tudott rájönni, úgyhogy most ajánlatot tett a társaságnak a szisztema megvételére. A társaság állítása szerint huszonöt ezer frank tökélet minden nap nyerhető = ezer frank.

*

Molnár Ferencről, akivel két hete magam is beszéltem telefonon Cannes-

ban, abból az alkalmából, hogy egy állítólagos balesettel kapcsolatban rémhírek terjedtek el róla a városban, legfrissebben közlik a lapok, hogy az új darabjával elkészült. (Notabene: nekem azelőtt mondták, hogy még bele sem kezdett.) Egy szinígazgató sürgönyileg akarta a darabot lekötni s szerette volna mindenképpen biztosítani azt, hogy a sürgönyt megérkezése után azonnal kézbesítsék Molnárnak. Tudvalevő, hogy a halaszthatatlanul sürgős táviratokra a feladó rendelkezése esetén rá szokták vezetni, hogy: éjjel is kézbesítendő. Ilyen táviratokat aztán a posta a megérkezés után azonnal kikézbécsitelt és bizony a táviratkihordó felkelti a címzetet, ha akármilyen mélyen alszik is az illető. A szinígazgató Molnár Ferencnek — aki tudvalevően nappal szokott aludni — a táviratot azzal a jelzéssel küldte el, hogy: nappal is kézbesítendő...

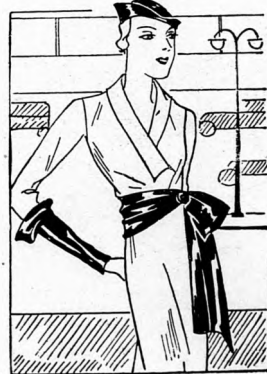
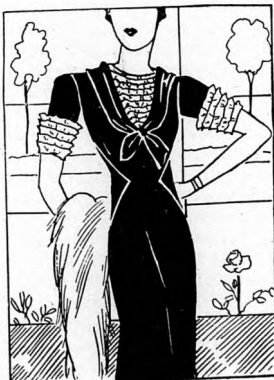
*

Az egyik utcai nyilvános telefonfülkében történelhet a multkor valami, mert egész csomó ember állott a fülske körül. Csatlakozva a csoporthoz, látam, amint odabent egy fiatalember jobbkezt szívére téve, szinte könnyekig meghatva, de jene mélabúsan, mindenképpen megfedekezve énekl a kagylóba valakinek, hogy: »Csak egy kislány van a világban...» Édes volt...

*

Végül egy úgynevezett pesti »gyermekszájs, a válások 1933-as esztendejében. A mama a menyasszonyi ruhájával babráll, rakesgatja, hajtogatja. A hároméves Pötytyike és az öt éves Csibi nézik. A következő rövid párbeszéd folyik le a sutogva közöttük:

PÖTTYIKE: Te Csibi, mélt teszi el a mama a menyasszonyi ruháját? CSIBI: Nézd... mit lehet tudni...



C. A. PISANI DOSSI: KIS RIPORTOK

Gyermekek processziója

Tucatnyi gyermek, leányok és fiúk, mely a hidon keresztül. Elükön egy kilenceszandós leányka, aki újszülött kiscicát tart a karjai között. A többi gyermeknek mindnek kövel van tele az egyik kis kezecskéje.

Megkérdem a leánykát, hogy ilyen ünnepélyes menetben hová viszik a kis cicát? A gyermek őszinte nyíltsággal felel, miközben a kis állatot simogatja:

— Édesanyja, a macska-mama. három kis cicát hozott a világra, de csak kettőt tud táplálni. Ezt az egyet, szegénykét, tehát a folyóba kell dobni...

A gyermekek a hid közepére érnek, ott megállanak. A leányka megsimogatja a kis cicát, aztán kézzől-kézre továbbadja. Mindegyik gyermek megsimogatja és megcsókolja.

A cica aztán visszakerül a leánykához, aki könnyes szemmel beleveti a folyóba.

Mindegyik gyermek pedig köveket hajigál utána...

Az egész aktus valami komor ünnepélyességben zajlott le. Ókori őseink valószínűleg hasonlóképpen hajtották végre pogány isteneiknek bemutatott áldozataikat.

Nem — vérengzésből, hanem — kegyeletből.

És múlik az idő...

Meghal egy szépséges leányzó. Gyászborult szívű, kétségbeesett szerelmese kis síremléket akar állítani. A kis síremléken márványból faragott kosárra lesz, amelyet mindennap friss virággal fog megtölteni.

— És múlik az idő...

A fiatalember a márvány kosárkát — egy cserép virággal cserélteti ki.

És megint múlik az idő...

És a fiatalember a virágcserepet és a virágot is — tartós márványból faragtatja ki.

Mert — semmi másért, csak: mert múlik az idő...

A zólog

A. C., Como legkülöncebb embere, egész életét az uzorások karmai között vergődte végig és rengeteg adósság hátrahagyásával húnyt el.

Koldusként vitték ki a temetőbe,



Régi hajviselet



Tavaszi és nyári gyermekruhácskák

ahol még csak sír sem várta, amely befogadja. Előkelő ismerősei emiatt nagyon felháborodtak. Az egyik hölgy nagylelkűségi rohamában így szól:

— Ha nincs sírja szegénynek, ahol pihenjen, rendelkezésére bocsátom az én családi kriptámat...

Az egybegyűlteket szavánál fogják a hölgyet, aki most már hiába szabadkozik és hasztalan keres kibúvót, A. C. holtteste az ő családi kriptájába kerül...

Néhány nap múlva kiderül, hogy a nagylelkű ajánlattevő hölgy férje nem más, mint A. C. főzósarása, aki még a halála után is zálogot vett adóásától, hogy ilymódon biztosítsa követelését, ha véletlenül valahonnan felbukkanna egy gazdag rokon, aki méltó helyre akarná temettetni Como legkülöncebb emberét.

A jó kávé főzésének titka

Ne tessék azt képzelni: tökéletesen mindegy, hogy azt a vizet, amiben kávéfőzést főzni, előzőleg rövid vagy hosszú ideig forraljuk. Egyetlen próba meggyőzhet arról, hogy ez nem mindegy. Ha ugyanis hosszabb ideig forraljuk a vizet, akkor a víz »megpuhul«, azaz a vízben lévő természetes mésztartalom különválik és rétegesen leülepszik az edény aljára. Mosási célokra ez rendkívül kívánatos, de a kávéfőzéshez nem.

Tudniillik épen a méz az, ami szükséges ahhoz, hogy a forró víz átjárja a kávészemeket, a bennük lévő értékes anyagokat feloldja és jóillatú, jóízű kávéval ajándékozzon meg bennünket. Régi tapasztalat, hogy az úgynevezett »kemény«, tehát mésztartalmú víz befojtással van a kávé jószágára. Egyes vidékeken szokásban van, hogy a vízbe nagyon kevés meszet tesznek, mert — szerintük — a kávé ily módon erősebb, ízesebb és illatosabb lesz.

Általánosságban véve azonban erre semmi szükség sincsen, mert majdnem minden víz tartalmaz annyi természetes meszet, ami erre a célra szükséges és elegendő. Csupán arra kell tekintettel lenni, hogy ezt a természetes mésmennyiséget a lehető-séghez képest kihasználjuk és ne hagyjuk veszendőbe menni. Nem szabad azonban a vizet feleslegesen hosszú ideig forralni.

A kávéfőzés céljaira szolgáló vizet tehát csak addig szabad főzni, amíg felforr. A felforrás pillanatában rögtön tegyük bele a megdarált kávészemeket, hogy a víz természetes mésztartalma segítségünkre legyen az izletes és finom illatú kávé előállításában.



A feleségem nagyon örül, valahányszor te délelőtti megátogatás bennünket...

Igazán nagyon hiszélő rám nézve a nagyságos asszony részéről...

Igen... igen... de te mindig pont ehétre érkezel!

T. Y. 11-22

Írta: MAX HENNINGER a kémelhárító osztály v. parancsnoka

17.

Thomson távozása után Irén felzaklatott lélekkel sietett vissza barátjához. Kétségbeesetten mondotta el, hogy nyugtalanító híreket hallott Konrádról, akivel feltétlenül találkoznia kellene. Anna, aki nagyon gyakorlatias eszű volt, azt ajánlotta, hogy menjen másnap délelőtt a rádió igazgatóságához és kérje meg, hogy körözzék Konrádot rádión. Nagyon egyszerű dolog. A speaker a napihírek között bemondja: Müller Irén kéri Konrád fivérét, hogy sűrűs családi ügyben haladéktalanul közölje címét!

Egészen bizonyos, hogy Konrád azonnal jelentkezni fog. Anna, aki szorgalmas rádióhallgató volt, szenzációs eseteket tudott felsorolni, melyek mind arról szóltak, hogyan találtak meg elveszett embereket rádió segítségével.

Irén pillanatnyilag meg is nyugodott és úgy látszott, hogy a Rieger tánc- és szépségeti intézet szokott derűs hanguiata ismét helyreállott. A hölgyek az esti lapok színházi hirdéseit nézték, hogy mekkora betűkkel van a nevük nyomtatva?

Lulu nagyon büszke volt, mert néki még az arcképét is oda nyomtatták a szöveg mellé. Ilonka, a magyar táncosnő eldicsekedett, hogy az ő nevét fénybetűkkel írta ki a színház a bejáró fölé, La bella Conchita pedig azzal dicsekedett, hogy a Das Magazinban megjelent fényképe után kétszáz házassági ajánlatot kapott.

Ebben az idilli hangulatban villámcsapásként hatott a szörnyű hír, amely hét óra tájban érkezett, mikor a hölgyek már éppen távozóban voltak.

Juanitát kémkedés miatt letartóztatták a Herz cukrászdában!

Az artistavilág tagjai nagyon összetartanak és szeretik egymást. A nők riadtan és sírva fogadták a lesújtó hírt. La bella Conchita nyomban felajánlotta, hogy ügyvédet szerez a szerencsétlen kollegáinak. Véletlenül éppen két nap előtt mutatták be Berlin egyik legtekintélyesebb büntetőjogászát. Most majd nagyon jól lehet ezt az ismeretséget értékesíteni. Lulu egészen rosszul lett és kijelentette, hogy soha életében többé politikusokkal és katonatisztekkel nem fog érintkezni, mert abból mindig ilyen baj lesz. Juanitának is bizonyára az okozta a szerencsétlenségét, hogy olyan gyakran látták Kurts gróf társaságában.

De legjobban Irén volt megrémülve. Önkénytelenül arra gondolt, hogy Konrád e pillanatban talán hasonló veszedelemben forog, a leghirhedtebb kémmű vetette ki rá hálóját és ő nem tud rajta segíteni.

Az igazalomtól egészen kimerülten ment vacsora után hálószobájába. Anna nem volt otthon. Szokása szerint köztára indult a különböző mulatókba tanítványai sikerét ellenőrizni.

Irén nem tudott aludni. Kínlódvá küzdött idegessége ellen, de végül is feladta a meddő harcot. Felkelt, meggyújtotta a lámpákat és végigjárta az üres termeket. Kinyitotta az ablakot

és belesodálkozott a világváros titokzatos éjszakájába. Mennyi rejtély, jóság, bűn, mosoly és könny bújlik meg a sötét házfalak között! A végtelen utcák tengerében rejtődik valahol Konrád is... A nagy város furcsa dzsungel. Eppen úgy elnyeli az embereket, akár Afrika vagy India őserdői.

Az előszoba csengője élesen berregett. Irén megrezgett. Ki jött? A cselédesség már a folyosó tulsó végén lévő szobákban alszik. Talán tévedésből csengetett be valaki?

De a csengő türelmetlenül, sürgetően szólt meg másodszer, azután harmadszor is.

Irén az előszobába sietett és kinézett az ajtóba vágott kis kémlelő ablakon. Azután halkán felsikolt és reszkető kézzel nyitotta fel az ajtót. És a következő pillanatban már karjába zárva ölelte, csókolta Máriát. A két leány könnye egybefolyt. Neni kellett egy szót sem szólítani, megértették egymást. Irén észre, hogy ez a találkozás egy hazug álomvilág összeomlása jelenti.

És amint némán, lázasan, dideregve ölelték egymást, egyszerre csak egy férfihang szólat meg szemrehányóan:

— És engem meg sem lát, Irén?

Irén csak most vette észre, hogy Mária nincsen egyedül. Egy férfi van a kisérőben: Turner Vilmos doktor.

Irén elpirult. Mintha meleg simogatás érintette volna szívét. — Vilmos! — mondotta mosolygó meglepetéssel és két kezét nyújtotta a férfi felé. — De hát mit jelent ez? Hogyan kerültek ide ilyen váratlanul, késő éjszaka?

Mária zavartan mosolygott és halkán így szólt:

— Ne nevesd ki, tulajdonképpen mindennek én vagyok az oka. Egy álom hozott ide!

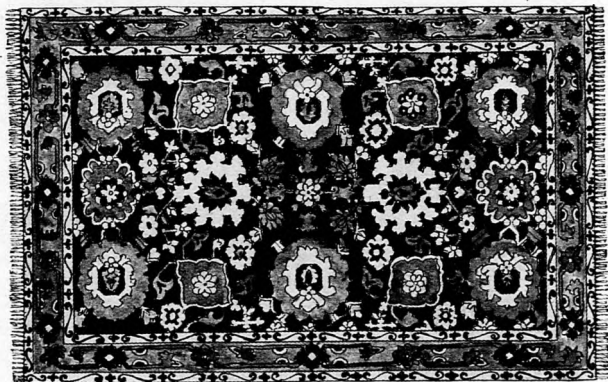
— Egy álom? — csodálkozott Irén.

— Igen. Rettentő álom volt: hogy te és Konrád halalos veszedelemben forogtok. Ez az álom majdnem megőrijtette és mindenáron találkozni akartam veled. A szüleid megmondták a címedet. Már úgys régóta készülődtem egy kis utazásra. Az orvos megmondta, hogy otthon nem gyógyulhatok meg... És gondoltam: hozzád jövök! Hiszen, akik közénk álltak, már eltűntek. Hát miért ne lehetnének megint olyan jó barátok, mint voltunk? ...

Irén könnyein keresztül mosolygott. Tudta ő jól, hogy nem vele, hanem Konráddal szeretne ez a drága, melegszerű leány ismét a régi jó barátságban lenni és nem miatta aggódik, hanem Konrád miatt, róla szeretne híreket tudni!

— És képzeld — mesélte tovább Mária — kivel találkoztam a vonaton? Turner doktorral. Kiderült, hogy ő is Berlinbe utazik.

— Igen, — válaszolta Turner, — két nap mulva lesz az ügyvédi vizsgám. És utána nyomban megnyitom otthon az ügyvédi irodámat! Remélem, hogy maga is eljön Irénke az avatásomra? Én ezt mindig így képzeltem. Hogy mikor én leteszem az ügyvédi esküt, maga ott fog ülni az első sorban és



Régi dsusegán-szőnyeg, a XVIII. századból

(ERMA)

mikor átveszem a diplomámat, megfogjuk egymás kezét és együtt megyünk valahová... Űzy-e, így lesz, Irén?

Irén belenézett a férfi becsületes, nyílt szemébe. Mintha nagy rémületek, szörnyű lidércnyomások szakadoztak volna le lelkéről. Mélységes meghatottság és valami könnyű szegyenkezés fogta el, mintha maga előtt restelte volna mindazt, ami történt. Hiszen ez a férfi tudja, hogy vele mi történt, tudja, hogy milyen gyalázatosan cserben hagyta őt Thomson, hogy megszökött előle. Az ilyesmi nem marad titokban kis városban. És most mégis visszajött hozzá, nem tesz szemrehányást, nem kér magyarázatot, nem mond dagályos szavakat, csak szépen megfogja a kezét férfias, meleg barátsággal és elvezeti a mocsárból, mely már elnyeléssel fenyegette.

Turner érezte, hogyan szorítja Irén vissza a kezét és azután halkán, nagyon melegen válaszolta:

— Így lesz, Vilmos!

Mária félrevonta Irént és halkán megkérdezte:

— Mondd, mi van Konráddal? Mit tudsz róla? Annyira nyugtalan vagyok.

Irén csüggedt mozdulatot tett:

— Sejtlemem sincsen...

Es elmondta, hogy mit tervezett ki a rádióval kapcsolatban. Turner fejt ráta.

— Az nem lesz jó. A katonai hatóságok rossznéven vennék, hogy rádióon keresnek egy tisztet.

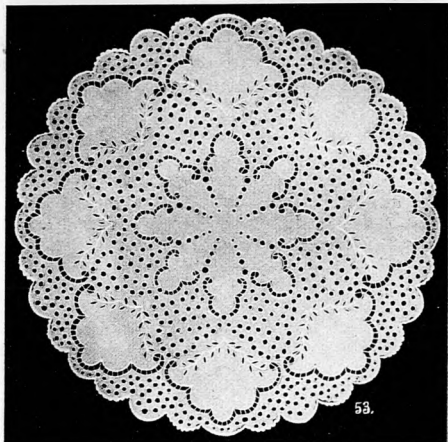
— De hát mit tegyek? — kérdezte Irén. — Okvetlenül beszélnem kell Konráddal.

— Van egy ötletem, — mondotta Turner. — Kérjen audienciát a hadügyminisztériumban. Kérje meg közvetlenül a minisztert, hogy fontos családi ügyben közöljék magával Konrád címét.

Irén el volt ragadtatva. Hogy ez a Turner milyen okos ember! Néki sohasem jutott volna eszébe ez az egyszerű, természetes megoldás...

Igy történt, hogy másnap délelőtt hármásban indultak a hadügyminisztérium felé. A két leány legelegánsabb utcai ruháját vette fel. Mária ugyancsak kísérőül szegődött és a megbeszélés az volt, hogy amíg Irén a minisztériumban lesz, addig ő Turnerrel egy közeli kis vendéglőben fog várakozni, de azért Mária is nagyon csinos akart lenni. Ezzel is mutatni akarta, hogy mennyire együtt érez Irénnel.

Turner mindkét zsebe tele volt bonbonokkal és csak úgy sugárzott az örömtől. A minisztériumtól néhány lépésnyire elbúcsúztak és Mária Turnerrel letelepedett a szemközti vendéglő terraszára.



Angolmadeira milió

(Wieg Testvérek terve)

Irén keresztet vetett magára, halkán fohászzkodott, hogy sikerrel járjon próbálkozására.

És akkor történt az a rendkívüli dolog, melyről az esti lapok rendkívüli kiadásai a legfantasztikusabb és legkuszább tudósításokat közölték és amelyet teljes világossággal tulajdonképpen nem is tudtak kideríteni.

Amikor Irén éppen be akart lépni a kapun, egy férfi rohant vele szembe, összeütköztek és Irén felsikoltott:

— Thomson!

A férfi, aki magából kikeltnek látszott és menekülő egyén benyomását keltette, egy pillanatra meghökkenve állt meg, azután, mintha örület szállta volna meg, karjába kapta Irént és mielőtt még a halálra rémült leány magához térhetett volna, bedobta a minisztérium előtt várakozó, lefüggönyözött autóbába, mely abban a pillanatban teljes gázzal indult.

Ezt a vad és érthetetlen jelenetet észrevette a szemközti vendéglő terraszán ülő Turner doktor és mint egy fenevad ugrott fel. Olimpiai világrekordot megdöntő óriási ugrással termett az autónál, mely éppen elindult, bezúzta az ajtaját és a kitört üvegen keresztül benyult karjával és kinyitotta az ajtót.

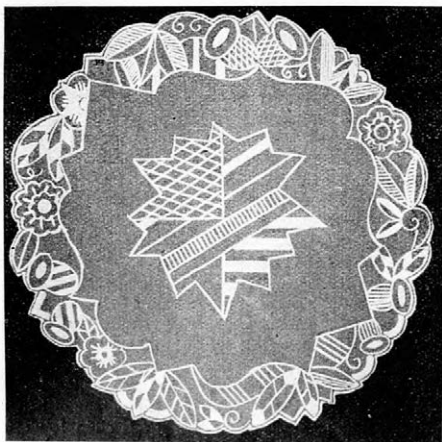
Idegrázó harc támadt a két férfi között. Thomson előkapta revolvereit és Turner felé lőtt, de Irén még idejekorán ellökte Thomson karját úgy, hogy a golyó nem talált.

Közben az őrség, mely részben a revolverlövésre, részben a nők sikoltozására figyelmes lett, célba vette az autót és sor-tüzet adott a kerekeire. Az egyik pneumatik csakugyan kilyukadt és az autó oldalra fordult, a levegőbe emelkedett. A sofőr káromkodva fékezni volt kénytelen, különben a kocsi felfordult volna. Thomson kétségbeesett erővel próbált menekülni, ki akarta tépni magát Turner kezéből, de Turner vasmarokkal tartotta. A sofőr, aki nyilván cinkosa volt, most Thomson segítségére akart sietni, egy vaskalapáccsal Turner feje felé sújtott, de Irén a megvadult ember arcába vágta tászkáját úgy, hogy az elvakultan célt tévesztett.

Közben a futólépésben közeledő őrség felemelt puskával megadással szólította fel az autóban ülőket.

És két perccel utóbb az egész társaságot szuronyok között kísérték be a minisztérium épületébe.

Az elszörnyedés és bűmlát kiáltása fogadta megjelenésüket. A tiszték és a legénység egyaránt megrökönyödve néztek Alfrédra, a dohányárusra, aki megdöbbentő változáson ment keresztül. Fekete körszakálla eltűnt, mert az alszakállt a verekedés hevében letépte róla Turner. Az elfogott ember tekintete vad volt, úgy ordított, hadonászott, mintha megőrült volna.



Tüllterítő

(ERMA terve)

— Vigyetek a tábornok elé! — ordította. — Hozzám ne merjen nyulni senki. Nekem csak köszönettel tartoztok...

Kurtis gróf megjelent, körülötte az aranygalléros tiszték és mindenki lélekzetvisszafajtván várta, hogy most mi történik?

De még mielőtt Thomson szóhoz juthatott volna, Irén lépett a tábornok elé.

— Tábornok úr, — kiáltotta magánkívül, — tartóztassák le ezt az embert! Angol kém...

Kurtis tábornoknak nagyon rossz napja volt. Az előbb barátónjéről derült ki, hogy francia kémné, most pedig a minisztérium dohányszállítójáról, kedves emberéről derítik ki, hogy angol kém.

Megdöcönyödvé nézett Thomsonra, aki úgy látszott, hogy nem is akar védekezni.

— Igenis az vagyok, — mondotta. — Jack Hilton, ha úgy tetszik! E pillanatban azonban nem börtönt, hanem kintüntetést érdemlek önökötől. Nekem köszönhetik, hogy Louise Rimbault halott. Én fojtottam meg excellenciád szobájában...

Kurtis tábornok most már véglegesen bizonyos volt abban, hogy nyugdíjazása elintéztet dolog. Ez a gazember világgá ordítja, hogy az ő szobájában ölte meg Louise-t.

— Hogyan került ön oda? — kérdezte pipacsörösrre gyuladt arccal.

— Bevallom, még a kora délelőtti órákban a szobából nyíló mozdófülkébe lopódtam. Tudtam, hogy a tábornok úr találkoztát adott Louise Rimbaultnak, kihallgattam a telefonbeszélgetésüket. Ugyanis nemcsak vegyész, hanem rádiómérnök is vagyok és specialitásom a titkos telefonok és mikrofonok készítése, melyek segítségével a legbizalmasabb beszélgetéseket is kilehetem. Hála a tiszt urak belém helyezett bizalmának, sikerült vagy féltucat ilyen titkos mikrofont elhelyeznem a minisztérium különböző helyein. Mikor meghallottam, hogy a tábornok találkozni fog Louise-zal, elhatároztam, hogy ha kell, életem árán, de most már okvetlenül megelőzőm... Ismerem Louise módszerét, tudom, hogy szerelmes beszélgetés közben támadja meg hirtelen áldozatát, elkábítja kloroformos zsebkendővel és azután ellopja a szükséges aktákat. Elbujtam, mert azt reméltem, hogy a tábornok úr talán kimegy a szobájából és alkalmam lesz fiókjait kiüríteni. De sajnos, mindig vol: valaki a szobában. Végre eljött Louise. Hallottam, amint kedveskedve köszön...

— Ez nem tartozik ide! — kiáltotta dühösen a tábornok. — Csak a lényegről beszéljen!

— Szóval, — mondotta szemtelen meghajlással Thomson, — minden úgy történt, amint azt előre gondoltam. Már előre láttam, mikor jön az a mozdulat, mellyel Louise kirántja zsebkendőjét és elkábítja excellenciádat. E pillanatban hívta ki a szobából Jelinek kapitány. Én elő akartam ugrani, de legnagyobb

25-P mafracos weekend-ágy

HAIDEKKER Üllői-út 40/13
Fiumei-út 3

elképedésemre ugyanakkor Müller hadnagy lépett be az ajtón...

Thomson egy pillanatra elhallgatott. Egy pillantást vetett Irénre, aki sápadtan, reszketve állt, szemében halálos aggodalommal. Thomson tudta, hogy Irén és fivérének sorsa most attól függ, hogy miket fog mondani. Még egyszer Irénre nézett. Láttá annak szemében a rémült könyörgést. Ázútan ismét a tábornok felé fordult.

— Müller hadnagy nyilván lesben állhatott és gyanakodhatott Rimbault Louisera. Mikor a szobába lépett, azonnal felelősségre vonta és rövid, izgatott párbeszéd után kirohant a szobából, nyilván azért, hogy őrséget hozzon!

Irén megkönnyebbülten sóhajtott fel. Halottfehér arcán ismét valami halvány pirosság ömlött el.

— Nem volt időm a habozásra, — folytatta Thomson. — Tudtam, hogy Louise már magához vette a tábornok úr asztalán fekvő aktákat és elszánt mozdulattal az ablakhoz rohant, hogy az emeletnyi magasságból a folyosóra ugorjon, amelyről tudta, hogy ebben az időben egészen elhagyott. Én azonban megelőztem, eléje ugrottam. Mikor megláttam, felkaptam az asztalon fekvő kést és belém akarta szúrni. Torkonragadtam és egyetlen szótállással megöltém. Az iratokat otthagytam. Azoknak most is a halott mellett kell fekdülnök, vagy a táskájában vannak...

Thomson még akart valamit mondani, de nem lehetett. A tiszték kordonját áttéve Müller hadnagy toppant eléje. Arca sárga volt, a szeme szikrát sózort, egészen eltorzult a dühtől.

— Te ölted meg?! Te voltál az?! — kiáltotta artikulátlan hangon. Felemelte kezét, hogy lesujtsón. De akkor hangos sikoltással eléje ugrott Irén:

— Konrád! Drága fivérem... én vagyok... csillapodj!

Ez a váratlan találkozás megdöbbentette Konrádot. Megtántorodott, ütő készülők karja lehanyatlott. A másik oldalról már Turner doktor támogatta.

— Kedves barátom, végy erőt magadon... nézd, érted jöttünk... elviszünk innen, meg fogsz gyógyulni!

A tábornok intett, hogy csak vigyék magukkal a félig önkívületben lévő hadnagyot. Mindenki mély részvétellel nézte, hogyan vezeti háza és barátja a szinte eszméletlen embert. És a néma pillantások azt mondták: ez sem fog többé ide visszajönni! Rimbault Louise utolsó áldozata Müller Konrád, akinek idegeit, úgy látszik, teljesen össze-roppantotta az emberfeletti hajsza és izgalom. Vannak pillanatok, mikor a legerősebb férfi is egy-



Asztalterítő és monogrammok
(Gottlieb rajza)

szerre gyermek lesz. Elfárad, energiája kialszik mint egy elromlott motor és becéz, gyengéd, vigasztaló szóra vár. Ilyenkor növekszik egyszerre nagyra a nő szerepe. A nő, az örök anya hivatott arra, hogy ismét felemelje az elesett, az élet küzdelmétől megtepett, önbizalmát veszített férfit.

Mikor kiléptek a minisztérium kapuján, a nap éppen odátűzött és vakító arany fénysugarait kapuzáró kedved **hintette** rájuk. Olyan volt ez, mintha a sötétből a melegítő, új életet pezsdítő világosságba kerültek volna. És ebből a nagy fényességből egy leány lépett elő, vékony és halvány, mint a szent-képek angyalai, a szava csupa muzsika, a pillantása mosolygó jóság és szerelem.

— Mária! — rebent Konrád ajkán a boldog meglepetés és a modorlatban, ahogyan kezét nyújtotta felé, benne volt az új életre való feltámadás.

*

Hónapok multak. A jüttenburgi erdőik fái sárga és piros színbe borultak. Meleg, napugaras ősz simogatta a barna szántóföldeket, melyeknek felszántott barázdái szétnyitak, mintha fel akarnák inni a napugarakat, hogy eltegyék télre **füttanyagnak** a hótakaró alá.

A szántóföldek felett a domb oldalán a szőlőtőkék tízezrei duzasztották az érett aransárga, rubinvörös és sötétkék fürtöket, mintha mézbe és borba akarták volna fűrdetni az egész várost. Az egyik szőlősoron egymásbkarolva fiatal pár haladt édes álmodozással. Az egyik tőke előtt a férfi lehajolt és mosolygó arccal állapította meg:

— Nagyszerű termésünk lesz az idén, Mária!

Házi kozmetika

A hajápolásról

Írta: dr. Földes Miklósné kozmetikus

A természetben minden egyes dolognak megvan a maga rendeltetése. Magától értetődik, hogy a hajnak is fontos szerep jutott, amely azonkívül, hogy díszíti, mint egy párna körülveszi a fejet. Megvédi ezt a legfontosabb testrészt a káros külső behatásoktól... Pl. könynyebben hül meg egy kopasz ember, mint aki gondos hajápolás következtében abban a szerencsés helyzetben van, hogy előrehaladott korban is dús hajjal rendelkezik. Egy útésnek az intenzitását is csökkenti egy dús hajzat. Ebből természet szerűleg az következik, hogy a hajápolásnak éppen olyan fontos szerep jut egy egészséges ember életében, mint akár a fog, akár pedig a test többi részének gondozásában. Szándékosan kerülöm a „smoden ember” kifejezést, amikor a test kultuszáról beszélek, hisz a régi görögök és rómaiak is tisztában voltak már azgal, hogy csak egészséges testben lehet egészséges lélek. Ápolták testüket, amiben a hajápolásának is szerep jutott, főképp az egyiptomiaknál.

A hajápolást az utóbbi időben teljesen új alapokra fektették. A régebben bevett gyakori hajmosást kerülük és a haj, illetve a fejbőr tisztántartását inkább intenzív kezeléssel akarják elérni. Rájöttek arra, hogy a gyakori hajmosás a fejbőr száraz-

zá és pikkelyessé, a haját pedig fénytelenlé és törékenyvé teszi, amit a Főnkészülékkel való szárítás csak fokoz. Franciaországban és Angliában már általánossá lett felfogás szerint a haját elégséges háromhetenként megmosni. (Teljesen lágy vízben, a haj természetének megfelelő samponnal.) A szárítás lehetőleg napon történjen, ha azonban ez nem lehetséges, úgy a haját durva törülközővel amennyire csak lehet, szárazra dörzsöljük, utána a fejbőrt ujjaink hegyével erősen megmasszírozzuk, végül pedig egy erős és hosszúszerű kefével legalább egy negyedóránál keféljük, mégpedig minden egyes tincset külön-külön. A gondos keféles által a haj fényes, rugalmas és levegős lesz. Tanácsos csak másnap ondólatni.

A hajápolásnál nagy szerep jut a mindennapi gondos kefélésnek, amit szakértelemmel kell végeznünk. A haját nemcsak minden irányban, de részekre osztva is alaposan átkeféljük, ezzel a hajon kívül a fejbőrt is megtisztítjuk a rárakódott portól. Azonkívül a fejbőr vér-

A leány halásan nézett az ég felé, amely felhőtlen és derült volt és amelynek nevető kékje most az ő szemében tükröződött vissza. Azután pillantása lassan visszakúszott a férfira, nézte annak megbarnult arcát, az erőt, amely alakján előlött, amint szétvetett, csizmás lábbal, kabátlanul, karján feltűrt ingujjal állt és benne volt már a gazda minden kevélysége, a család fő édes nyugalma és biztonsága, hogy a fészek szilárdan áll...

Odasimult férjéhez, átölelték egymást és így ballagtak lassan lefelé a dombon.

Beérték a városba. A hátuk mögött összesúgtak az emberek: — Nézzétek csak! Müller Konrád és Bern Mária! És milyen szerelmek! Majdnem felfalják egymást a szemükkel!

Brunner, az öreg órásmester, szeliden jegyezte meg:

— Vannak kemény sziklák, melyek csak erős, kemény viharok után válnak porhanyósakká. Ilyen némely ember szíve is. Meg kell törni, könnyekkel kell feláztatni, hogy virágot hajtson benne a szerelem.

A fő-utca egyik csinos házának kapuja felett fehér zománc-táblán kobaldeké betűk hirdették: dr. Turner Vilmos ügyvédi irodája.

— Gyere, látogassuk meg a húgomat! — mondotta Konrád. — Nézzük meg, mit főz ma az ügyvédné öngyásaga a férjének? Bizonyára nem olyan kitűnőt, mint te, mert te, Mária, a legkülönb asszony vagy az egész világon!

És mikor bemettek a kapun, a lépcsőházban titokban gyorsan megcsókolta, mintha nem is férj és feleség lennének.

V É G E

keringését is elősegítjük masszázssal által.

Levegőre és napfényre a hajnak szüksége van, de a túlságos sok napugár árt a hajnak, mert elszínteleníti és megöszíti. A kalapviselés sem hígúnik, mert összepréseli a haját és ezzel megakadályozza a fejbőr szellőzését. A frizura gyakori változtatása ajánlatos, mert ezzel elérjük azt, hogy a hajzat a fejbőr minden részén egyenletesen jut levegőhöz.

Ami a hajfestést illeti, legtanácsosabb hennát alkalmazni, mert az nemcsak teljesen ártalmatlan, de fényesíti és védi a haját.

Ajánlatos a hajápolásnál az erős alkohol kiküszöbölése, mert ez bár pillanatilag kellemes a fejbőrnek, de mintegy megégeti azt, összehúzza a bőr pórusait és gyakori használata elősegíti az őszülést.

Fontos, hogy a haját ápoljuk, mielőtt hullik, mert a hajhullás csak három hónappal a hajgyökerek pusztulása után lép fel.

A haj rendellenes zsírossága vagy szárazsága esetén a haj kezelésére vonatkozólag legjobb az orvos vagy kozmetikus tanácsát kikérni, mert e cikkemben helyszüke miatt, csak az általános hajápolással foglalkoztam.

A ROVATVEZETŐ ÜZENETEI:

»Parragné«. A helyi soványítást csak intézetben lehet, elektromos eljárással és a vasókölt segítségével eredményesen végezni.

»Almavirág«. A szepők égetése után a gyógyulás 8—10 napot vesz igénybe, az eredmény 100 százalékos.

SULFAMYL

GYÓGYHATASU KÉNPUDER

megszünteti az arc zsírosságát, miltászerrel és patlandást

Szaküzletekben kapható!



Kézimunka-rajzaink ismertetése

Felkérjük előfizetőinket, hogy kézimunkarendelésüknél, lapunkra való hívtetésközzal, sziveskedjenek közvetlenül az illető céghez fordulni. Vidéki rendelésnél külön 50 fillér portó küldendő.

Wieg Testvérek kézimunkaháza, Budapest, IV., Deák Ferenc-utca 23.

Modern mintájú szűr (7-ik oldalon). ERMA kézimunkaház terve. Ekrülápon, három árnyalatú perlével készülő, azonban színes fonállal is érdekesen újszerű és hatásos a mintája. Legméltányosabb költségvetéssel minden mérethez készíthető szolgálat. Ezen minta vítvázás készítésére is alkalmas. A szűr 150×250 cm méretben tüllre rajzolva 13 P. Perlé anyag 2.40 P. Papír rajza 3 P. Teljesen készén 36 P. A vítvázás 50×75 méretben előrajzolva 1.30 P. Ekrü perlé 60 fillér. Papír rajza 80 fillér. Teljesen készén 7.50 P.

Tüllbehúzás zongoraterítő (10-ik oldalon). Wieg Testvérek terve. Legdivatosabb e tüllbehúzásos minta. A behúzás ekrü, sodrott szálú tüllön perléfonáll történik. 180×250 cm méretű zongoraterítő előrajzolva, megkezdve hozzávaló anyaggal együtt 28 P. Széle 15 cm széles sodrott rojtjal fejeződő be, melynek métere 1.80 P. E terítő teljesen készén 70 P. Rendelés alkalmával kérjük a zongora felső lapját a klaviatúra méretével együtt papírból kivágnia beküldeni, hogy pontos méret szerint szállíthassuk.

Modern színes szárnyfüggöny és tüllszűr (11-ik oldalon). ERMA kézimunkaház terve. A szárnyak színtartó grenadinnal készíthetők, mely minden színben és változatos mintákban kapható. Métere 5.80 P. Öt cm széles sodrott selymezett rojt métere 55 fill. A hozzávaló szűr vastagságú breton tüllből készül 150 cm szélességben, métere 3.40 P. A szűr csikozásához 5 deka gyöngyfonal 1.20 P. Rojtjához való selyem motringja 1.50P. Két és fél motring szükséges hozzá.

Kerti terítők (12-ik oldalon). Wieg Testvérek terve. Fehér pamutvaszonra 75×75 cm méretben 1.50 P. Fél lenvaszonra 2.50 P. szűr sablonja 1.20 P. Hozott anyagra előrajzolás díj 1.20 P. 100×100

ERMA kézimunkaház, Budapest, VIII., József-körút 11.

cm méretben 6 P. Szűr sablonja 2 P. Hozott anyagra előrajzolás díj 2 P. 150×150 cm méretben 7.50 P. Szűr sablonja 3 P. Hozott anyagra előrajzolás díj 3 P.

Kerti párnák (13-ik oldalon). Wieg Testvérek terve. Fehér, vagy ekrüvaszonra előrajzolva 40×50 cm méretben hálppal együtt 1.80 P. Himzéshez való gyöngypamut motringja 28 fillér. Szűr sablonja darabonként 1.20 P. Hozott anyagra előrajzolás díj darabonként 1.20 P.

Régi dsusegán-szőnyeg a XVIII. századból. (19-ik oldalon) Az eredeti mintát az ERMA kézimunkaháza délkelet Perzsiából szerezte meg. Készíthető 30-as felvétellel 83×133 cm méretben. Anyag ára ca 35 P. Minta ára 4 P. Vagy 117×180 cm méretben, minta ára 5.50 P. Varrva 125×200 cm méretben összeanyaga 85 P. Mintája 3.80 P. Készíthető a fentieknél nagyobb méretben is. Színezése: alapszín sötétkék, bordúr: törökvoros. A többi szín: arany, zöld, narancs, csont, bordó, fréz, világoskék, kevés lila és négerbarna. Selyme-fényű, színtartó »ERMA«-fonalgja 12 P.

Angolmaderia milió (20-ik oldalon). Wieg Testvérek terve. Előrajzolva kapható 80×80 cm méretben jöminőségű pamutvaszonra 2.20 P. Elsődöntő lenvaszonra 5.50 P. Hozott anyagra előrajzolás díj 1.20 P. Szűr sablonja 1.60 P.

Tüllterítő színes befűzéssel (20-ik oldalon). ERMA kézimunkaház terve. Minden méretben kapható színes minijével készítve. A nagyobb darab nagy szemű tüllalapon színes gyapjufonállal készíthető. 120×120 cm méretben, megkezdve összes himzgyanaggal 7.50 P. Szűr sablonja 1.50 P. 85×85 cm méretben elkezdve összes anyaggal 6.50 P.



TETSZENI FOG

Önök is az a nagy választék, kitűnő minőség, alacsony ár és szolgáltatás, amely cipőszálfolyom várja Kedves Vevőimet, — Önt is!

NŐI CIPŐK:

La kivittél fekete box di- 9.80 P
vatcipő 12.50 P
Fekete antilop lakk díszel 12.50 P
Puha box barna sátcipő 14.50 P

FÉRFI CIPŐK:

Fekete félcipő, box erős ki- 11.50 P
vitelben
Barna félcipő kitűnő box- 12.50 P
ból
Egyszerű barna sima félcipő 1a kézimunka . . . 14.50 P

Óriási választék a legolcsóbb strapaminőségetől a legfinomabbakig

GYERMEKCIPIŐK:

Hajlékony varrott talpjal, lakkpántos 10.50, 11.50, 12.50 P
Barna iskola félcipő 1a box erős kivittél 11.50, 12.50, 14.50 P

Kitűnő minőségű baby- és gyermekcipők, fekete és barna, rendkívül olcsó árban.

Sport-, vadász- és turistacipők nagy választékban.

Kovácssevicz Milenkö

IV., Petőfi Sándor-utca 3. sz.
Telefon: 89-7-03, 89-7-61, 89-7-68
Kérje legújabb tavaszi árjegyzékét!

Szűr sablonja 1.20 P. Előrajzolás díja hozott anyagra 1 P.

MIT FŐZZEK?

Május 11. Csütörtök: Paradicsomleves, töltött katarabé, dióspité. — Vacsora: Kirántott borjúvelő petrezselymes új burgonyával, fejjessaládval.

Május 12. Péntek: Burgonyaleves, töltött hal parajfőzelékkel, túróslepény. — Vacsora: Tojásrántotta snidlinggel, körített liptói, vegyes sajt, vegyes befőtt.

Május 13. Szombat: Karfiollevés, párolt ramstek zöldborsófőzelékkel, töltött melét. — Vacsora: Csirkepörkölt galuskával, gyümölcs.

Május 14. Vasárnap: Raguleves, zöldeségs máglya, töltött csirke sült burgonyával, fejjessaládval, narancssalét. — Vacsora: Prágai sonka, szardínia, vaj, sajt, gyümölcs.

Május 15. Hétfő: Húsleves májrézzel, főtt hús pirított tarhonyával, sóskamartással, aranyalutka borsoddal. — Vacsora: Borsostokány burgonyakroket körtéssel, gyümölcs.

Május 16. Kedd: Zöldborsóleves, borjúrikárdó szalonnával spékeltve, tejfellel és vajjal sütte, párolt karotkakörtés, kelt túrósztésza. — Vacsora: Kirántott csirke tojásosgombakörítéssel, fejjessaládval, befőtt.

Május 17. Szerda: Spárgaleves, vadászszelét salátafőzelékkel, almásrész. — Vacsora: Tárkonyos bárdny áró zsemlyegombóccal, sajt, gyümölcs.

Május 18. Csütörtök: Zöldesleves, serítskaraj egybesütve paradicsomos káposztával, rakott palacsinta. — Vacsora: Vagdalt libamélt vegyessaládval, sajt, gyümölcs.

Május 19. Péntek: Halkrálevés, túróscsusza, gyümölcs. — Vacsora: Kirántott hal karfiolsaládval, sajt, vegyes befőtt.

Május 20. Szombat: Sóskaeves, töltött rostélyos petrezselymes új burgonyával, öntött saláta, túrós kifli. — Vacsora: Csirkebeest-nált zöldborsóval, gyümölcs.

Egyszerű étlap

Május 11. Csütörtök: Paradicsomleves, borjúbeestndt zöld borsóval. — Vacsora: Gomba tojással, fejjessaládval, vegyes befőtt

Május 12. Péntek: Burgonyaleves, tekvüróserével. — Vacsora: Kirántott hal burgonyasaládval.

Május 13. Szombat: Karfiollevés, párolt ramstek parajfőzelékkel. — Vacsora: Kávé, vajkenyér, sajt, gyümölcs.

Május 14. Vasárnap: Spárgaleves, borjúcom szalonnával túzdelve, tejfellel és vajjal sütte, sült burgonyával, fejjessaládval, leveles vajskifli. — Vacsora: Szalámi, vajkenyér, retek, sajt, gyümölcs.

Május 15. Hétfő: Húsleves reszeltészaládval, főtt hús sóskamartással, pirított tarhonyával. — Vacsora: Vese-velő párolt burgonyával, fejjessaládval.

Május 16. Kedd: Zöldborsóleves, töltött katarabé. — Vacsora: Gomba tojással, fejjessaládval, sajt, gyümölcs.

Május 17. Szerda: Zöldesleves, túrós gombóc. — Vacsora: Tárkonyos bárdny zsemlyegombóccal, gyümölcs.

Május 18. Csütörtök: Borjúcsomleves, sertéscom egybesütve paradicsomoskáposztával. — Vacsora: Virsli tormával, sajt, gyümölcs.

Május 19. Péntek: Halkrálevés, darametelt. — Vacsora: Kirántott hal karfiolsaládval, gyümölcs.

Május 20. Szombat: Sóskaeves, töltött felső salátafőzelékkel. — Vacsora: Meleg sonkacsalsólt burgonyapürével, ecetesborkóval, gyümölcs.

HÁZTARTÁS



Kettévágott zöldpaprikákban kórtéttel liptói izléses tálalás.

Sóskafeves. A megtisztított sóskafeveleket jól megmosva, szitán lecsurgatjuk. Lábosba adunk egy kanál zsírt és kisdarabka vaját, világosra megpirítunk benne egy karikára vágott hagymát, azután hozzáadjuk a sóskaét és gyakori keverés mellett megpároljuk. Ha a víz elpárolgott, egy-két kanál lisztet keverünk hozzá, kissé még pirítjuk, azután feleresztjük csontlevesvel. Sót, töröttborsot adunk bele és jól elfőzzük. Finom szórszítán áttörjük és újból felforraljuk. Sűrű tejfelbe keverünk két-három tojássárgáját és azt óvatosan a leveshez habarjuk. A behabarást után a levesnek formi már nem szabad. Pirított zsemlyekockákat adunk hozzá. Ha a leves túlsavanyú, kevés cukorral édesítjük, hogy a vadságát enyhítsük. Viszont, ha nem elég savanyú, citromlevet ízesítjük.

Májrizs. (Levesbevaló.) 35 deka májat megmosunk, finomra ledaráljuk és drótszítán áttörjük. Külön elkeverünk 8 deka vajat 4 tojássárgájával és két egész tojást, beletesszük az átpaszírozott májat, megüszerezzük kevés törött fehér borsal, sőt, kevés finomra vágott hagymát vajban megpárolunk, beledobunk finomra vágott zöldpetrezselymet, kevés majonánnal, egy evőkanál lisztet. Az egészet összekeverjük, burgonyareszeléssel forró levesbe, vagy vízbe belecsofogatjuk úgy, hogy rizsalakokat kapunk belőle. Levessel tálaljuk.

Gombával töltött borjúszület. Egy vizeszemlélyt lehamozunk, tejbé áztatjuk. 15 deka tisztított champignonombát szeletekre vágunk, vajban pároljuk, sóval, töröttborsal és vágott petrezselymmel. Ha kihült, hozzákeverjük a kicsavart zsemlyét, egy evőkanálnyi sűrű tejjel és két tojássárgájával. Őt darab, körülbelül tizenkét dekás borjúszületet vékonyra kiverünk, gyengén megsózzuk, a töltelékét rákenjük a szeletekre s összegöngyöltjük. Megfelelő nagyságú lábat zsírral kikenünk, a szeleteket behelyezzük és forró sütőben néhány perc alatt hirtelen átsütjük. Közben két deka vajból és ugyanannyi lisztből világos rántást készítünk, feleresztjük 2—3 kanál csontlevesvel, hogy hig mártást nyer-

jünk. E mártást a hirtelen pirult és belül még nyers szeletekre öntjük, befődjük és lassú forrás mellett puhára pároljuk. A puha szeleteket tálra rakjuk, a mártást átszűrjük és újból forraljuk. Egy deci tejsűrűhöz keverünk egy tojássárgáját és ezt a félrehúzott mártáshoz habarjuk, néhány csepp citromzét adunk bele és a szeletekre öntjük. Külön adunk pároltriszit zöldpetrezselymmel, vagy risi-bisit.

Töltött kalarábé. Hat-nyolc korai kalarábét megtisztítunk, a gyenge leveleket félrerakjuk. Lehámozva a haját, a torzsánál egyenesre vágjuk és éles kiszúrókanállal felülről kivájjuk. Forró vízben 12—15 percig forralva, hideg vízben lehűtjük. Töltelékét készítünk és pedig 10—15 deka finomra darált borjú- vagy sertéshúshoz adunk egy tejbéaztatott vizeszemlélyt, két tojássárgáját, féldeci tejjel, sőt, töröttborsot. Jól elkeverve a kalarábékat, megtöltjük vele. A kivájt kalarábé belsejét apróra vágjuk. Finomra összevágjuk a fiatal kalarábéleveleket. Megfelelő lábat vajjal kikenünk, aljára helyezük az összevágott kalarábét, megsózzuk, gyengén cukrozzuk, a vágott leveleket ráhintjük, belekarakjuk a töltött kalarábékat, egy kanál levest öntünk rá és letakarva az egészet, a sütőben puhára pároljuk. Ha szükséges, közben még levest öntünk hozzá. Igen kevés vajarántást készítünk, feleresztjük csont-, vagy húsléssel, ezt a fehér mártást jól kiforraljuk. Egy tojássárgáját jól elkeverünk féldeci tejsűrűvel, óvatosan hozzávegyítjük a mártáshoz s fűdretesszük. Főzelékes, vagy mély pecsenyétálba adjuk a kalarábévagdalékokat, ráhelyezzük a kalarábékat és ráöntve a forró mártást, feladjuk. Adhatjuk mint előétel, mint húsételt.

Svéd rostolyos. Néhány szárdellát, kaparit, vöröshagymát, sárgarépát és zöldpetrezselymet összevágunk apróra. Egy lábosba zsírt teszünk és ha meg-

olvad, beletesszük a vagdálékokat, rárakjuk a szép rostolyos szeleteket, betakarva egy kis víz hozzáadásával puhára pároljuk. Tejtöltésűnk rá, a mártást átszűrjük és apró haluskával tálaljuk.

Tomka Lia

Szendvics. (Rakott kenyér kocsonyázott csirkemell hússával.) Hámozott kenyérszeletekre libamájpürét keverünk, föléje kocsonyázott csirkemell húst helyezünk, szarvasgombaszeletekkel díszítjük és finomra vágott kocsonyával körülrakjuk.

RECEPTEK

Burgonyaréses tejjel. 25 deka lisztből egy tojással és három kanál tejjel, kevés sóval téstát gyúrunk, addig dolgozzuk, míg hólyagot vet. Cipóra formáljuk és leborítva pihenni hagyjuk fél óráig. Ezalatt 25 deka főtt és szitán áttört burgonyát negyed liter tejföllel és egy egész tojással összekeverünk. Félórával a tálalás előtt kinyújtjuk a téstát abroszon, meglocsoljuk olvasztott vajjal, rákenjük a töltelékét, az abrosznál fogva összesodorjuk a rétest. Mely lábosban tejet vajjal felforralva, a rétest beletesszük és addig főzzük, míg a tej egészen beőtt. Vaniliás cukorral meghintve földarabolva tálaljuk.

Tomka Lia

Krémszeletek. 14 deka vajból 10 írósvajstestjét készítünk, melyet két részre osztva, finomra kisodunk és 2 süttöpléhré téve, habart tojással bekenünk és villával sűrűn megszurkáljuk, másként a tészta hólyagos lesz. Ha a két levelet megsütöttük, kihűlni hagyjuk és a szélüket körülvágjuk. Krém: fél liter tejszínből kemény habot verünk, 4 tojás sárgáját 2 deciliter tejből folytonos kavarással a sütőben felforralunk s ha kihült, a fentebibe belekeverjük, azután 5 szelet zselatint kevés vízben jól felolvastva és átszűrve hozzákeverünk, izlés szerint porcukrot adunk bele. Ezen töltelékét az egyik lapra egyenletesen rákenjük, a másik lapot ráborítjuk, hűvös helyre tesszük, majd éles késsel négyszögű darabokra felvágjuk és porcukorral jól meghintjük.

Baranyai Gézáni

BERLITZ nyelviskola

IV., Vörösmarty-tér 2

Angol és az összes világnyelvek tanítása.

Mindennemű fémek, dísz tárgyak, evőeszközök javítása, aranyozása, ezüstözése jótállás mellett jutvánvo áron eszközöztetik **Turiet Galvanizáló**

Budapest, IV. ker., Váci-utca 21. az udvarban
Telefon: 88-7-30

Rumkoch. Kilenc tojásnak a fehérjét habbá kell főverni, belekavarjuk a 9 tojás sárgáját, 2 evőkanál rumot és annyi cukrot, hogy édes legyen. E tömeget palacsintasütőben négyezer kislitjük, egy tálba egymásra borítjuk és sütőbe tesszük, hogy tökéletesen kisziljón. Ha kiszült, jól megcukorva azonnal tálaljuk.

Csorba Lászlóné

Szerescsen ingben. 25 deka vajot 10 tojás sárgájával jól elkavarunk, adunk bele 25 deka reszelt csokoládét, 25 deka mandulát, melyet héjával együtt kell finomra darálni, ugyanannyi lisztet adunk hozzá, jól elkeverjük, adunk hozzá 10 tojás fehérjéből vert kemény habot, kikent formába öntjük és gőzben kifőzzük. Ezalatt 25 deka cukrot kevés vízzel sűrűre elfőzünk, majd 6 tojás kemény habbá vert fehérjébe lassanként a főtt cukorba keverünk és ha a koch már megkeményedett, tálra fordítjuk, cukros habbal bekenjük és melegen feladjuk.

Nagy Józsefné

Narancstorta. Keverjünk le 8 tojás sárgáját 25 deka finomra tört cukorral, adjuk hozzá fél narancs lereszelt héját és egy egésznek a becsavart levét és félórát kavarjuk. Ekkor keverjünk bele 25 deka tört mandulát, a 8 tojás habbá vert fehérjét, az egészet tegyük egy kikent tortapléhre és hagyjuk félórát sülni.

Viola Zoltánné

BEFŐZÉS

Narancs befőve. Szép nagy narancsoknak a héját tüvel sűrűn átszurdaljuk, hideg vízbe tesszük és 2 napig benne hagyjuk. A vizet többször leöntjük és frissel pótoljuk, hogy a héjának a keserű ízét elvegyük. Ezután a narancsot kissé vastagabb szeletekre szeljük, magvait eltávolítjuk. Annyi cukrot veszünk, amennyi a narancs súlya. Egy kiló cukorra egy pohár vizet öntünk és addig főzzük, míg a cukor fonalassá válik, ekkor a narancsszeleteket beletesszük és 10 percig főni hagyjuk, majd a szeleteket habcsodó kanállal kiszedjük, üvegekbe rakjuk, a levét pedig egész sűrűre elfőzzük és ha kissé kihűlt, az üvegekbe töltjük és hólývapapírral lekötjük.

L'Oreal Henné Világcsik!

Ügyeljen a **kek** dobozra! **hajfesték** Artalmatlan, tartós, természetes színek.
Főraktár: **TÖRÖK-PATIKA, Király-utca 12**



Az Amizoni Országos Magyar Nőnevelő Intézet

3 éves háztartási továbbképző tanfolyam s annak megvalósítására létesített, hogy művelt magyar háziasszonyokat és gondos, jó családayagát neveljen. Nővendéki polgári vagy középiskolai négy osztályt elvégzett keresztny lányok, akik az általános műveléséhez szükséges elméleti ismeretekkel kívül továbbképzésben részesülnek a német, francia vagy angol nyelven, zenében, azonkívül gyakorlatot szereznek a háztartási munkák minden ágában: a női kézimunkában (fehérnemű-, felsőruhavarrás, szőnyegszövés, őszmunkák) főzésben, kertészetben, fajbaromlitenyésztésben, mosás-vasalásban és takarításban.

Az intézet **Budapesten, VI., Amerikai-út 96. sz.** alatt a saját célra épített modern épületben egészséges helyen, öltözős park közepén épült és bentlakással van egybekötve; hazánkban újszólván egyedül áll a maga nemében és jelentőségét most különösen megnöveli az a körülmény, hogy a hasonló irányú külföldi intézetek helyett — amelyeket a magyar ifúság már a valutáris nehézségek miatt sem kereshet fel az idén — teljes és tökéletes kárpótlást nyújt.

A nővendékek a 3 év elvégzése után vég bizonyítványt kapnak s oly sokoldalú és gyakorlati irányú kiképzésben és gondos nevelésben részesülnek, hogy ennek alapján elsősorban saját háztartásukban végezhetik meghatósa munkát, másrészt, ha körülményük úgy kívánja, gazdasági irányú vállalatoknál és üzemeknél mint háztartási- vagy hávezetőnők, megélhetésüket is biztosíthatják. Nagy előnye az intézetnek, hogy fellelésénél fogva nővendékeinek a főváros kulturális és természeti szépségeinek megtekintésére is bő alkalmuk nyílik.

Érdeklődőknek készséggel ad felvilágosítást az intézet igazgatósága.

Tanácsot kérnek

Nagyobb lakást vettem ki Budapesten. Ki volna hajlandó lapunk olvasói közül egy vagy két szoba (hálószoba) bútorát használatra átengedni megörözés végett. Esetleg bármily bútor elfogadok. Leveleket »Uj hely» jelígre kiadóba kérek.

Kérem kedves olvasótársnőmet, sziveskedjenek lapunk útján közölni a »mézcukor« házilag elkészíthető receptjét. Szívesességüket nagyon köszöni »Tanítóné«.

Kérem kedves olvasótársnőmet, ki volna szíves a zöld dió, valamint a zöldbab főltre való eltevését, a tojáslikőr és a tejszín nélküli fagyalt készítését lapunkban ismertetni. Szíves tanácsukat »Vidéki asszony» jelígre kérem és hálásan köszönöm.

Tanácsot kérek azon kedves asszonytársnőimtől, kik házilag végeztek a nagymosást, milyen módon végeztetik, hogy a fehérnemű a rongyálástól megkíméltesse. Miatán kényes vagyok a kifogástalan fehérneműmre s emiatt sok bosszúságom van, mert nem engedek használni semmiféle mosóport, klórt vagy gépet, kizárólag jó háziszappant és hamuligót és mégis úgy a batizot, grenadint, mint

sifon dolgaim hihetetlenül rövid ideig tartanak. Szíves tanácsukat kérem, mit tegyek, hogy szép fehérneműm ne rongyolódjanak és mégis hófehérek legyenek? Öszinte köszönettel »K.-né H. I.«

Olvasótársnőim közül ki volna szíves megküldeni »Nótakézelvő» jelígre: Anyos Laci: »Ugy megyünk el egymás mellett, mint két ismeretlen...« és »Iréne» jelígre: »Huncut ez a toronyóras c. dalok szövegét.

Kedves olvasótársnőim közül ki tudna ajánlani hegyes vidéken, fenyveserdőben vagy erdő közelében olyan nyaralásra alkalmas helyet, lakást, hol egészséges környezetben hat hetet tölthetne 3 nő és 2 gyermek. Szíves értesítést kér **Jancsó Andrásné**, Kardoskút, Csongrád-m. Ev. lelkesítő hivatal.

Ki volna szíves olvasótársnőim közül tudatni velem, hogyan és mivel etessem kanári ma-lárkámot, hogy füttykedve kanári. Ma-nult nyáron vettem, mint gyönyörűen füttyülő hímec. Az őszel a vedlőbe beálltál a füttyülést elhagyta. Azóta hiába lesem, várom, de még mindig nem füttyül. pedig a tavaszi vedlésen is túl van már. Életvidám, fürgé kis jószág, nagyon szeretném megszólaltatni. Hálás volnék ha valaki tanácsával segítene. Meleg köszönettel »Elma«.

PARÁD gyógyfűrdő, arzén- és vas-tartalmú természetes asványvízforrás. Szénsavas fürdő, vizgyógyintézet. Kiváló eredményt gyógyítja a női ivarszervek különféle megbetegedéseit (magtalanás, a méh idült lojja, petefészek-gyulladás, izzadányok stb.). Előidézésben legálább 4 napig a fürdőben tartózkodó vendégeknek május 14-től június 25-ig 25%, köztisztviselőknél a szoba és fürdő árából 50% engedmény! Előidézésben köztisztviselőknél két-ágyas szobában személyenként 6 pengőért, egyágyas szobában 6 pengő 50 filléért teljes ellátás. Folyó vízzel ellátott modern, kényelmes szobák. Napi élelmiszér 4 pengő 20 fillér. **Pénz- és meublérendszere.** Mérések vendéglői árak! Prospektus és bármilyen felvilágosítási készséggel nyújt a Fürdőigazgatóság, Parád-fürdő. Telefon: Parád 1.

Kedves olvasótársaimat kérem, kinek volna meg a f. év január 1-i M.U.L. két példányban. Nagyon hálás volnék, ha megkaphatnám. A kiadóhivatal, sajnos, nem tudja teljesíteni kívánságomat. Ha valaki szíves volna a kért számot megküldeni, viszonzásul a múlt évi december 1-i számot megküldöm, vagy az érte járó díjat megfizetném. A kért számot kérem R. Anna, Pécs, Siklósi-u. 12. alá küldeni. Szívességekért előre is köszönöm.

Kérem olvasótársaimat, hogy kipróbáljanak jó és olcsó, házon kívül is dolgozó gyermekuhavarrónót ajánljanak. Szívességgel megköszönve, mielőbbi szíves választ kér
»Svábhgyei előfizető»

Üzenetek

Borbándy Jánosné nagyaság asszony első virágmagküldeményénél elnéztem az egyik kis csomagra írt üzenetet, amelyet azonban a virágok kibontásánál megtaláltam és az előbbi számban már nevére küldtem el köszönetben hálás szavait. Második küldeményét ezúttal szeretném megköszönni és a virágok mellett megörizni azt a másikat is, amit a toll rajzolt a papírra és mégis a virágok gyönyörű kontósát öltötték magukra. »Fogadjá kedves Főzserkesztő úr szeretem és őszinte ragaszkodásom jeléül e (második) szerény virágpalántákat. Fogadjá olyan örömmel, mint amilyen szívesen én azt küldöm. Emlékezesse, ha majd hozzíték sétál, hogy a világ minden részén ismerik és szeretik azok is, akik személyesen nem, de lapján keresztül hétről-hétre találkoznak önnel és nem felelők soha. Isten áldását kérve tovább munkájára, kétnévom, hogy legyen kertje nagyon szép, találja örömet az én virágaimban is. Sok üdvözléssel: Borbándy Jánosné, Dombóvár. Leírhatatlan örömet találok már most is a csírázó, rügyező zöld levélkében, amelyek a szeretet üzenetét susogják. Hálás, meleg köszönettel viszonzom Tóth Lászlóné (Jászberény) és Schüssler Józsefné (felsőbálfalva) nagyaság asszonynak virágmagküldeményét és Brandstätter Józsefné (Bácsalmás) rózsafaküldeményét.

Érettük új szakért ostromlom a lelke-
met, új szakvancnak kell születni, hogy a
szeretetet méltóan üdvözölhessem.

Főzserkesztő

»Tapasztalatlan fiatalasszony». Néhány
spenótreceptet küldünk. Angolosan így
készítik: a megtisztított spenótot bő
vízben kimosok, hogy homokmentes le-
gyen. Bő sósvízben megfőzzük egy kés-
hegynyi szódabikarbónával. Mikor meg-
főtt, hideg vízzel lehűjtük, szórsítant át-
passzirozzuk, így darab nyersavjával lá-
bosban melegen elkeverjük, adunk bele
sót, borsot. Egy csópp reszelt szerecsen-
dióval ízesítjük. Francián módon így ké-
szítjük: az átpasszirozott spenótot össze-
kötjük fehérmártással, amely így készül:
friss teavajból világos rántást készítnék,
hűslelssel felengedjük, folytonos keve-
rés mellett felőráljuk főzzük, sóval, cayenne-
borssal ízesítjük, ezt az áttört spenóthoz
teszszük, jól összekeverjük, együtt fel-
forraljuk és végül kevés tejszínnel és vaj-
jal finomítjuk.

Üdv. Szerk.

»Vidéki asszony». A borecet készítésé-
hez rendszeren azokat a borokat vesszük,
melyek heytelen pincekezelés folytán
vagy sokáig dugaszolatlanul álltak és
ezért csetesednek. Ily esetben a borban
levő szesz cetes baktériumok támadják
meg és változtatják át, leülepedve a hor-
dó, vagy edény aljára, az ecetanyag ké-
pezik. Ez a folyamat azonban kevés ah-
hoz, hogy rendes és jó borecetet nyer-
jünk. Üzemek, melyek a borecet készítésé-
sével iparilag nagyban foglalkoznak, ter-
mészetesen különböző gyártási eljárás-
használnak. Azonban házilag is lehet
megfelelő és jó borecetet készíteni. Nagy
üvegbe kevés kész borecettel pár napig
meleg helyen (tűzhely, vagy kemence te-
tején) lencsét áztatunk és részletenként
s naponként hozzátöltünk a rossz borból.
Egy-két hétig így áll, nem befede, vagy
organtinnal, vagy ritka ruhával letakar-
va. Ezalatt nyúlós, kocsonyaszerű anyag
(ecetanyag) képződik, ami jelzi, hogy az
ecet befejezéséhez közeledik. Pár napig
hagyjuk, hogy megtisztuljon, leöntjük
üvegbe és eltesszük. Az ecet alját,
illetve az ecetanyag újra feltöltjük rossz
borral és az előző eljárás szerint folytat-
juk. Bortermelő vidékeken, ahol gyak-
rabban romlik a bor, az ilyen megerjedt
bortörkölyökre öntik kevés ecettel, ami
borecetté átváltozik. Szív. üdv. Szerk.

WESELENYI ISTVÁN DR.-nak, a
kiváló fiatal magyar dalszerzőnek, a
rádióból is ismert »Fehér kis kezdetek»
című és még 11 szebbnél-szebb új nótáját
tartalmazó második nótáskönyve most
jelent meg. A nóták közül Köszegi Teréz,
Palló Imre, Cselényi József, Kalmár Pál,

A hölgyközönség legnagyobb bizalmával
kitüntetett vászonárú cég a közmért
Uj. Schlesinger Jakob Király-u. 6. alatti
Király-u. 2. alatti
utcai helyiségbe költözött.

Orbán Sándor, Szigeti S. Sándor és még
számos neves művész szokott énekelni.
Horváth Gyula, Bura Sándor, Rácz
Béla, Kurina Simi és más híres primások
pedig játszani. A nótáskönyv megrendel-
hető a szerzőnél: Budapest, X. ker.,
Pongrác út 17, földszint 1. Ára kottával
együtt csak egy pengő.

»Kis faluban». Kinek a gondolata, vagy
érzése volna annyira romlott, hogy a szeretet
engesztelő, megbocsátó gesztusában kétel-
kedni merne? Ki kételkedne, hogy helyesen
csokkedt-e, amikor jeldve a félreír-
ésből, pletykákból támadt üzenetét és ha-
ragot, hosszú hónapok után szívük leg-
mélyesgéséből emberiségét követve alkmal-
mat adtak és alkalmat kerestek, hogy az
eltávolodástól, az elhidegüléstől megóvják
megsérült barátságukat. Nem hihiem,
hogy majánem egy évtized óta innálló
barátságot közönséges pletykával, rossz-
indulatú aliatomos áskálódásokkal selet
lehne szabítani. Még pillanatnyilag sem
kerithetné hatalmába, de ha a lélek mégis
könyven reagáló érzékenységét meglamad-
hatná a lelki és szellemi sötétség, elve-
mülttség mikrobái: az úban őszinte, igaz
baráti szeretet tisztaságában, őnzetlensé-
gében meg kell semmisüljenek. Mert szer-
etni és a szeretet elfogadni tudni, viszo-
nosni, hatalmasabb tudomány, mint repü-
lőgépet konstruálni, bámulatot keltő palot-
ákat építeni, láthatatlan elemeket az em-
beri tudásnak alvetni, melyeknek leigá-
zásához, felépítéséhez csak évek kellene-
nek, még ezzel szemben az emberi lét fölött é-
veredek mutlak el és elgondolkozva álla-
píthatjuk meg, egypellen ember sem
mondhatja el magáról, hogy öntuda-
nos életét tökéletes szeretetben éli és minden
gondolatát, minden cselekedetét, minden
munkáját a szeretet irányítja. Szándékosan
használtam a szeretet fejlődéséről a
tudomány meghatározását, mert hiába a
gyöngye szándék, ha hiányzik az erős akar-
at a jóra, a szeretetre, amire mint gyereket
tanítottak szüleink, tanítóink s tanuljuk
a szeretet udáni szomjas vágyódással, mely-
nek egypellen és örök emberről leti példájával
ajándékozott meg a Mindenható, hogy
nyomdokáiban járjunk, hogy tanuljunk meg,
milyennél kell legyünk a szeretet által, a
szeretetért. Miért felejtiük el oly könnyen,
hogy a szeretet nem ismer haragot? Meg-
szegényítésre, megázásra, megbánásra
bujtogat és miert nem mulasztunk el egy-
etlen alkalmat is, ha a legkisebb sérelem ért,
hogy többszörösen visszaadunk és miert
zárjuk be szívünket a bocsánat elől, ha a
megbánás a haragban eltávolodott kezek
után nyúl? Ha így bonyolítjuk a gyarló-
ság szegényes szeretetlenségét, a hisztyny-
ség holdasrongyáiba begubózott ember iránt

KULCSÁR megbízhatóan
CIÁNOZ és takarít
VI., Nagymező-u. 8. Telefon: 16-2-64

részvétellel telik meg a lelkünk és szeretnénk kibontogatni, lefejtetni róla a rongyokat és a Szeretet sugaras özönébe állítani, hogy átjárja megdermedt lelküket a megújíthatóság és világosság fénye. S felvilágyozza szembe-kerüljenek önmagukkal, ismerjék meg emberi felsőbbrendűségük csodálatos lényegét, tárják ki lelkükhöz kincseit az őket kereső emberi szívek elé és fogadják, mint akkor, amikor még tiszta szívvel örültek jó barátai szeretetének. Mikor így kibúggyan belső életükből a szeretet forrása, melynél szomjas szívek találkozása volna remélhető, ha elmarad, ha torlaszok zárják el útját a közeledőnek, ne nyúljon az ember árnyéka után, melyből kialakult már a láng. Az igazi baráti szeretetet nem olthatja ki a pletyka rosszindulatú rohama, de ha a kételkedés mégis belemarna a szívünkbe: rendelkezésünkre áll a megkérdés lehetősége és kötelességünk hinni a barát őszinte valóságában, mert önmagunkat becsüljük meg vele... Nagyságos Asszonyom, Önt ott találtam a szeretet forrásánál, hogy nem jöttek el, akikre bízott és a szeretet nevében jogosan számíthatott: ne fájjon Önnek. Egyszer, ha a most még kemény réteggel bejódult szíve engedni fognak, megtudja, hogy a szeretetlenség által okozott szenvedés, mely Önnek most összeszorítja a torokát, nekik is fáj, jobban fáj, mint Önnek. Vegye úgy, mintha semmi nem történt volna s csak éppen a látogatást ne ismételjék meg addig, míg meghívást nem kapnak. Ha a szeretetének még van emberi gyarlóságon hatalma, nem marad el ez sem soha. Meleg üdvözléttel Szerk.

Dr. Földesné JUNO kozmetikai intézete VII., Rákóczi-út 6 (Pannonia-szállóval szemben) lapunk előfizetőinek május hó végéig egy díjtalan arcápolást és kozmetikai tanácsot nyújt.

»B. Baby, Trauenkirchen.« Kérdéséből a pedáns nő jogos megütözése dőbben ki, hogy »Kié is lehet az a táská?, melyre sokkal többen ismernek rá, mint Nagyságos Asszony gondolja. Hogy kik? Azok és azokhoz hasonló, akikről hű fotográfát vett fel az a kis cikk, mely azért fródott, hogy minél kevesebb hasonló tartalmú táská kerüljön ki ezután a kíméletlenül fotográfáló szemek elé. Gondolom, e cikk hatása alatt egy-két felesleges lim-lom már ki is repült a retikükből, melynek nem az a rendeltetése, hogy gyűjtőhelye legyen különböző értéktelenné vált tárgyának, hanem csak a legszükebbeket fogadja magába. A vitában mindkettőjüknek azért is igazuk van, mert a kivétel feltétlenül érvényes és Nagyságos Asszony a saját és egy-két barátjáné retikülje után utasítja vissza a cikkben foglaltakat, míg férje kint az életben más tartalmú retikülokbe is nyerhetett bepillantást és állt ennek alapján



5 perc estenként arcának ápolására aranyat ér!

Az I. percben kenje be arcát, nyakát, karját és kezét **POND's COLD CREAM**mel A II., III., IV. percben: hagyja felszívódni.

Az V. percben törölje le puha ruhával és arca, nyaka, keze, karja ismét tiszta és ragyogóan hódító lesz.

POND's CREAM-ek állandó használat biztosítja bőre fiatalos, üde hamvát. Egészséges arcszín, friss, tiszta, pattanás- és ráncmentes arcból a késő korig. Arcbőrét **OTTHON POND's COLD CREAM** tisztítja, ápolja, **SZABADBAN POND's VANISHING CREAM** óvja a káros behatások ellen.

Pond's Vanishing & Cold Creams

Minden szaküzletben kapható!

- Nagy tubus** **P 2.90**
- Nagy tégl** **P 6.---**
- Kis tégl** **P 3.30**
- Kis tubus** **P 1.50**

UTALVÁNY a vezérképvesítőhöz: M. U. L. Kérem, küldjön részemre díjtalanul egy mintaképméretű, mely **POND's COLD CREAM**-et és **POND's VANISHING CREAM**-et tartalmaz. Ósátozok postaköltségre egy 16 filléres bélyeget.

Név: _____
Cím: _____

T. Mihály Ottó gyógyszerügyszerkereskedés, VI., Podmaniczky uca 48.

a cikk mellé a saját meggyőződésével. Nem kétséges, hogy kié az ilyen táská, de reméljük, hogy akik e cikket elolvasták és a sajátjukra ismertek benne, a retiküjük tartalma más képet fog mutatni. És nem adnak témát ilyen kis riport megírására. Sziv. üdv. Szerk.

»Vidéki asszony.« Külföldre küldendő kézimunka után feltétlenül vámozt kell fizetni, hogy mennyi a vámilleték, azt itt nem tudhatjuk, mivel ott vámolják el. Errevonatkozó felvilágosítást az ottani vámkiirendeltségnél lehet szerezni. Lapunk részére szerzett új előfizetőért hálás köszönetünket küldjük s ha a felévi előfizetés díj befolyt, egy kedves kézimunkával is köszönetünket tolmácsolni fogjuk. Sziv. üdv. Szerk.

»Szabolcsi előfizető.« Hasonló tünetekkel betegeidet meg egy rokonom, aki feljött a Herzog-klinikára (Budapest, VIII., Üllői-út 80.) és ötnapi vizsgálat megkezdése után az ott kapott orvosság használatával lassan javul. Nem ajánlhatok

mást, minthogy ugyanazt próbálja meg. Javulást kíván *R. Győzőné*, Budapest **Felhívjuk Nagyságos Asszonyom figyelmét az Amazoni Országos Magyar Nőnevelő Intézet 3 éves háztartási továbbképző tanfolyamára, amely művelt magyar háziasszonyokat és gondos, jó családanyákat nevel. Részletes ismeretében ebben a számban található.**

Kedves »Falusi asszony.« Szívesen küldöm az általam ismert kabinet-puding receptjét azzal a kéréssel, hogy amennyiben sikerül a M. U. L. útján szeretném meg tudni a fagyaltnak házilag való készítését, fagyasztógép nélkül. **Kabinet-puding:** negydliter tejet 5 tojássárgájával, 14 deka vanília cukorral tűzőn habustban vastag krémmé főzünk, azután levszük a tűzről és addig kavarjuk, míg teljesen kihül. 5 lap szelatinat kevés vízben feloldunk, átszűrve belekeverjük. Negydliter tejszint jól felverünk és a kihült krém közé gyengén belekeverjük. Pudingformát ételolajjal kikenünk, a

masszát beleöntjük, jégre állítjuk és 2 órát rajta tartjuk.

Szív. üdv. *Tulok Erzsébet*
 »Hevesi háziasszony.« A kellemtelen rovaroktól úgy szabadul meg, ha este egy tálba romlott sört önt és apró palackokat támaszt hozzá körül, hogy a rovarok felmászhassanak. Reggelre tömegesen találja belesse. Kiszedik és elégetik. Ezt addig ismételi, míg egyet is talál, mert ily módon kipusztíthatók. Vizes ruhát a lakásban, konyhában, kamrában nem tartson, mert abban szívesen szaporodnak. Türellemmel ezen eljárással kiruthatja. Jó eredményt kíván *»Elma«.*

»Miky.« Grotzsch kis versei a »Miss 1933.« Nekem soha nem lesz az ideálom!
 Szív. üdv. *Szerk.*

Keresse íel a Nemzetköz' Vásáron *Amberg József* iparművész (RECLAM FILLET) kézimunkapavillon 100-as fülkéjé! Meglepo' újdonásokat fog látni kézimunkamintákban.

»A. I.« Zilahy Lajos 10 kötetből álló sorozatában megtalálja: Valamit víz a víz, Ökör és más komédiák, Halálos tavasz, Az ezüst szárnyú szélmalom, Két fogoly (két kötet), Versek, Szépapám szerelme, Süt a nap és a Fehér szarvas című műveit. Az ára kötve 68 pengő. Pálffyné Gulácsy Irén írásai közül kötetkezők jelentek meg Magyarországon: Fekete völgyén, Pax vobis, Hamneső, Ragyogó Kovács István. A magyar irodalom értékei, mely nélkül hiányos volna könyvtára. Szív. üdv. *Szerk.*

GUMIHARISNYA, HASFÜZŐ.

+ sérvkötők, méret szerint higiénikus gumitárak, betegápolási cikkek, **Wessely** + István és Társa, IV. Apóonyi-ter 1. sz.

pott és megfizetett munkával tör távoli cölok után. Meglehetősnk kritikával tudja megállapítani a tehetségével elérhető lehetőségeket és ez a józansága megóvjaa atól, hogy elvesse a sulykot. Semmitől sem fél jobban, mint attól, hogy kudarcot vall és neveltségese válik. Hivatása körében megállja helyét, de általános műveltségre vágyik és mindent elkövet, hogy lépést tartson a kor szellemi áramtaival. Jó fellépésű, kellemesen társalgó, barátságos természetű. Lelkiredőzetén élesen mutatkoznak a lírai vonások, amelyeket hasznaltan igyekszik leplezni. Alapjában romantikus kedély, amely komor arckifejezés, kemény gesztusok és pattogó szavak mögé sáncolja el magát.

K. Mihály II. Kiténő tulajdonságokkal van megáldva. Emberi értékei mindenki szemében rokonszenvesse teszik, amellet a szellemi kvalitásai imponálnak. Tud az élethez és körülmeinyehez alkalmazkodni. Kerüli a túlzást. Terveit lépésről lépésre valósítja meg. Mindent, amivel foglalkozik, nagyon komolyan vesz. Érzékeny, könnyen sértődő, de nem bosszúálló. A jóindulat sohasem hiányzik belőle, nyugodt, életciájában sok a céltudatosság.

Grafológia

Íránt érdeklődő kedves olvasóinkat üszleltetel értesítjük, hogy a nagy számban érkezett és elemzésre váró levelekre való tekintettel a rovat vezetője, akinek idejét teljes mérleékben lefoglalja az elemzés és megválaszolás, a jövőben csak azoknak állít rendelkezésükre, akik a levélhez 2 P értékű postabélyeget csatolnak.

Rovatvezető: ARANYOSSY K. SÁNDOR, a Hungária és a Ritz Rt. nagyszállodák házi grafológusa

»Julia«. Gondolatai gyorsak. Nagy a szellembeli önállósága. Van kirtartása az elgondolt dolgok véghezviteléhez. Akarata nem mindig elég erős, de az intelligenciája pótolja a hiányokat. Helyesen tudja megítélni az életet. A barátait megválogatja, de érzéseiben állandó és kirtató. Az intellektuális és a praktikus dolgok egyformán érdeklik. Egyénisége általános szimpátiát biztosít számára. Olyan egyén, aki minden helyzetben könnyen feltalálja magát és meg tudja ismerni a mások gyengéjét. Nem mindig őszinte, de ha eltér az igazságtól, azt mindig emberséggel teszi.

M. M. Széld lelkületű, igényeit józanul szabályozó, türelmes, megértő, szeretetreméltó teremtés. Önzése sohasem lépi túl a jogos magánérdek határát, viszont mások bajait-gondjait képes egészen a magáévá tenni és őszinten segítséget nyújtani. Minden kívánsága az, hogy nyugodtan, nagyobb emóciók nélkül, dertis környezetben élhessen. Józán és mérték-tartó, kicsinyes irigységtől mentes, kerüli a hangos szócsatát, utálja a pörlekedést. Érzelmi világa nem bonyolult, mert tudja, kit szeret és érzi, hogy viszonzózzák-e szerelmét. Síma úton halad, melyet jó

MODERN TARTÓS HULLÁM
 7. pengőötől garantiált elsőrendű munka VARGA fodrásznál VII. Károly-körút 5 (Diana-palota)

sorsa jelölt ki számára. Csak arra kell ügyelnie, hogy gyöngédsége sohase váljon gyöngésséggé az elhatározások nagy percében

K. F. Energiusknak látszanit akaró, inkább macacs, mint határozott, ellentmondásokra hajlamos. Huzamosabb ideig nem tud kirtartani valamely gondolata vagy terve mellett. Kis dolgokban inkább hallgat az ösztöneire, mint döntő cselekedetnél. Látszólag küzd a befolyásolás ellen, de végül is megadja magát. Az élet-től sokkal többet vár, mint amennyit ka-

KERESZTREJTVÉNY

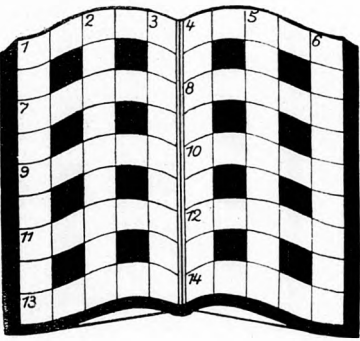
Megjelenési határidő: május 20. * A jutalomban részesülők névsorát június hó 20-i számunkban közöljük

Függőleges sorok:

1. Latin költő
2. Orosz regényíró
3. Klasszikus magyar költő
4. Világhírű francia humorkodó
5. A spanyolok legnagyobb írója
6. A legnagyobb magyar kritikus

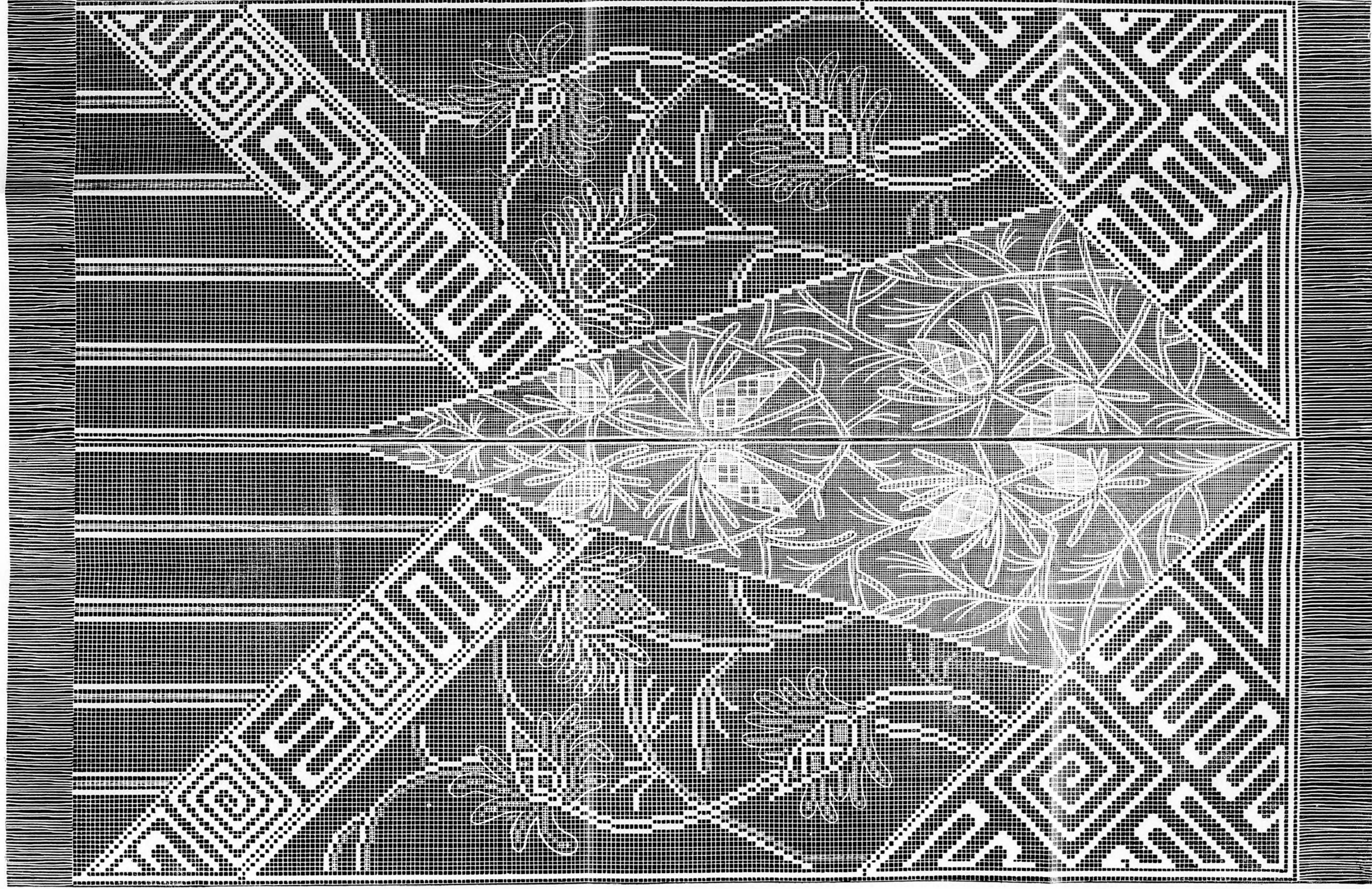
Vízszintes sorok

1. Bűn
2. a szekér
3. Visszafelé: nővér, latinul
4. A használt cipő ferde
5. Egy betű hozzáadásával halálos harapású kígyó
6. Ritka férfi keresztnév
7. Három betű egymásután és három betű visszafelé: páros határozószó'
8. Nyomdai betűfajta, visszafelé
9. London legelőkelőbb szállodája
10. Halkan beszél (l=g)



JUTALOMDIJAK:

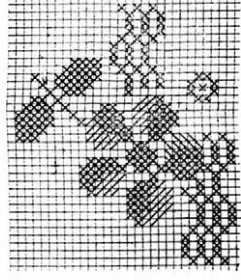
1. és 2. díj: Heilig Harisnyaház (Budapest, VII., Rákóczi-út 26.) egy-egy pár selymharisnya ajándéka.
3. díj: Dr. Földesné JUNO kozmetikai intézete (Budapest, VII., Rákóczi-út 6.) arckrém, púder és szappan ajándéka.
4. díj: Cadeau csokoládégéjary (Budapest, VI., Izabella-utca 38.) negyedikilogrammos diszobozos bonbon ajándéka.
5. és 6. díj: Korányi gyógyszerárt (Budapest, VIII., Népszínház-utca 22.) egy-egy Lili-krém, szappan, púder ajándéka.
7. és 8. díj: lapunk ajándéka: Patásti László egy-egy regénye.
9. és 10. díj: egy-egy tégely Szent Gellért fürdőbaltzsan, a Radier vegyipar (Budapest, V., Süllő-utca 5.) gyártmánya.
11. és 12. díj: lapunk 3-3 elonyomatott szekrénycsik ajándéka.
- 13., 14., 15. és 16. díj: Murgács Kálmán zenészerző egy-egy kottája.
17. és 18. díj: lapunk egy-egy cigarettatárcya ajándéka.



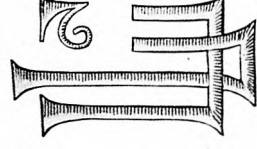


2. E virágoskoros minta nagyon szép divanpárnának vagy vékonyzúti alapon üvegtálcára alá dísznek és retikülnek is. Divanpárnához gyapjúfonalat, retikülhöz és tálcára alá való díszhez Clark Horgony mullinét használunk. Színzése a mellélté levő jelek szerint történik.

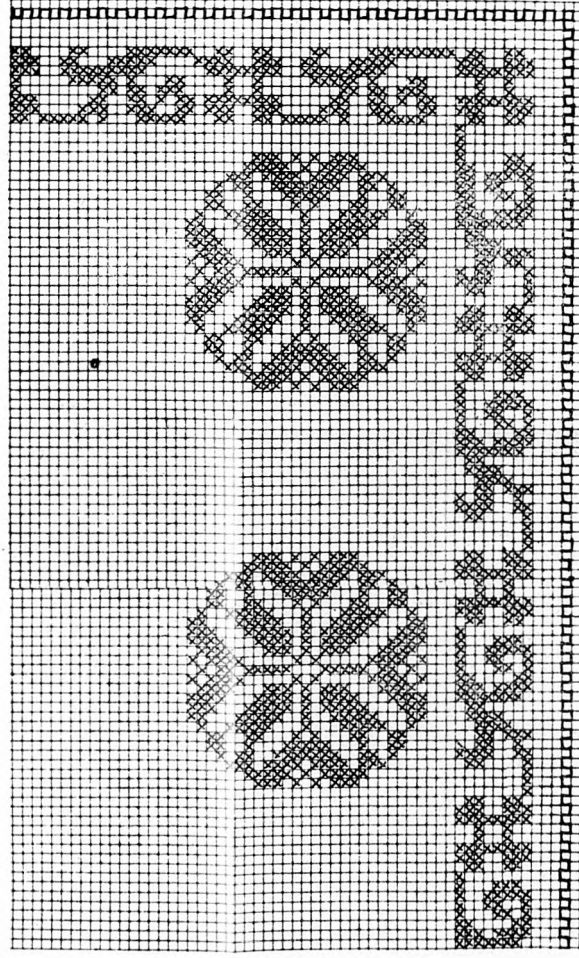
	középkék
	világoskék
	legvil. kék
	közép vörösfila
	sárga
	vil. szürkésbarna
	legsötétebb zöld
	sötétzöld
	középzöld
	világoszöld
	vil. szürkészöld
	közép vörösbarna
	vil. vörösbarna
	közép piros
	sötét rózsaszín
	közép rózsaszín
	vil. rózsaszín
	közép karminvörös
	vil. karminvörös



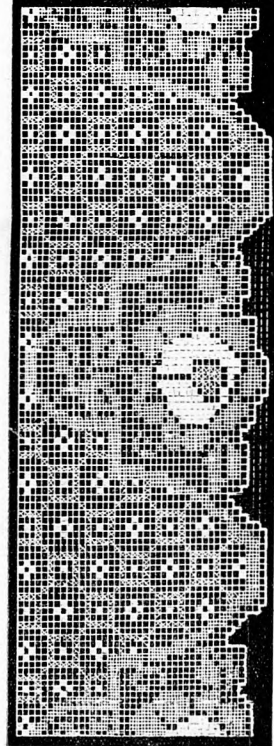
3. Keresztöltéses minta kertterítő, műlő, tálcakendő, gyerekruhák bordírszerű díszítésére. A varráshoz tetszészerűtől színt Clark Horgony mullinét használunk, mely hímzőanyag eredeti színet és fényét mosás és vasalás után is megtartja. A kereszttel jelölt mintát világos pirossal, a félkereszt mintát sötétebb árnyalatú piros színnel varrjuk.



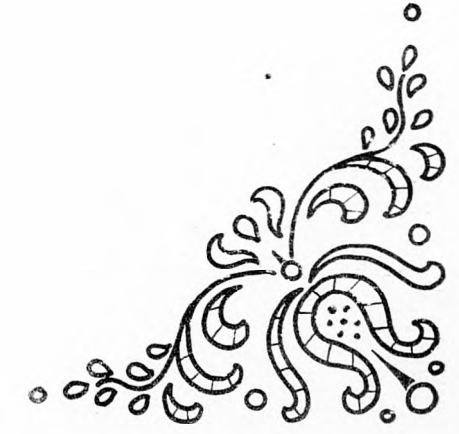
4. LL monogram ágyemlé, asztalmenté díszítésére. Hímzéséhez Clark Horgony mullinét használunk.



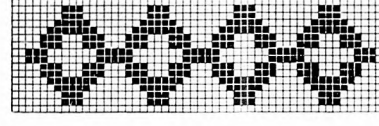
6. Keresztöltéses minta uszonnaterítő, kerti terítő, műlő díszítésére. A keskeny bordírminta készíthető tetszészerűtől bármely sötétzöld hímzőanyaggal, pl. sötétzölddel, sötétbarnával vagy feketével. A rózsaszín minták akár valamely élénk színnel vagy felváltva minden, rózsát, más-más élénkzöldet anyaggal készíthetünk. E főbbféle színkezeléssel mozaikszerűen csillogó díszítést varázsolhatunk elő. Az alapanyag rózsaszín, sárga, zöld, fréz, kék, lila színes vászon és az alapanyaghoz alkalmazott mazzuk a minta színkezelését. A hímzéshez Clark Horgony mullinét használunk.



10. Recce vagy horgolt csipke minta, kredencterítő és fehérneműszekrénycsik szélére. Horgolásához 100-as Coats Láncvédjegyű horgolócérnát használunk.



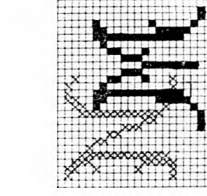
13. Lemásolható eredeti nagyságú magyar stílusú sarokminta tálcakendő díszítésére. Laposhímzéssel piros Clark Horgony mullinével hímelve, igen szép. Készíthető angol-madaira hímzéssel, az alapanyag színével egyező színt Clark Horgony mullinével. A szélét aszúrral szegjük vissza.



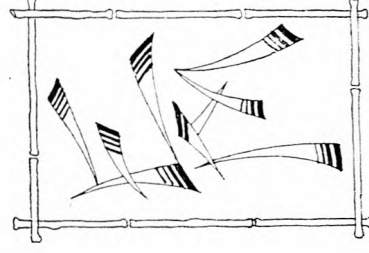
7. Keresztöltéses bordírminta tálcakendő, gyerekruhák díszítésére. Hímzéséhez tetszészerűtől színt Clark Horgony mullinét használunk.



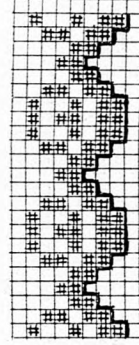
8. PC monogram sál díszítésére. Hímzését Clark Horgony mullinével készítjük.



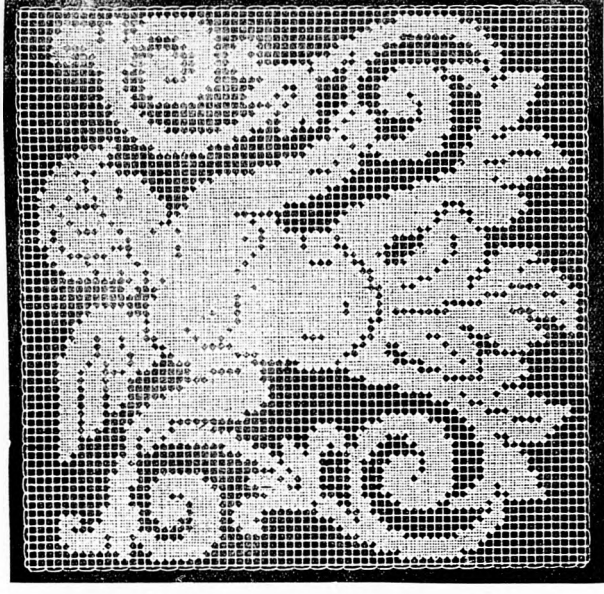
11. NM keresztöltéses monogram törülköző, törő, konyharuhák és esztendőgyemlé díszítésére. Kék és piros Clark Horgony mullinével varrjuk.



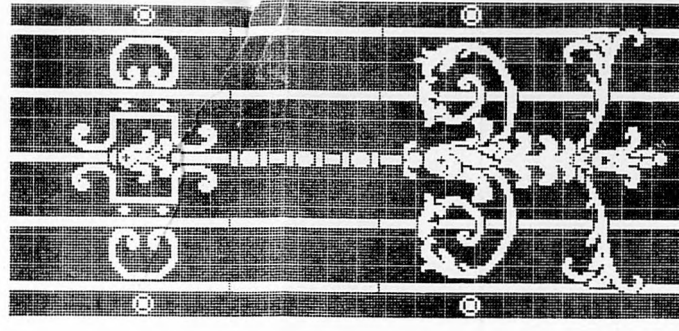
14. EM hetik sál díszítésére. Két különböző színt Clark Horgony mullinével hímizzük. Fehér-pirossal, fehér feketével, sárga késsel igen izlées.



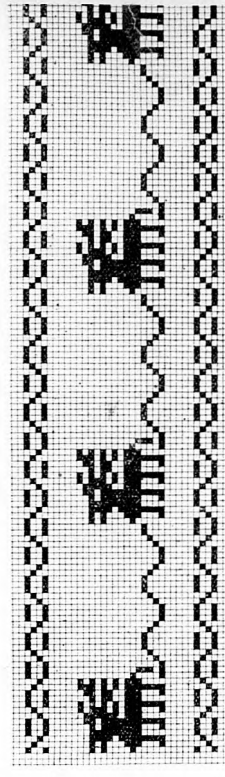
15. Recce, horgolt vagy köppl-csipkeminta zsebkendő díszítésére. Horgolásához 100-120-as Coats Láncvédjegyű horgolócérnát használunk.



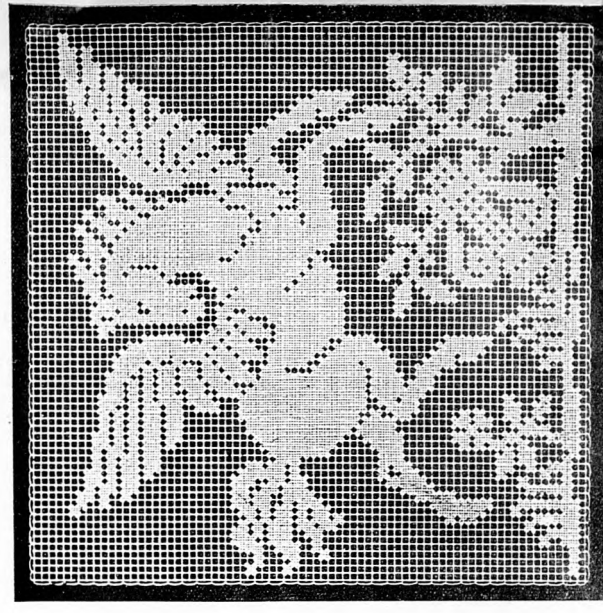
5. Recce vagy horgolt maffi. Alkalmas hálószobába szekrényterítőknek. Ugyancsak vitáriszba motívum és gyermekkosztakara díszítésére. A gyermekkosztakara négy sarkába alkalmazható egy-egy motívum vagy a középhe csak egy motívum és az úresen maradt rész aszúrral tetszészerűtől kockákra osztandó. Az alapanyag lehet fehér gúradin, mely könnyen aszúrozható. A csipkemotívum készítéséhez 100 vagy 150-es Coats Láncvédjegyű horgolócérnát használunk. E motívum ugyancsak színt horgolócérnákból horgolva is készíthető.



9. Recce vagy horgolt vitárisz minta. Recce-alaphoz vagy horgolásához Coats Láncvédjegyű horgolócérnát használunk fekete vagy fehér színben.



12. Keresztöltéses minta gyümölcskötény díszítésére. Nyers színtől visszafelé kék, fekete klottra piros színnel, piros visszafelé fekete színtől Clark Horgony mullinével varrjuk.



16. Recce vagy horgolt motívumú virámkendő, 150-es Coats Láncvédjegyű horgolócérnával készíthető.

A KIA DÓHIVATAL PÓSTÁJA

Tisztelettel kérjük melyen tisztelt előfizetőinket, szíveskedjenek ezen rovatomkat figyelemmel kíséreni, mert, kiadói hivatali ügyekben hoznánk forduló előfizetőinknek itt várakozunk. Ha valaki jellegére kívánja a feleletet, úgy annak szíves közlést kérjük.

Tisztelettel közöljük I. t. csehszlovákiai előfizetőinkkel, hogy pénzküldeményeket szíveskedjenek a 37.484 számú prágai postakaraké pénztári betételési lapon Bankov dom Frankl a Spol., kommandita Ceskei escomptani uverneho v. Prahe B. Ra. ísava, címre küldeni.

Csehszlovákiai i. t. előfizetőinkhez: Tudomásunkra jutott, hogy Erdődy László elbocsátott ügyrendi engedélyvel nélkül meg má is vezeg fel rendelést hiszékeny emberekől lapunk részére. Sőt, pénzlevételét sem riad vissza, melyet háms nyugtának nyugtáz. Tisztelettel kérjük I. t. csehszlovákiai előfizetőinket és olvasóinkat, hogy óvatosak a lapunkhoz mellékelt postakaraképenztári betételési lapon méltóztatassanak részünkre betéteseket eszközölni, mivel ezidő-zerint Csehszlovákia területén megbízottunk nincs és aki lapunk nevében jelentkezik, a közönség megvetésére törekszik.

P. D.-né, Budapest, S. F.-né, Pestujhely, Özv. dr. K. D.-né, Budapest, B. Gy.-né, Újpest, E. Mária, Budapest, M. H.-né, Budapest, E. Esz. Kaposvár, Özv. T. S.-né, Kézvasszopátja, J. V.-né, Edelejn, Sz. Erzsébet, Somogyvár, Özv. K. G.-né, Esztergom, S. K.-né, Dunaföldvár, J. A.-né, Sátoraljaújhely, R. B.-né, Kecskemét, A. S.-né, Budapest, Dr. L. I.-né, Budapest, H. Margit, Mezőtúr, P. A.-né, Békéscsaba, Cz. F.-né, Neszmély, Dr. Sz. I.-né, Miskolc, Z. I.-né, Budapest, Sz. Mária, Magyaróvár, K. S.-né, Miskolc, Sz. L.-né, Budapest, H. R.-né, Budapest, F. K.-né, Dombeyháza, G. I.-né, Győr-szentiván, K. J.-né, Szentiván, S. L.-né, Regény. Az új címet előjegyeztük és lapunkat rendszeren küldjük.

K. Baba, Kocsord, V. Teréz, Bátaszék, B. L.-né, Nádudvar, H. F. A.-né, Pozsony, Z. K.-né, Pécs, K. J.-né, Budapest, A. Babits, K. J.-né, Sátoraljaújhely, B. J.-né, Baranya-szentlőrinc, Özv. B. I.-né, Baja, M. K.-né, Kis-korpad, L. M.-né, Szarvas Elküldtük.

Dr. G. M.-né, Pécs, Dr. U. I.-né, Szeged-Cs. E., Orkenytábor, Sajnos, a kért lapokból már teljesen kifogytunk, s így kérését nem teljesíthetjük.

K. J.-né, Mészalka, Nb. előfizetése július 1-ig van rendezve.

E. P. Edith, Szombathely. Kösönnettel igazoljuk a beküldött összeget, melyel b. előfizetése 1934 április 1-ig van rendezve.

H. I., Pécs. Amint az évi 24 pengő előfizetési díj hozzánk befizetést nyert, terfőjajándékunkat azonnal elküldtük.

D. Julianna, Debrecen, Nb. előfizetése július 1-ig van rendezve.

Dr. F. Gy.-né, Kassa. Május 1-ig van rendezve, csékekkel küldtünk.

D. Magdolna, Sztrajna, Nb. előfizetése november 1-ig van rendezve. A lapokat mi rendszeren postára adjuk, az csakis postai kézbesítéssel lehet megkapni.

Özv. F. S.-né Szolnok. Kösönjük szíves értesítést, előjegyeztük.

Özv. B. J.-né, Filöpszállás, Nb. előfizetése 1934 február 1-ig rendezve van, ajándékunkat elküldtük.

M. A.-né, Répceszentgyörgy, Nb. előfizetése július 1-ig van rendezve.

Özv. M. I.-né, Bácsalmás. A szeptember havi számlakivallalul lesz esedékes. Addig is szíves türelmet kérjük.

R. J.-né, Horvátkinle, Nb. előfizetése a most beküldött ossz gél az augusztus 1-ig van rendezve.

H. Irénke, Pozsony, Nb. előfizetése július 1-ig rendezve van. Mi lapjainkat mindenkor kelldő időben, legmagyobb rendszeren postára adjuk, az csakis postai kézbesítéssel kalldhatótt el.

K. M., Szentes. Ajándékunk az évi 24 pengő előfizetési díj rendezése után esedékes. Most ahogyan a második felévi díjat megkaptuk, azonnal küldtük ajándékunkat, mely már valószínűleg meg is érkezett.

H. M.-né, Abony. A most beküldött díj összeg csak a harmadik negyedévi előfizetési díj felét meg egy negyedévi díj befizetése szükséges, hogy ajándékunkat elküldhessük, mivel az évi díj rendezése után esedékes.

R. I., Paks. Bekötési táblákat elküldtük.

L. E.-né, Pilisszaba, V. Mária, Budapest. Előjegyeztük.

G. F.-né, Budapest, K. I.-né, Igar, M. I.-né, Nagyvásáros. Elküldtük.

D. L.-né, Schumen, Bulgaria. Tévesen lett kiállva, nb. előfizetése október 1-ig rendezve van.

L. K.-né, Dunatétéren. Előjegyeztük, s ha félvél előfizet ajándékunkat elküldjük. Kérjük az esedékesek idején szíves értesítést, hogy mily ajándékunk megküldését óhajlja.

P. G.-né, Kaposvár, Nb. előfizetése július 1-ig rendezve van.

A. R.-né, Balatonfüred. Lapunkat az új megadott címre fogjuk küldeni.

R. M.-né, Abadszálók. Sajnos, kérését nem teljesíthetjük, mert a terfőjajándékunkat a múltévalkal együtt már elküldtük.

Romániai és csehszlovákiai i. t. Előfizetőinkhez!

Az előfizetés után járó és bármilyen más ajándékunk megküldésénél felmerülő portó- és vámköteleknek megtakarítása szempontjából tisztelettel kérjük, szíveskedjenek az ajándék magyarországi ismerőseik vagy rokonai címére iránnyitani és mi mindenkor az esedékeség idejében pontosan fogjuk a megadott címre ajándékunkat küldeni.

★

CSEHSZLOVÁKIAI i. t. előfizetőinkől az egész évi előfizetési díj lefizetése után járó ajándékunk portókötelegére, ha nem kívánánk magyarországi címre küldetni,
10 cseh korona
külön átutalását kérjük.

D. J.-né, Magyarég. Amint az évi 24 pengő előfizetési díj rendezést nyert, akár egyösszegben, akár részletekben, terfőjajándékunkat elküldtük. Ha Nagyszás Asszonyunk lapunk előfizetői laborát egy új félvél előfizetővel gyarapítja, úgy egy burretöltöt adunk szíves fáradozásáért ajándékba.

E. Annika, Szeged. A kérését sajnos, nem teljesíthetjük, mert már abból a számból teljesen kifogytunk.

D. M.-né, Szeged. Mi minden lapunkat pontosan elküldtünk. Kérjük szíves értesítést, hogy mely lapszámunk nem érkezett meg, hogy pótolhassuk.

R. L.-né, Pécs. Méltóztatassék visszaküldeni és készpénzre kifizetlők.

L. J.-né, Nagyrév. Sajnos, még nincs. Szíves türelmet kérjük.

Sz. Gy.-né, Egerág. Múlt év augusztus 1-től előfizetői lapunknak Nagyszás Asszony, tehát még fel hávi előfizetési díj beküldése szükséges ajándékunk elnyeréséhez.

Sz. E.-né, Pécs. Hálásan köszönjük jókívánásait, mi is hasonlóan viszonyozunk. Sz. K.-né urasszony lapunknak már előfizetője.

K. J.-né, Hódmezővásárhely. Sajnos, még nincs. Szíves türelmet kérjük.

H. S.-né Tiszang. Kérését sajnos nem teljesíthetjük, mert a kért lapszámomból már teljesen kifogytunk.

H. Erzsébet, Újdombóvár. Terfőjajándékunkat elküldtük.

G. Irma, Győr. Sajnos, a kért lapból már teljesen kifogytunk.

Felvél szerkesztő, kiadó és tulajdonos: **KERTÉSZ BÉLA**

Szerkesztő: tordai BÖJTHE ETEILKA
Ügyvezető igazgató: BARTHA ISTVÁN

Kéziratokat, kisléket, fényképeket nem adunk vissza és nem örzünk meg.

ROMÁNIAI ELŐFIZETŐINK SZÍVES FIGYELMÉBE!
Lapunk romániai képviselőjének, Török János úrnak címe megváltozott. — Új címe: Török János Oradea, Casula posta 47.
Tisztelettel kérjük m. t. romániai előfizetőinket, hogy mindenféle kiadói hivatali ügyben hozzá fordulni szíveskedjenek és úgy az előfizetési díjat, mint egyéb pénzküldeményt fenti címre méltóztatassanak küldeni.

APRÓHIRDETÉSEK

Ezen rovatban közlenő hirdetés díja szavanként 10 fillér. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 20 fillér. Tíz szón elüli szöveg hirdetési díja 1 P Jelígis hirdetésekre érkez levelek továbbítására hirdetési díjjal egyidejűleg külön 1 P utalanó díj

Saját gyártmányú bitoraimat előzetellen olcsón árúsítom, mert nem tartok drága mintabéretű a fityaroban. Éves bitorait modernre kicserélő új restaurátum, mely-lyekhez új kombináció készítek. Mintabéretű vasárnapi délelőtti 10 óráig is megtekinthető. Müller Lajos bitorágyar, Újpest, Erzsébetutca 8. Baodszegyer mellett. Betűs villamos. 20-as autóbusz.

Női divatszalon a legutolsó dival szerint teljesen, olcsón készíti ruhát, autányos fűtőfűkkel, mell-fűtővel, új divatú, Erzsébetutca 8. sz. szalon, varrni, Szakvizságra előkészít, Bonaparte, VI. Vilmos császár-út 45. I. em. 1/A.

Lillafüreden, Erzsébet-villában, szép helyen kiadó szobák. Cím: Soltészné.

Középkorú úrnő kulesaróknak, hávezetőknak ajánlok úriasszálót. Különben is egy lány szerel-leszedi valahá a háztartás teljes el-sarát, Özv. Jenovay Sándorné, Sari, Pest-m.

Szabóné, ki nagy szalonokban munkidőt, hazához ajánlok úgy angol-, mint franciainakul perki vállal. Cím: Izabellauca. 82. földszint 3.

Intelligens, megbízható úriasszony parizban vagy budapestben fel-lyelhető vagy vezetőnő állást vállal, eszedi parizhoz társul. Levelek! Panzió jellegre kiadható kérek.

Középkorú végzetű szerény fiatal leány gyermekkel mellé vagy ház-lyasszonyként ajánlok. Város Vilma, Nagyizmaid.

Magányos vagyok és keresek egy intelligens, fiatal, perkiölt 16-20 nő, aki egy leánysegéd-szerű háztartá-somat elvégezne és aki minden házi-munkában segítene. Szőlőben lakom. Fizetés 20 P. Fényképek ajánlatok kérek megkötés bizonyítványaival. Dr. Hajdúné, Ujbor.

Intelligens, de szerényenyű, vas-könyv- és esedékes, megfizethető német leány alkalmaznék 5 és 7 éves kislányaim mellé, akitől a német nyelvet elsajátíthatják. Születő há-zasmódban részlegesen, család-lye-lyeinként és havi 10 pengő fizetést adunk. Jelentkezék! Törökgyé jellegre kiadható írjanak.

Tátrában különben, olcsón lehet nyaralni magyar úriasszálókkal. Fel-lyevezés-felnyit: Keglér József, Keszthely, Hradcska utca 7.

Házvezetőknék ajánlokuk jól főző nő úriassz. Cím: Regucsan Jozsa, Madachn. 14. sz. 17.

Szerény, fiatal óvónő, aki gond-ozni szeretne tud. kezdőkét zong-razni tanít. úriasszálóhoz gyermekek mellé ajánlokuk. Házartásban szívesen segít, varr, kézimunkázik. Levelek! Övönő jellegre kiadható kérek.

Falusi házban előszagát ellát-ást nek korlatlan egyenlő-fogyasz-tással, tisztán tartóval, havi 100 pen-gőért. Lipécsy Ákosné, Tiszaföld.

Intelligens középkorú magyar-német nyelven előhelyezkedő gyerme-kekhez 3 évesétől 12 évesig. Szerény fizetést kér. Házartási leendőknél segítőkész. R. H. Radányi. 16. III. 88.

MAGYAR URASSZONYOK LAPJA



Délelőtti tavaszi ruhák

REGGEL

Írta: Bertók Judit, kis munkatársunk (Kispest)

Reggel, ha kinyitom szemen, Első gondolatom: Isten, Ki átmentetett a csudát fölött. S virámszertartó orkóddal. Először az éj sötétjén, Kinyitotta a nap szemét, Kezdetül újra munkát, dal, Jókócsy Jákét, vídám kacaj!... De jussz eszembe, Istentem! S meg ajkaim bízaga imát mond. Nyujtsz felém alót, szent karod!...

Merengés

Írta: Barthia Sárika, kis munkatársunk (Budapest)

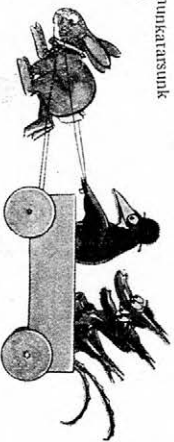
Az iskolából sértáim mentünk. Éreztek, hogy havazó van. A fák már rügyeztek. A kis cihke és a fekete rigó vígán énekelt. A tavasz szélje titokzatosan sütan át a lombokon. Istentem, be szép ez a titokzatosan szép természet!

Aryuskamának sokat szoktam sértáim. Sokszor megyünk a Székely- és az Erzsébet-Kilátóhoz. Örököszzart élvezzük el-menyegre a csodás kilátást. Ilyenkor föl az én kislányom. Nem is tudtam megmondani, miért. Talán a végtelen öröm és boldogság földélte meg, amikor laboroltam a világ szépsége, a Múndantól csodálatos alkotás előtt...

Itt a tavasz!

Írta: Mátéi Emánile, kis munkatársunk (Páspököldény)

Itt a tavasz, A szép, a jó világ, Erdőn, mezőn Nyílik a sok virág. Mind a nap tele, Emelkies fejei, Mátos toltak A lomb, s a rét.



Kis virágok Némik intgetnek, — Magus Rózi! — Az erdőbe gyertek!

Mályvás apó méhecskéi

Franciaidok magyarrá átdolgozta: Mazi Edvard, kis munkatársunk (Budapest)

Mályvás apó fatusi házának udvarában nagy méhecs állott. Egyszer, amint a placra ment Mályvás apó, a háza közelében találkozott két iskolakörlötű fiúcskával. A két fiú épen az udvaron levő méhecsket nézegette.

Mályvás apó észrevette különös viselkedésüket, feléjük fordult és így szólt: — Ne meglejték a méhecs közele! Mert a méhek összeszűrfránkák benneteket.

— Hogy teuszik ezt gondolod? — felelte a két gyermek. — Nem kell nekünk a hási méce!

Mályvás apó állg ment néhány lépést, a két fiú összeszögölt-löbögött: — Odamennetünk... Már nem lát minket...

A méhecs közelebe osontak és virágálgatni kezdtek, hogyban lehet a mézhas íntni. Csak hogy a méhecsök sem voltak ristek és az egész kis haragosz dögással mektáránt a két kis tolvajt. Össze is szűrfrádk az orrtokát, a fülüket, a kezüket és a combjaktak.

A két gyermek két heug volt beteg. Megtanulák, hogy nem szabad lopni, de azt is megtanulák, hogy szorgalmassan kell járni az iskolába.

KIS EMBEREK TÁRSASÁGA (K. E. T.)

Kedves kis tagársaink! Az április 10-én szomban felkértünk benneteket a KERT-szabharban megválasztására. A beérkezett szavazatok összeszámolása után megállapítottuk, hogy az alábbi tíz személyre legyobb szavazatot kaptak:

- Orfolyó dísztagok: Kerész Béla főszervező, bácsi
- Emlékek: Élek bácsi és Szilvy Jenő.
- Alélnokok: Parruppa Magdus és Kresányi Kálmánka.
- Titkárok: Brunner Sárika és Bott Péter.
- Jegyző: Rezezy Edit és Ducsó Csaba.
- Présziórnokok: Lukács Éva és Szóts H. Lóvone.

Elélnokok: Vörös Rya és Mach Edvard. Ez alapján lehet kihirdetjük a KERT-tisztségviselőmegválasztási, melynek időtartama mai napról kezdődően 1934 május 10-áig tart. A megválasztásról külön értesítést nem küldtünk. A teendőket lapunk útján szemléltet-essre értesítettük mindkét. A jó isten áldása kísérje a KERT első tisztségviselőit miközösét, hogy e kis egyesület felvirágzásátán szívvel, lélekkel munkálkodhasson.

Gyermekek postája

Szebbel rossz képsziáponok küldött kedves, melegszerü húsveit udvozeletet szeretteljes ügölet küldünk Szilvy Jenőnek, Papp Ekvának, Kovács Zsuzsának és Marányikának, Kunzst Frenének és Mátyusának, Parruppa Magdusnak, Pongor Magdának és Evmák Szilvi Bandinak, nek. Tobak Magdának és Imrenek, Szilvy Zsófiának, Vepő Karóknak és Gyusznak, Zékány Turának, Bányóví Zoltánnak, Trupp Eszterkának, Buzsárt Margitkának, Varga Sáriknak, Szalai Sáriknak, Kovács Andrásnak, Papp Sáriknak, Mátéi Emánileknek, Dunner Sáriknak, Mátéi Emánilek és Erdélyinek, Vámos Giznek és azli Kiványik, hogy olyan aranyos, deus leégyen minden napotok, mint annyim szöppe varrószálak a méhecs felhételentli drága megemlékezésekkel.

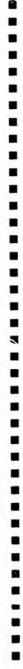
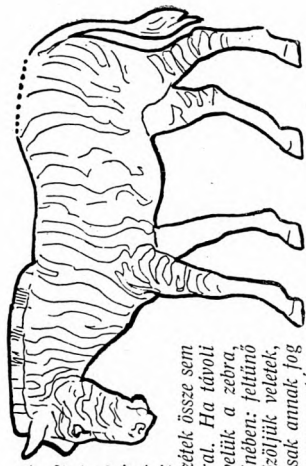
Bágnál Bott Péter, drága, kis fücském, nagyöngyöngyön ölszomortortál sírvra faldsodókat, amiret a te nyevődet a júlulombon részösztöké közzét nem találhatok. A szömmel szömmel nézni, éhes kis

Leqfjabb KERT taglank: Ruttkay Arnold, Alak Nagy Átilia, Budapest, Marcs Idus és Margy Gizl, Sisköt, Kerész Bandi, Kézsiszökerész, Hermann Jenő és Hermann Béla, Budapest, Pálffy Sándor Gyeryöcsörtömbök, Mátya Ekv, Pest, erészöb-, Vankó Zsuzska, Zolyom Péter, Vogel Vera és Ági, Budapest, A KERT felvonyit megküldtök Moskár Teréznek, Komlócsifiss, Hannak Frenének és Bédának, Budapest. Köszölésünk, a KERT júlvegyi díját, 50 fillert küldjétek be, hogy a júlvegyi megküldésük. — Vogel Vera KERT taglót az alábbi versiket kaplák: **Köszönnöm, hogy júlvegyt a KERT-be. S júlvegyt orvonyit küldtem bennet. Éia nem! Élek bácsi szömmel hasonlón S kis poltásainmadu a barátságból öbör meg. Éia meg egyszer majd összejövök. Esmaboz karolok vígán kertiálgatnk. **Pavlicsek Karólkó!** nagyamcska a KERT taglót! Kaplók a kövekközös sokot! — Boldog júlvegyt küldöm a KERT-nek! Júlvegyt júlvegyt küldöm a KERT-nek! Minden orvonyit megöszöm a KERT-vel. Lelkes, hű munkatárs leszek én ezentul. Éia meinket és Élek bácsink! Sok-sok kis munkatársat kívánlok.**

szömmel, mert tudom, hogy nevetés vltannam ki orvonyesládom, hogy nem gondoltól azoket, akik nyugt megöföjték a rogyevényöket, mint te, papfíhá és nagyöngyö vártok, csak, hogy vajlón kihatárokk-e a sorosbör kövekközös között. Hogy megöszözzök övezőm és sötéhsönya tövére ne legy szömmel, arra kövekközös fel fog szök szök köllöbözöz nyevt kis pappindaröbökön, közelek egyezzer a tölde és es tedd bele emged egy kalapácskal öllönyözöse mollett, bekörtöl szömmel, hogy az te megösz, drágán anyuska! húzz ki húsz nyevt. Most újfölt öllönyözöse nyevők. Alós újfölt öllönyözöse föl egy pappíra, mert elő a szömmel húzz ki húsz nyevt. Ez is fel föl. Lapot, tedd meg öszösz taglászor és állönyözöz meg magdod, hogy a saját nyevödet hány szömmel húzzd ki. Akkor meöndölk, hogy a szömmel nem mindit csak nyevök. Tedd-ebb, hanem szömmel am és mondd ki, vályó alarod, hogy tévedt déklyösszömmel, mindiz megösz, néföt, faldótt a szömmel, közelek, megöszöbözök? Aztin, fel megöszönk, hogy a magdod neveti hány szömmel húzzd ki. Ezad a kis próbajátékunk!

ZEBRA

Ezt rajzoljátok le most, kispapásaink! Főként arra vigyázzatok, hogy a valóságnak megfelelően, helyesen és természetesen színezzétek ki a zebriát. Ne tévesszétok össze sem a lóval, sem a szamárval. Ha távoli rokonságban is van velük a zebra, de mégis éjfékint a színeiben: feltűnő a különbség. Előre közöljük veletek, hogy a rajza igazán csak annak jog sikerülni, aki előbb alaposan utána néz valamelyik állattanban, vagy megkérdezi a kedves szülteitől: milyen színű is tulajdonképpen a zebra?



FEJTÖRŐ

1.

Keresztrejtvény

Beküldte: *Alföldi Zoltán*, kis munkatársunk (Büdszentimrály)

1	2	3	4
2			
3			
4			

3.

I K Ó
A

Beküldte: *szipzadi Kiss Péter*, kis munkatársunk (Budapest)

4.

Sz (n=m) sz
o

Beküldte: *Parripka Magdus*, kis munkatársunk (Budapest)

5.

l ó g y
o

Beküldte: *Kovács Tibor*, kis munkatársunk (Budapest)

Megírjétsi határidő: június 1. A megírt eredményét a június 20-ai számainkban közöljük. A helyesen megírtak között tíz szép jutalmat sorsolunk ki.

2.

1 S 1 E

Beküldte: *Tremkő Zsuzsika*, kis munkatársunk (Adony)

EGY SUSZTERINAS KALANDJAI

PESTEN

IRTA: ELEK BÁCSI

2.

PITYU ÉS A MURCOS

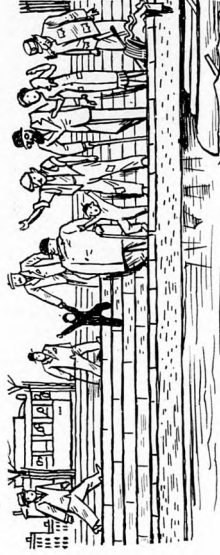
Sietve ment a pesti utcákon Pityu.

Úgy tett, mintha nagyon sürgős dolga volna. Egyszerre csak a Duna partján találta magát. Itt bizony megállt és elnezte ezt a hőmpolygó nagy vizet, amelyt ő még soha nem látott. Olyan hosszú hidak vezetnek keresztül rajta, hogy a lepényfalvi Fő-utca templomostól együtt elérne akarmelyiken. A vizen pedig olyan nagy hajók úszkálnak, mint jókora emeletes házak.

Hát bizony akadt itt elég néznivaló. Még is állt Pityu a parton és bámulta a hőmpolygó folyót, a hajókat, a hidakat.

Hirtelen valami különös dologra lett figyelmes. Egy kerítésdarab közeledett a vizen, ezen a kerítésdarabon pedig egy kutya ült nagyon szomorúan. Mikor aztán közelebb ért ez a különös úszó alkalmatosság, akkor látta csak Pityu, hogy az a szegény kutya oda van kötve a kerítésdarabhoz.

Nem értette a dolgot. Csakhogy ekkor már nagy tömeg gyűlt össze a parton.



Pityu a hátra vette a kuttyát és úgy úszott vele a part felé...

Mind a kutyát figyelték és izgatottan beszélgettek.

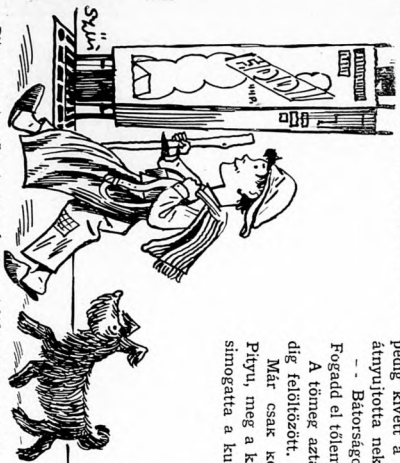
— Szerecsenlen állati!... Nem tud mozdulni, mert oda van köve...
— El fog pusztulni, — mondta egy másik.

— Biztos a tegnapielőtti árvíz mosta el azt a kertest és azt a szegény kutyát, — szólt egy harmadik.

Szóval mindnyájan ainalták szegény kutyát, de senki nem akart segíteni. A tömeg pedig egyre nagyobb lett a parton.

Ptyu szeret elitottha a könny. Arra gondolt, hogy az a szegény pára befutott a vízbe, ha valaki meg nem menti. Aztán az is észbe jutott, hogy 6 elég jól tud úszni. M! lenne, ha megpróbálna és megmentené szegény kutyát a pusztulástól?

Nem sok idő volt a gondolkozásra, mert a kertészarab a kutyával már le-



Ptyu ment elől, tarsznyáján a hátán Marcos pedig hálsan kocogott élete megmentője után...

(Polgártársak közelekedik)

Kedves kis olvasóink, szeressétek, védjétek az állatokait!

felé úszott a vízben. Ptyu letette a földre a tarsznyáját. Lehnta cipőjét, ledobta kabátját, nadrágját és beleugrott a vízbe.

A tömeg izgatottan figyelt.

— Bátor bírassz! — mondta egy könnyeszemű úrrasszony.

— Jutalmat érdemel! — szólt egy szakállas férfi.

Ptyu már elérte az úszó kertest és rákapaszzkodott. Aztán elkezdte földelni a kötetet. Nem ment valami könnyen, de azért sikerült... Szegény kutyra hálsán nézett megmentőjére.

A parton összegyűlt tömeg kiabálni kezdett:

— Eljen! Eljen!
Ptyu a hátára vette a kutyát és ügy úszott vele vissza.

Amikor a partra ért, többen hozzája rohantak, hogy megöljék. Egy bácsi pedig kivett a tárcájából tíz pengő és átnyújtotta neki:

— Batorságod és jószíved jutalma! Fogadd el tőlem, fiam!

A tömeg aztán szétszórult, Ptyu pedig felöltözött.

Már csak ketten voltak a parton: Ptyu, meg a kutyra. A f!ú szépen meg-simogatta a kutyra fejét:

— Marcos, te most már az én kutyus-kám leszel!... Gyere, együtt megyünk szemenst próbálni...
Eliindultak.

Ptyu ment elől, tarsznyájával a hátán, Marcos pedig hálsan kocogott élete megmentője után.

Zsuzska és a kis pojáca

Zsuzska — emivaló kicsi puska —
— Itt ruhado ülözött — hajlaba mástól köböt — s így ment el anyukijánál a jényképsz bácsihoz — azt akarta, hogy a képen rendes legyen és szinos.

Veres bácsi, a jényképsz, mosolyog — tészik neki a dolog — Zsuzska meg helyet foglal széken — egy alacsony széken — s kis pojácdát tart ölben.

— Zsuzska, így lesz szép — a k!p — de most néhány pillanattig mozd...
kattan légy!

Nem kell beszélni sokat — Zsuzska r!g!b!n sz!t fogad — til a széken mozdulni — hogy abban a pillanabban — amikor kattan a gép — sikerült! — hessen a kép. — Látd!a, hogy a pojáca se mozdul — s bár kis sz!ve nagyot doabban — jól tudja, hogy a jénykép — csak így lesz szép — ha a bácsi t!l!hna eltan nem v!t.
Csattan a gép.



G.N.

Tizenkettedik NÉMET NYELVECKRE

- A bokor: Kicsiny, németül: *Klein*.
 - A fa viszont: *gross*, magyarul: nagy.
 - A torony: *hoch*, kispf!t!ssal, te Alacsony, azazhogy: *niedrig* vagy.
 - Az országot hosszú, azaz: *lang*.
 - Es szles is, német nyelven: *breit*.
 - De keskeny és rövid, *schmal* és *kurz*.
 - Az ösvény, mit lombok árnya rejt.
 - Mály a tenger víze, azaz: *tief*.
 - Milyen szazacer csod!t fejteget,
 - Olyan mély, amly magas az ég.
 - Ezt, sem azt elérni nem lehet.
-
- Kész a kép! —
 - Zsuzska boldogan kacog — anyukájához szad!t — s mint e rajz!b! is k!t!rül — a jényképe jól sikerült!
-
- 1. *klein* (olvastd : klejn) kicsi.
 - 2. *gross* (olvastd : gr!osz) nagy.
 - 3. *hoch* (olvastd : hóht) magas.
 - 4. *niedrig* (olvastd : nádrg) alacsony.
 - 5. *lang* (olvastd : lang) hosszú.
 - 6. *breit* (olvastd : br!jt) széles.
 - 7. *schmal* (olvastd : sm!l) keskeny, sz!k.
 - 8. *kurz* (olvastd : kurz) rövid.
 - 9. *tief* (olvastd : t!f) mély.